Euroopan unionin neuvosto

Bryssel, 25. marraskuuta 2026
(OR. en)

11693/26

Toimielinten välinen asia:
2023/0227(COD)

AGRI 580
AGRILEG 185
SEMENCES 55
PHYTOSAN 69
CODEC 1419

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia:	Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEN antamiseksi kasvien lisäysaineiston tuotannosta ja markkinoinnista unionissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/2031 ja (EU) 2017/625 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY ja neuvoston päätösten 2003/17/EY ja 2005/834/EY kumoamisesta (kasvien lisäysaineistoa koskeva asetus)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON

ASETUS (EU) …/…,

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

kasvien lisäysaineiston tuotannosta ja markkinoinnista unionissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/2031 ja (EU) 2017/625 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY ja neuvoston päätösten 2003/17/EY ja 2005/834/EY kumoamisesta (kasvien lisäysaineistoa koskeva asetus)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[2],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[3],

---

1 EUVL C, C/2024/1583, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1583/oj.

2 EUVL C, C/2024/3674, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3674/oj.

3 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (EUVL C, C/2025/3767, 17.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3767/oj), neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu … (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu … (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevat säännöt ovat olleet viljelykasvien, perunan, vihannesten, viiniköynnösten ja hedelmäkasvien osalta voimassa unionin tasolla 1960-luvulta lähtien. Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia unionin alueella säännellään neuvoston direktiiveillä 66/401/ETY[4], 66/402/ETY[5], 68/193/ETY[6], 2002/53/EY[7], 2002/54/EY[8], 2002/55/EY[9], 2002/56/EY[10], 2002/57/EY[11], 2008/72/EY[12] ja 2008/90/EY[13], jäljempänä ’kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat direktiivit’. Kyseiset direktiivit ovat muodostaneet kasvien lisäysaineiston tuotannon ja markkinoinnin oikeudellisen kehyksen, minkä vuoksi niillä on ollut suuri merkitys kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoiden luomiselle unionissa.

---

4 Neuvoston direktiivi 66/401/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, rehukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1966/401/oj).

5 Neuvoston direktiivi 66/402/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1966/402/oj).

6 Neuvoston direktiivi 68/193/ETY, annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968, viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1968/193/oj).

7 Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/53/oj).

8 Neuvoston direktiivi 2002/54/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/54/oj).

9 Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/55/oj).

10 Neuvoston direktiivi 2002/56/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, siemenperunoiden pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/56/oj).

11 Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/57/oj).

12 Neuvoston direktiivi 2008/72/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan (EUVL L 205, 1.8.2008, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/72/oj).

13 Neuvoston direktiivi 2008/90/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EUVL L 267, 8.10.2008, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/90/oj).

(2) Komission vuosina 2013 ja 2023 tekemät vaikutustenarvioinnit vahvistivat, että kyseisillä direktiiveillä on ollut merkittävä myönteinen vaikutus kasvien lisäysaineiston vapaaseen liikkuvuuteen, saatavuuteen ja laatuun unionin markkinoilla ja että ne ovat siten helpottaneet kasvien lisäysaineiston kauppaa unionissa.

(3) Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevia sääntöjä on kuitenkin tarpeen mukauttaa maataloustuotannon, puutarhaviljelyn, hedelmien ja viiniköynnösten tuotannon sekä kasvinjalostuksen aloilla tapahtuneeseen tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitykseen. Lisäksi lainsäädäntökehystä on tarpeen päivittää kansainvälisissä standardeissa tapahtuneiden muutosten ja kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella. Kyseisiä sääntöjä on selkeytettävä yhdenmukaisemman täytäntöönpanon helpottamiseksi. Sen vuoksi kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevat direktiivit olisi korvattava yhdellä kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia unionissa koskevalla asetuksella.

(4) Kasvien lisäysaineisto on kasvintuotannon lähtöaineisto unionissa. Sillä onkin ratkaiseva merkitys elintarvike- ja rehukäyttöön tarkoitetun raaka-aineen tuotannon ja kasvivarojen tehokkaan käytön kannalta. Se edistää osaltaan ympäristönsuojelua sekä elintarvikeketjun ja -huollon laatua koko unionissa. Kasvien lisäysaineiston saatavuus, korkea laatu ja monimuotoisuus vaikuttaakin olevan äärimmäisen tärkeää 20 päivänä toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” edellytetyn kestäviin elintarvikejärjestelmiin siirtymisen samoin kuin maatalouden, puutarhaviljelyn, ympäristönsuojelun, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen, elintarvike- ja rehuturvan ja koko talouden kannalta.

(5) Jotta tämä siirtyminen kestäviin elintarvikejärjestelmiin toteutuisi, unionin lainsäädännössä olisi otettava huomioon tarve varmistaa kasvien lisäysaineiston tuotannon mukautuvuus muuttuviin maatalous- ja ympäristöolosuhteisiin, vastata ilmastonmuutoksesta johtuviin haasteisiin, suojella, ennallistaa ja edistää viljelykasvien geneettistä monimuotoisuutta, varmistaa elintarviketurva, edistää innovointia sekä vastata viljelijöiden ja kuluttajien kasvaviin, kasvien lisäysaineiston laatua ja kestävyyttä koskeviin odotuksiin.

(6) Tämän asetuksen soveltamisalan olisi katettava ainoastaan tiettyihin taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti erittäin merkittäviin sukuihin ja lajeihin kuuluva kasvien lisäysaineisto. Kyseinen merkitys olisi määriteltävä arvioimalla, onko kasvien lisäysaineiston tai sadon tuotantoalue ja arvo unionissa tällaisen suvun ja lajin osalta merkittävä, onko niillä huomattavamerkitys unionin elintarvike- ja rehutuotannon turvaamisen kannalta ja markkinoidaanko tällaisiin sukuihin ja lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa vähintään kahdessa jäsenvaltiossa. Kyseisen tuotantoalueen ja arvon arviointiin voi liittyä monenlaisia teknisiä näkökohtia. Olosuhteista riippuen niiden laskennassa voitaisiin käyttää sellaisia tekijöitä kuin tuottavan maan kokonaiskoko useilla unionin eri alueilla, kasvien lisäysaineiston markkina-arvo tietyillä aloilla tai kyseisiin sukuihin ja lajeihin kohdistuva kysyntä viljelijöiden, muiden kuin ammattikäyttäjien ja alan toimijoiden parissa.

(7) Kyseiset suvut ja lajit olisi lueteltava ja luokiteltava käyttötarkoituksensa mukaan eli sen mukaan, onko ne tarkoitettu maataloustuotantoon vaiko vihannesten, hedelmien, perunan vai viiniköynnösten tuotantoon. Kyseinen luokittelu on tarpeen oikeasuhteisen lähestymistavan varmistamiseksi, koska joitain lajeja tarvitaan vain tiettyihin käyttötarkoituksiin.

(8) Kasvien lisäysaineisto olisi määriteltävä kattavasti, niin että siihen sisältyvät kaikki kasvit tai kasvien osat, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaisten kasvien tuottamiseen tai hedelmien, vihannesten tai muiden viljelykasvien tuotantoon. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi katettava siemenet sekä missä tahansa muussa muodossa ja kasvuvaiheessa olevat kasvit, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu kokonaisten kasvien tuottamiseen. Sen olisi katettava myös sellaisten sukujen tai lajien tai niiden hybridien perusrungot ja muut kasvinosat, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, tai niiden hybridit, jos tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien sukujen tai lajien tai niiden hybridien lisäysaineistoa vartetaan tai on määrä varttaa niihin.

(9) Tämän asetuksen ei olisi katettava metsänviljelyaineistoa sen erityispiirteiden ja hyvin erilaisten käsitteiden ja sovellettavan terminologian vuoksi. Tästä syystä metsänviljelyaineistoon sovelletaan erillistä säädöstä eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2026/1392[14].

(10) Tätä asetusta ei olisi sovellettava koristetarkoituksiin käytettävään lisäysaineistoon, koska jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kuulemisen jälkeen on todettu, että neuvoston direktiivi 98/56/EY[15] kattaa edelleen riittävän hyvin kyseisen alan tarpeet. Nurmikkoihin tarkoitettujen lajien siementen olisi kuitenkin kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan, vaikka ne olisi tarkoitettu ainoastaan koristetarkoituksiin, koska niiden markkina-arvo on merkittävä ja koska alalla on jo vakiintuneena käytäntönä soveltaa niiden lajikkeisiin testausvaatimuksia ja sertifioida niiden lisäysaineisto.

---

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2026/1392, annettu 20 päivänä toukokuuta 2026, metsänviljelyaineiston tuotannosta ja markkinoinnista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/2031 ja (EU) 2017/625 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 1999/105/EY kumoamisesta (metsänviljelyaineistoasetus) (EUVL L, 2026/1392, 26.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1392/oj).

15 Neuvoston direktiivi 98/56/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 226, 13.8.1998, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/56/oj).

(11) Tämän asetuksen ei olisi katettava kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa eikä sellaista kasvien lisäysaineistoa, jota käytetään yksinomaan tarkastukseen, näytteenottoon tai testaukseen, joka suoritetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena, jalostukseen ja valintaan, näyttelyihin tai tutkimukseen tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin. Tämä johtuu siitä, että tällaiset kasvien lisäysaineiston luokat eivät edellytä erityisiä yhdenmukaistettuja tunnistetietoja tai laatustandardeja eivätkä vaaranna muun unionissa markkinoidun kasvien lisäysaineiston tunnistettavuutta ja laatua.

(12) Tämän asetuksen ei olisi katettava kasvien lisäysaineistoa, jota siirretään millä tahansa tavalla joko maksutta tai maksua vastaan muiden kuin ammattikäyttäjien välillä. Olisi suhteetonta vahvistaa säännöt tällaiselle kasvien lisäysaineiston käytölle, koska tämänkaltainen siirto rajoittuu yleensä hyvin pieniin määriin, ei tapahdu kaupallisessa tarkoituksessa ja rajoittuu yksityiseen toimintaan.

(13) Tämän asetuksen ei olisi katettava kasvien lisäysaineistoa, johon sovelletaan jalostukseen, mukaan lukien puhdistus, desinfiointi, käsittely ja pakkaaminen, taikka kuljetukseen tai varastointiin liittyviä palvelusopimuksia, edellyttäen, että kasvien lisäysaineisto pysyy tuottajan omistuksessa. Tämä johtuu siitä, että tällainen kasvien lisäysaineisto kuuluu edelleen kyseisen kasvien lisäysaineiston omistajan vastuulle, ja kyseinen omistaja takaa kyseisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden tai laatuvaatimukset.

(14) Tämän asetuksen ei olisi katettava geenipankkeihin tai geenipankeista kasvigeenivarojen suojelemiseksi siirrettävää kasvien lisäysaineistoa, jotta helpotetaan kyseisen tavoitteen saavuttamista. Näin menetellään koska kyseistä kasvien lisäysaineistoa ei tuoteta tai markkinoida niin laajalti, että oikeuttaisi tiettyjen tunnistettavuutta ja laatua koskevien vaatimuksien soveltamisen siihen.

(15) Tämän asetuksen ei olisi katettava luonnonmukaista monimuotoista aineistoa, koska sitä säännellään jo Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/848[16].

(16) Tämän asetuksen mukaisesti tuotetun ja markkinoidun kasvien lisäysaineiston olisi täytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031[17] asiaankuuluvat vaatimukset. Säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevista erityisvaatimuksista säädettiin aiemmin sekä kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevissa direktiiveissä että asetuksessa (EU) 2016/2031. Kyseiset vaatimukset kuuluvat kuitenkin nyt kokonaisuudessaan kyseisen asetuksen soveltamisalaan, ja epätoivottujen päällekkäisyyksien välttämiseksi niistä ei olisi säädettävä tässä asetuksessa.

---

16 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj).

17 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj).

(17) Guadeloupe, Ranskan Guayana, Martinique, Mayotte, Réunion ja Saint-Martin luetellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 355 artiklan 1 kohdassa alueina, joihin sovelletaan kyseisen sopimuksen määräyksiä. On kuitenkin suotavaa, että kyseiset alueet markkinoivat kasvien lisäysaineistoa naapureinaan olevien kolmansien maiden kanssa eivätkä unionin muiden alueiden kanssa erityisen maantieteellisen sijaintinsa sekä maatalouteen liittyvien, ekologisten ja ilmastollisten olosuhteidensa vuoksi. Tätä asetusta sovellettaessa viittauksia kolmansiin maihin olisi sen vuoksi pidettävä viittauksina myös kyseisiin alueisiin.

(18) Jotta käyttäjät voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, olisi tuotettava ja markkinoitava ainoastaan sellaista kasvien lisäysaineistoa, joka kuuluu kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityihin lajikkeisiin.

(19) On kuitenkin aiheellista vapauttaa tapauksen mukaan hedelmäkasvien ja viiniköynnösten perusrungot lajikkeeseen kuulumista koskevasta vaatimuksesta, sillä vaikka perusrungot ovat arvoltaan merkittäviä, ne eivät välttämättä kuulu lajikkeen määritelmän piiriin. Kyseistä poikkeusta olisi sovellettava myös muihin tapauksiin, joissa asianomaisen kasvien lisäysaineiston ei ole tarpeen tai mahdollista täyttää lajikeidentiteettiäkoskevia vaatimuksia.

(20) Jotta voidaan varmistaa kasvien lisäysaineiston tunnistettavuus ja laatu sekä avoimuus, joka mahdollistaa sen, että käyttäjät voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, kasvien lisäysaineistoa olisi pääsääntöisesti tuotettava ja markkinoitava ennalta määritellyissä luokissa. Kyseisissä luokissa olisi otettava huomioon eri sukupolvivaiheet ja laatutasot, ja ne olisi kansainvälisesti vahvistetun terminologian mukaisesti nimettävä esiperus-, perus-, sertifioiduiksi ja standardisiemeniksi sekä muun kasvien lisäysaineiston kuin siementen osalta esiperus-, perus-, sertifioiduksi ja standardiaineistoksi. Kasvien lisäysaineistoa olisi kuitenkin voitava tuottaa ja markkinoida, vaikka se ei kuulu johonkin luokkaan, jos kyseisen kasvien lisäysaineiston ei ole tarpeen tai mahdollista kuulua mihinkään kyseisistä luokista.

(21) Kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevissa direktiiveissä sekä kansainvälisissä käytännöissä ja standardeissa edellytetään, että tiettyihin lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa, viiniköynnösten perusrunkoja ja valikoitujen kloonien kasvien lisäysaineistoa tuotetaan ja markkinoidaan ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä ja aineistoina, koska ne ovat tärkeitä elintarvike- ja rehuturvan ja teollisen käsittelyn sekä niitä käyttävien viljelijöiden etujen suojelemisen kannalta. Tästä syystä tiettyihin lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa, viiniköynnösten perusrunkoja ja valikoitujen kloonien kasvien lisäysaineistoa olisi tuotettava ja markkinoitava ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioiduissa luokissa, jos niiden tuotannosta ja markkinoinnista aiheutuvat kustannukset ovat oikeassa suhteessa tavoitteeseen varmistaa viljelijöiden käyttämän kasvien lisäysaineiston laatu sekä elintarvike- ja rehuturva tai tavoitteeseen varmistaa teollisen käsittelyn korkea arvo. Kyseisten kustannusten olisi oltava oikeassa suhteessa myös tavoitteeseen saavuttaa kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden ja laadun korkein mahdollinen taso esiperus-, perus- ja sertifioituun luokkaan kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa koskevien vaatimusten mukaisesti. Sen vuoksi kyseisistä lajeista olisi laadittava luettelo ja muutettava sitä tulevaisuudessa tarpeen mukaan.

(22) Kuhunkin luokkaan kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotannossa ja markkinoinnissa olisi noudatettava sovellettavaa kansainvälistä standardia, jotta voidaan varmistaa mahdollisimman hyvä tunnistettavuus ja laatutaso ja ottaa huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen viimeisin kehitys. Kyseisiin standardeihin olisi sisällyttävä lajikkeiden sertifiointia tai valvontaa kansainvälisessä siemenkaupassa koskevat OECD:n järjestelmät, jäljempänä ’OECD:n siemenjärjestelmät’, YK:n Euroopan talouskomission (UNECE) siemenperunastandardit ja Kansainvälisen viinijärjestön valikoituja klooneja ja polyklonaalista aineistoa koskevat säännöt.

(23) Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja aineistojen tuotantoa ja markkinointia varten olisi vahvistettava erityiset säännöt, joissa olisi otettava huomioon kyseiset kansainväliset standardit.

(24) Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkastuksilla, näytteenotolla ja testauksella, myös tarvittaessa kenttäkokeilla vahvistettava, että kasvien lisäysaineisto täyttää esiperus-, perus- tai sertifioituja luokkia koskevat vaatimukset, jäljempänä ’virallinen sertifiointi’, tai tapauksen mukaan virallisen valvonnan alaisena toimivan ammattimaisen toimijan olisi suoritettava tällainen vahvistaminen, jäljempänä ’virallisessa valvonnan alaisena suoritettu sertifiointi’, ja se olisi osoitettava virallisella etiketillä (vakuustodistuksella).

(25) Täytäntöönpanosäädöksillä olisi voitava vahvistaa tiukempia tuotantoa ja markkinointia koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan tietyissä unionin alueen osissa, jos viljely- ja ilmasto-olosuhteet, haitallisten rikkakasvien, esimerkiksi hukkakauran, leviämisriski tai muut tiettyjen alueiden erityisolosuhteet ja -tarpeet sitä edellyttävät. Jotkin jäsenvaltiot ovat soveltaneet tiukempia vaatimuksia hukkakauran torjumiseksi. Komission hyväksymien päätösten mukaisesti kyseisiä vaatimuksia on sovellettu myös unionissa markkinoitaviin siemeniin ja tuotuihin siemeniin. Jotta kyseisten jäsenvaltioiden vakiintuneet tuotantomenetelmät eivät häiriintyisi, kyseiset tiukemmat vaatimukset olisi tarvittaessa voitava pitää voimassa.

(26) Ammattimaisen toimijan olisi vahvistettava, että kasvien lisäysaineisto täyttää vakioluokkaa koskevat vaatimukset, ja näiden vaatimusten mukaisuus olisi osoitettava toimijan etiketillä (vakuustodistuksella).

(27) Lisäksi olisi vahvistettava säännöt kloonien kasvien lisäysaineiston in vitro -tuotannolle ja sen markkinoinnille, koska ne ovat alalla yhä useammin sovellettu käytäntö.

(28) Toimivaltaisen viranomaisen olisi suoritettava kenttäkokeita lajikeidentiteetin ja -puhtauden todentamiseksi yksittäisten siemenerien osalta, lukuun ottamatta hedelmäkasvi- ja viiniköynnöslajien siemeneriä. Olisi vahvistettava kyseisiä esiperus-, perus-, sertifioiduille ja standardisiemenille tehtäviä testejä koskevat erityiset säännöt, jotka perustuvat sovellettaviin kansainvälisiin standardeihin ja kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien soveltamisesta saatuun kokemukseen.

(29) Ammattimaisten toimijoiden olisi voitava saada toimivaltaiselta viranomaiselta lupa suorittaa tiettyihin lajeihin ja luokkiin kuuluvalle kasvien lisäysaineistolle virallisen valvonnan alaisena tiettyjä sertifiointitoimia, mukaan lukien virallisen etiketin painaminen ja kiinnittäminen. Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa virallista valvontaa ja mainitun luvan peruuttamista tai muuttamista. Kyseiset säännöt ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että koko sertifiointijärjestelmä toimii tehokkaasti.

(30) Tietyillä ammattimaisilla toimijoilla ei kuitenkaan välttämättä ole resursseja suorittaa sertifiointitoimia virallisen valvonnan alaisena. Sen vuoksi olisi säädettävä, että myös toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa kaikki sertifiointivaiheet ammattimaisten toimijoiden pyynnöstä.

(31) Jotta varmistettaisiin kasvien lisäysaineiston puhtaus ja tasalaatuisuus, se olisi pidettävä erillisissä erissä ja erillään muusta kasvien lisäysaineistosta poikkeavasta materiaalista, kuten elintarvike- tai rehuviljoista.

(32) Kasvien lisäysaineiston moninaisuuden vuoksi ammattimaisten toimijoiden olisi markkinoitava kasvien lisäysaineiston eriä, jotka sisältävät kasveja, pakkauksia, nippuja ja säiliöitä, tai jossain tapauksissa siemeniä irtotavarana. Erän olisi oltava sisällöltään tasalaatuinen, ja sillä olisi oltava oma erän viitenumeronsa sen jäljitettävyyden varmistamiseksi. Olisi vahvistettava yhdenmukaiset säännöt kasvien lisäysaineiston pakkaamista, niputtamista sekä sulkemista ja sinetöimistä varten.

(33) Olisi vahvistettava kasvien lisäysaineiston merkintäsäännöt, jotta voidaan varmistaa kyseisten siementen tai kyseisen aineiston asianmukainen tunnistettavuus luokittain ja muuntyyppisen kasvien lisäysaineiston osalta käyttämällä varmennusta, jolla osoitetaan, että kyseinen lisäysaineisto on sovellettavien vaatimusten mukaista.

(34) Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja aineistojen tapauksessa olisi käytettävä toimivaltaisen viranomaisen antamaa virallista etikettiä ja standardisiementen ja -aineistojen tai mihinkään luokkaan kuulumattoman kasvien lisäysaineiston tapauksessa toimijan etikettiä. Tämä on tarpeen, jotta voidaan erottaa toisistaan sertifioinnin piiriin kuuluva kasvien lisäysaineisto (virallinen sertifiointi tai virallisen valvonnan alaisena suoritettu sertifiointi) ja ammattimaisen toimijan vastuulla tuotettu kasvien lisäysaineisto. Eri etikettien tarkoitus on auttaa ammattimaisia toimijoita ja kuluttajia, jotka haluavat käyttää eri standardien mukaista kasvien lisäysaineistoa, tekemään tietoon perustuvia valintoja. Tämä helpottaisi myös toimivaltaisten viranomaisten työtä niiden suorittaessa virallista valvontaa, jolla varmennetaan kunkin luokan vaatimustenmukaisuus.

(35) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat virallisen etiketin ja toimijan etiketin sisältöä ja ominaisuuksia, jotta varmistetaan tuotantoa ja markkinointia koskevien vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen kunkin luokan ja muuntyyppisen kasvien lisäysaineiston osalta sekä kyseisten etikettien tunnistettavuus.

(36) Jokaisessa virallisessa etiketissä olisi oltava sen oma sarjanumero, jotta voidaan taata kyseisen kasvien lisäysaineiston asianmukainen tunnistettavuus ja jäljitettävyys sekä virallisen valvonnan vaikuttavuus.

(37) Olisi vahvistettava kasvien lisäysaineiston uudelleenpakkaamista, uudelleensulkemista ja -sinetöimistä sekä varustamista uudella etiketillä koskevat vaatimukset sen varmistamiseksi, että kasvien lisäysaineiston tunnistettavuudessa ja laadussa ei tapahdu muutoksia kyseisten toimien aikana ja että sen jäljitettävyys varmistetaan erän viitenumeron avulla.

(38) Siemeniä markkinoidaan usein saman lajin eri lajikkeiden seoksina tai eri lajien seoksina. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien sukujen tai lajien siemeniä olisi kuitenkin voitava tuottaa ja markkinoida ainoastaan seoksina, jotka sisältävät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien muiden sukujen tai lajien siemeniä. Olisi kuitenkin sallittava sellaisten siemenseosten tuotanto ja markkinointi, jotka sisältävät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien siementen lisäksi sen soveltamisalan ulkopuolisiin sukuihin tai lajeihin kuuluvia siemeniä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014[18] soveltamista.

[18] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1143/2014, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta (EUVL L 317, 4.11.2014, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1143/oj).

(39) Kasvigeenivarojen suojelemiseksi ja luonnonympäristön, erityisesti luonnontilaisten tai osittain luonnontilaisten elinympäristöjen, ennallistamiseksi on suotavaa käyttää sellaisia siemenseoksia, jotka eivät kuulu johonkin lajikkeeseen, vaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien sukujen ja lajien luonnonvaraisiin muotoihin, sekä sellaisten sukujen ja lajien siemeniä sisältäviä seoksia, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, jäljempänä ’monimuotoisuutta säilyttävät siemenseokset’, koska kyseiset luonnonvaraiset muodot soveltuvat parhaiten kyseisiin tarkoituksiin. Kyseisiä seoksia olisi markkinoitava ainoastaan ainesosasiementen alkuperäalueella sen varmistamiseksi, että käytetään ainoastaan kyseiselle alueelle parhaiten soveltuvia luonnonvaraisia muotoja. Jotta voidaan varmistaa, että monimuotoisuutta säilyttävinä siemenseoksina kaupan pidettävät seokset täyttävät nämä vaatimukset, olisi vahvistettava erityiset säännöt niiden laadun ja jäljitettävyyden varmistamiseksi, ja ainoastaan sellaisten ammattimaisten toimijoiden, jotka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tähän tarkoitukseen, olisi tuotettava niitä ja markkinoitava niitä.

(40) Tietyntyyppiset lajikkeet ovat tärkeitä kasvigeenivarojen suojelemisen ja kestävän käytön kannalta, sillä kasvigeenivarat ovat välttämättömiä viljelykasvien geneettisen monimuotoisuuden kannalta ja olennaisen tärkeitä ympäristömuutoksiin mukautumiseksi. Ne voivat olla perinteisesti kasvatettuja lajikkeita, jäljempänä ’alkuperäiskasvilajikkeet’, tai ne voivat olla paikallisiin viljely- ja ilmasto-olosuhteisiin ja viljelyjärjestelmiin sopeutuneita lajikkeita, joita on äskettäin jalostettu dynaamisten suojelutoimien tai muiden luonnonolosuhteissa tai viljelijöiden hoitamissa olosuhteissa sovellettujen jalostus- ja valintamenetelmien tuloksena, jäljempänä ’paikallisesti sopeutetut lajikkeet’. Niille voi olla ominaista erityisesti vähentynyt yhtenäisyys, joka johtuu tietynasteisesta geneettisestä ja fenotyyppisestä vaihtelusta yksittäisten lisäysyksiköiden välillä. Kyseisten lajikkeiden kasvien lisäysaineiston tuotanto ja markkinointi tukevat elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen[19] tavoitteita, jotka koskevat elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivarojen suojelemisen ja kestävän käytön edistämistä. Mainitun sopimuksen osapuolena unioni on sitoutunut tukemaan kyseisiä tavoitteita.

[19] EUVL L 378, 23.12.2004, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2004/869/oj.

(41) Alkuperäiskasvilajikkeiden ja paikallisesti sopeutettujen lajikkeiden erityispiirteet huomioon ottaen ja tuotantoa ja markkinointia koskevista vakiintuneista vaatimuksista poiketen tällaisiin lajikkeisiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja markkinointi olisi sallittava väljempien vaatimusten mukaisesti. Tämä on Euroopan vihreän kehityksen ohjelman periaatteiden ja erityisesti luonnon monimuotoisuuden suojelua koskevan periaatteen mukaista. Sen vuoksi on aiheellista sallia, että kasvien lisäysaineisto täyttää asianomaisen lajin vakioluokkaan sovellettavat vaatimukset. Alkuperäiskasvilajikkeisiin tai paikallisesti sopeutettuihin lajikkeisiin kuuluva kasvien lisäysaineisto olisi merkittävä sanoilla ”alkuperäiskasvilajike” tai ”paikallisesti sopeutettu lajike”. Myös kyseiset lajikkeet olisi rekisteröitävä noudattaen niiden erityispiirteet huomioon ottavaa mukautettua menettelyä, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa niitä ja jotta voidaan taata niiden käyttäjien mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia valintoja ja virallisen valvonnan vaikuttavuus.

(42) Kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että kasvien lisäysaineiston muut kuin ammattikäyttäjät, kuten harrastelijapuutarhurit, ovat usein kiinnostuneita käyttämään monimuotoisempaa kasvien lisäysaineistoa, joka vastaa erilaisiin tarpeisiin, eivätkä he välttämättä vaadi samanlaista laatua kuin ammattimaiset toimijat. Sen vuoksi on aiheellista poiketa tietyistä säännöistä sen sallimiseksi, että kyseistä kasvien lisäysaineistoa markkinoidaan muita kuin ammattikäyttäjiä varten, vaikka se ei olisi kaikkien lajikkeen rekisteröintiä koskevien vaatimusten mukaista. Kyseinen poikkeus on tarpeen, jotta kuluttajille tarjotaan laajempi valikoima lajikkeita tietyistä laatua koskevista vähimmäisvaatimuksista tinkimättä. Tällaiset vähimmäisvaatimukset ovat tärkeitä, jotta voidaan vastata monien muiden kuin ammattikäyttäjien odotuksiin heidän yksityisen käyttönsä tietystä laatutasosta.

(43) Kyseistä poikkeusta ei kuitenkaan olisi sovellettava lajeihin *Cannabis sativa* L., *Papaver somniferum* L. ja *Solanum tuberosum* L. kuuluvaan kasvien lisäysaineistoon eikä nurmikkoihin käytettävään kasvien lisäysaineistoon niiden erityisen kaupallisen arvon taikka yleiseen etuun tai turvallisuuteen liittyvän merkityksen vuoksi. Siitä syystä tämän asetuksen vaatimuksia, jotka koskevat asianomaisen kasvien lisäysaineiston laatua ja tunnistettavuutta ja siihen liittyviä ammattimaisia toimijoita, olisi sovellettava edelleen, jotta voidaan varmistaa mahdollisimman tehokkaat toimivaltaisten viranomaisten tarkastukset ja kuluttajien etujen suojelu.

(44) Avoimuuden ja paremman valvonnan vuoksi olisi lisäksi vahvistettava säännöt, jotka koskevat ainoastaan muille kuin ammattikäyttäjille tarkoitetun kasvien lisäysaineiston pakkaamista ja merkintöjä. Samasta syystä ammattimaisten toimijoiden, jotka käyttävät tätä poikkeusta muille kuin ammattikäyttäjille suunnattua tuotantoa ja markkinointia varten, olisi rekisteröimättömään lajikkeeseen kuuluvan kasvien lisäysaineiston tapauksessa laadittava kyseisen lajikkeen kuvaus yksityisten asiakirjojen perusteella. Lisäksi niiden olisi ilmoitettava kyseisestä toiminnasta vuosittain toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava näille pyynnöstä tuotetut ja markkinoidut määrät.

(45) Unionissa toimii monia voittoa tavoittelemattomia järjestöjä ja verkostoja, joiden tavoitteena on suojella kasvigeenivaroja. Niiden toiminnan helpottamiseksi on aiheellista sallia, että kasvigeenivarojen suojeluun tarkoitettu kasvien lisäysaineisto, jota kyseiset järjestöt ja verkostot ja niiden jäsenet tuottavat tai jota kyseiset järjestöt ja verkostot ja niiden jäsenet markkinoivat voittoa tavoittelematta luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, mukaan lukien viljelijät tai muut kuin ammattikäyttäjät, ja päinvastoin, poikkeaa vakiintuneista tuotantoa ja markkinointia koskevista vaatimuksista ja on sen sijaan väljempien sääntöjen mukaista. Olisi vahvistettava tällaisen kasvien lisäysaineiston merkintöjä koskevat säännöt. Tätä poikkeusta käyttävien järjestöjen ja verkostojen olisi ilmoitettava toiminnastaan toimivaltaisille viranomaisille ja pidettävä rekisteriä, jossa on asiaankuuluvat tiedot niiden tuottamasta ja markkinoimasta taikka niille tuotetusta tai niitä varten markkinoidusta kasvien lisäysaineistosta. Tämä on tarpeen, jotta voidaan varmistaa toimivaltaisten viranomaisten suorittamat tehokkaat tarkastukset ja kyseisen kasvien lisäysaineiston käyttäjien mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia valintoja.

(46) On aiheellista ottaa käyttöön viljelijöiden mahdollisuus vaihtaa kasvien lisäysaineistoa luontoissuorituksina poikkeuksena vakiintuneista vaatimuksista. Tällaista poikkeusta olisi sovellettava pieniin määriin ja paikallisella tasolla ja vain, jos kyseinen kasvien lisäysaineisto ei kuulu lajikkeeseen, jolle on myönnetty kasvinjalostajanoikeudet neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94[20] tai niiden jäsenvaltioiden kasvinjalostajanoikeuksia koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti, joissa tuotanto tapahtuu. Jäsenvaltioita olisi vaadittava määrittämään kyseiset pienet määrät lajikohtaisesti vuotta ja viljelijää kohden sen varmistamiseksi, että tällaista poikkeusta ei käytetä väärin ja siten vääristetä kasvien lisäysaineiston markkinointia. Tarkoituksena ei ole poiketa yleisestä käsityksestä, jonka mukaan luontoissuorituksina tapahtuva vaihto on kasvien lisäysaineiston vaihtoa tavaroita tai palveluja vastaan ilman rahansiirtoja, eikä poiketa asetuksen (EU) 2016/2031 nojalla sovellettavista vaatimuksista. Yleisen edun ja yleisen turvallisuuden vuoksi tällaista vaihtoa ei olisi sallittava lajien *Cannabis sativa* L., *Papaver somniferum* L. ja *Solanum tuberosum* L. sekä sukujen *Citrus* L. ja *Vitis* L. kasvien lisäysaineiston osalta.

(47) Olisi sallittava sellaisen kasvien lisäysaineiston markkinointi, joka on esiperussiemeniä tai -aineistoa aikaisempaa sukupolvea ja jonka ylläpidosta vastaava ammattimainen toimija toimittaa ammattimaiselle toimijalle, joka harjoittaa esiperussiementen tai -aineiston tuotantoa kyseisen kasvien lisäysaineiston lisäystarkoituksia varten, poiketen yleisestä vaatimuksesta, jonka mukaan ainoastaan johonkin luokkaan (esiperus-, perus-, sertifioitu tai vakioluokka) kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa voidaan markkinoida. Tällaisen markkinoinnin tapauksessa mukana olevassa etiketissä olisi selvästi mainittava, että kyseinen kasvien lisäysaineisto on nimetty kyseistä tarkoitusta varten.

---

[20] Neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista (EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2100/oj).

(48) Vakiintuneista vaatimuksista voidaan kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien mukaan poiketa, kun on kyse lajikkeisiin, joiden rekisteröintiä koskeva päätös on vireillä, jäljempänä ’rekisteröitävät lajikkeet’, kuuluvan kasvien lisäysaineiston markkinoinnista. Kyseiset poikkeukset ovat olleet hyödyllisiä ja tarpeellisia ammattimaisille toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille. Lisäksi viljelijät joutuvat selviämään jatkuvasti muuttuvista sääolosuhteista ja uusista kasvinterveysriskeistä. Näihin haasteisiin mukautettujen uusien ja parannettujen kasvilajikkeiden nopea käyttöönotto on tärkeää viljelijöille aiheutuvien riskien lieventämiseksi. Jotta viljelijät saisivat nopeammin käyttöönsä kyseisiä uusia lajikkeita, tällaisen kasvien lisäysaineiston rajoitettu markkinointi olisi sallittava tietyissä tapauksissa ja rajoitetusti. Maatalouskasvi- ja perunalajikkeille, hedelmä- ja viiniköynnöslajikkeille sekä vihanneslajikkeille olisi asetettava niiden ominaisuuksiin ja markkinadynamiikkaan perustuvia erityisvaatimuksia.

(49) Kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien mukaisesti vahvistetaan poikkeuksia sellaisina tiettyjen sukujen ja lajien siemeninä markkinoitavien siementen osalta, jotka eivät täytä lajikeominaisuuksia koskevia vaatimuksia, vaan joihin sovelletaan ainoastaan laatuvaatimuksia, jäljempänä ’kauppasiemenet’. Tämä johtuu siitä, että tietyillä maatalouskasvilajeilla, erityisesti rehukasvilajeilla, on monia eri rooleja, jotka ulottuvat perinteistä elintarvike- ja rehutuotantoa laajemmalle. Kyseiset lajit ovat keskeisessä asemassa ekologisissa toiminnoissa, kuten pölyttäjien houkuttelemisessa, typensidonnan helpottamisessa ja pintakasvillisuuden muodostamisessa. Tätä varten erottuvuus, yhtenäisyys ja pysyvyys sekä kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevien vaatimusten täyttyminen eivät välttämättä ole tarpeen, mutta tällaisten siementen korkea laatu olisi taattava. Sen vuoksi on suotavaa, että kyseiset poikkeukset rekisteröintivaatimuksista sallitaan myös tässä asetuksessa. Kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevissa direktiiveissä oleva nimitys ’kauppasiemenet’ olisi säilytettävä. Tätä poikkeusta olisi sovellettava myös lajeihin, joiden osalta on kehitetty vain vähän lajikkeita, jotta lajikkeiden kehittämiseen jäisi aikaa. Lisäksi kauppasiemenet saattavat olla tarpeen sen varmistamiseksi, että tähän asetukseen lisättyjen uusien lajien siemeniä voidaan markkinoida ennen kuin rekisteröityjä lajikkeita on saatavilla.

(50) Vakiintuneista vaatimuksista voidaan kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien mukaan poiketa, kun on kyse siemenistä, jotka eivät täytä sovellettavia vaatimuksia ja jotka on asetettava nopeasti saataville markkinoilla, siemenistä, joita ei ole vielä sertifioitu lopullisesti, sellaisesta kasvien lisäysaineistosta, jolle on myönnettävä väliaikainen lupa tilapäisten saatavuusongelmien ratkaisemiseksi, ja sellaisesta kasvien lisäysaineistosta, jolle on tarkoitus tehdä määräaikaisia kokeita tarkoituksena löytää parempia vaihtoehtoja tietyille sovellettavan lainsäädännön säännöksille, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston kuulumista rekisteröityyn lajikkeeseen ja tiettyjen tunnistettavuutta ja laatua koskevien vaatimusten täyttämistä. Kyseiset poikkeukset ovat olleet hyödyllisiä ja tarpeellisia ammattimaisille toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille, eivätkä ne ole aiheuttaneet ongelmia kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoille. Sen vuoksi niitä olisi jatkettava. Kyseisiä poikkeuksia koskevat edellytykset olisi vahvistettava siten, että niitä ei voida käyttää väärin ja että ne eivät vaikuta haitallisesti kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoihin.

(51) Jotta jäsenvaltiot voisivat ottaa huomioon alueellaan vallitsevat erityisolosuhteet, niiden olisi voitava vahvistaa tiukempia vaatimuksia kasvien lisäysaineiston tuotannolle ja markkinoinnille omalla alueellaan asettamatta tiukempia vaatimuksia unionin sisämarkkinoilla.

(52) Tapauksissa, joissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan suvun tai lajin tuotannolla ei ole merkitystä jäsenvaltiossa ja joissa sen viljelyä rajoitetaan kyseisen jäsenvaltion viljely- ja ilmasto-olosuhteiden vuoksi, jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa tämän asetuksen tuotantovaatimuksista, jos asiaan liittyvät sertifiointi- ja valvontatehtävät aiheuttaisivat niille kohtuutonta hallinnollista taakkaa. Tämän poikkeuksen käyttöä ei olisi sallittava, jos on olemassa riski, että se aiheuttaisi häiriön unionin sisämarkkinoille.

(53) Unionissa tuotetun ja markkinoidun kasvien lisäysaineiston on täytettävä mahdollisimman tiukat vaatimukset. Sen vuoksi kasvien lisäysaineiston tuonti kolmansista maista olisi sallittava vain, jos siihen sovellettavien tunnistettavuutta ja laatua koskevien vaatimusten ja sertifiointijärjestelmän arvioinnissa todetaan, että tällainen kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja markkinoituun kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia. Tällaisen arvioinnin olisi perustuttava kolmannen maan toimittamien tietojen ja sen asiaankuuluvan lainsäädännön perusteelliseen tarkasteluun. Sen olisi perustuttava myös komission kyseiselle kolmannelle maalle suorittaman auditoinnin tyydyttävään tulokseen ennen kuin tälle myönnetään vastaavuus ensimmäisen kerran. Auditointi olisi suoritettava myös, jos komissio katsoo sen tarpeelliseksi, ennen kuin kolmannelle maalle myönnetään vastaavuus muiden lajien osalta.

(54) Sellaisista kolmansista maista tuodun kasvien lisäysaineiston, joiden tunnistettavuutta ja laatua koskevat vaatimukset ja sertifiointijärjestelmät on tunnustettu vastaaviksi kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien nojalla, on osoitettu täyttävän unionin laatu- ja tunnistettavuussäännöt. Tästä syystä kyseisten kolmansien maiden vaatimukset ja järjestelmät, jotka koskevat asianomaisia sukuja ja lajeja, olisi myös tunnustettava tämän asetuksen nojalla unionin vaatimuksia ja järjestelmiä vastaaviksi.

(55) Vakiintuneena käytäntönä on, että kolmansissa maissa tuotettuja vihannesten siemeniä tuodaan unioniin välittömästi korjuun jälkeen, jäljempänä ’raakasiemenet’, jotta niitä voidaan jalostaa unionissa siten, että ne täyttävät standardisiemeniä koskevat vaatimukset ennen kuin niitä markkinoidaan unionissa. Koska tällä käytännöllä varmistetaan unionissa markkinoitavien vihannesten siementen tunnistettavuus ja laatu edellyttämättä vastaavuuden tunnustamista, sen olisi oltava mahdollista myös tämän asetuksen nojalla.

(56) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tuodun kasvien lisäysaineiston merkintöjä ja siitä annettavia tietoja, jotta voidaan varmistaa tällaisen kasvien lisäysaineiston asianmukainen tunnistettavuus ja jäljitettävyys ja mahdollistaa sen käyttäjien tekemät tietoon perustuvat valinnat ja virallinen valvonta.

(57) Kasvien lisäysaineiston tuotannon ja markkinoinnin avoimuuden varmistamiseksi ammattimaisiin toimijoihin olisi sovellettava erityisiä velvoitteita, joilla varmistetaan niiden vastuuvelvollisuus, vaikuttavampi virallinen valvonta ja tämän asetuksen asianmukainen soveltaminen, jos ne toteuttavat kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinointiin liittyviä toimia. Tähän kuuluvat rekisteröinti, kirjaaminen ja ilmoitus tuotannosta. Ammattimaiset toimijat olisi asianmukaista rekisteröidä jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2016/2031 nojalla jo perustamaan rekisteriin, jotta voidaan vähentää kyseisille ammattimaisille toimijoille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa. Tämä on myös oikeasuhteista, koska valtaosa kasvien lisäysaineistoa tuottavista ja markkinoivista ammattimaisista toimijoista on kyseisen asetuksen nojalla jo rekisteröity ammattimaisiin toimijoiden rekistereihin.

(58) Tältä osin ja jotta kaikille asianomaisille ammattimaisille toimijoille voidaan varmistaa yhdenmukainen ja tehokas rekisteröintijärjestelmä, olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat ammattimaisten toimijoiden hakemusten toimittamista, rekisterin sisältöä ja asiaankuuluvien tietojen päivittämistä.

(59) Jotta voidaan vähentää mahdollisimman paljon hallinnollista taakkaa, jota aiheutuu ammattimaisille toimijoille, jotka tuottavat ja markkinoivat yksinomaan alkuperäiskasvilajikkeisiin ja paikallisesti sopeutettuihin lajikkeisiin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa; ammattimaisille toimijoille, jotka markkinoivat kasvien lisäysaineistoa yksinomaan suoraan muille kuin ammattikäyttäjille; järjestöille ja verkostoille, jotka markkinoivat kasvien lisäysaineistoa kasvigeenivarojen suojelemiseksi; tai viljelijöille, jotka vaihtavat kasvien lisäysaineistoa luontoissuorituksina, olisi otettava käyttöön tiettyjä poikkeuksia ammattimaisten toimijoiden velvollisuuksiin.

(60) Jotta voidaan puuttua ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai muiden sukujen ja lajien viljelylle aiheutuviin riskeihin, jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä oikeasuhteisia ja ajallisesti rajattuja väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä, kunnes komissio hyväksyy vastaavia toimenpiteitä unionin tasolla.

(61) Kokemus on osoittanut, että on olennaisen tärkeää valvoa markkinoidun kasvien lisäysaineiston laatua sen todentamiseksi, että markkinoilla oleva kasvien lisäysaineisto täyttää sovellettavat vaatimukset. Sen vuoksi on tarpeen perustaa kattava jäljitysjärjestelmä, joka mahdollistaa aineiston takaisinveto markkinoilta tai tietojen toimittamisen kasvien lisäysaineiston käyttäjille tai toimivaltaisille viranomaisille. Sen vuoksi ammattimaiset toimijat olisi velvoitettava säilyttämään tiedot ja asiakirjat, jotka koskevat ammattimaisille käyttäjille ja ammattimaisilta käyttäjiltä tapahtuvia siirtoja.

(62) On tärkeää varmistaa, että pääsääntöisesti kaikkeen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin sukuihin ja lajeihin kuuluvaan kasvien lisäysaineistoon sovelletaan sen lajikkeen rekisteröintiä ja kuvausta koskevia vaatimuksia, johon kyseinen kasvien lisäysaineisto kuuluu, ja asiaan liittyviä sääntöjä.

(63) Kaikkien jäsenvaltioiden olisi perustettava kansallinen lajikerekisteri, joka sisältää vähintään kaikki rekisteröidyt lajikkeet, lajikkeet, joiden rekisteröintiä on haettu, ja lajikkeet, joita ei enää rekisteröidä, jotta niiden käyttäjät voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja ja jotta voidaan varmistaa vaikuttavampi virallinen valvonta.

(64) Kansallisessa lajikerekisterissä olisi oltava kahdentyyppisiä lajikkeita: virallisen kuvauksen perusteella rekisteröidyt lajikkeet, jos ne täyttävät erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset, ja alkuperäiskasvilajikkeiden tai paikallisesti sopeutettujen lajikkeiden osalta virallisesti tunnustetun kuvauksen perusteella rekisteröidyt lajikkeet. Kyseisten kahden erilaisen kuvauksen olemassaolo on tarpeen, jotta nämä kaksi lajikeluokkaa voidaan erottaa toisistaan. Niistä ensimmäisen olisi perustuttava teknisiin tutkimuksiin, ja toisen olisi perustuttava lajikkeen käytöstä tai jalostuksesta saatuihin käytännön kokemuksiin ja tietoihin. Tällainen lähestymistapa voi mahdollistaa tarvittavien tietojen saamisen lajikkeiden ominaisuuksista ja lajikeidentiteetistä.

(65) Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava rekisteröidyt lajikkeet myös unionin lajikerekisteriin sen varmistamiseksi, että saatavilla on kokonaiskuva kaikista lajikkeista, joiden markkinoiminen unionissa on sallittu. Unionin lajikerekisterin olisi oltava saatavilla EU:n kasvilajikeportaalina nykyisin tunnetun sähköisen portaalin kautta. Jotta voidaan varmistaa kattavampi tiedottaminen käyttäjille, kyseisen portaalin olisi sisällettävä tietoja muista asiaankuuluvista tietokannoista.

(66) Koska valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston merkityksen ja käytön odotetaan lisääntyvän tiettyjen lajien osalta ja jotta voidaan varmistaa avoimuus ja vaikuttava virallinen valvonta ja antaa niiden käyttäjille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia valintoja, ne olisi rekisteröitävä toimivaltaisten viranomaisten laatimaan kansalliseen luetteloon ja toimitettava komissiolle julkaistavaksi sähköisessä portaalissa.

(67) Rikkakasvien torjunta-aineita sietävät lajikkeet on tarkoituksellisesti jalostettu sietämään rikkakasvien torjunta-aineita, jotta tällaisia torjunta-aineita voitaisiin käyttää niiden viljelyn yhteydessä. Jos tällaista viljelyä ei harjoiteta asianmukaisissa olosuhteissa, se voi johtaa kyseisille rikkakasvien torjunta-aineita kestävien rikkakasvien kehittymiseen, tällaisten resistenssigeenien leviämiseen ympäristöön tai siihen, että rikkakasvien torjunta-aineita on käytettävä yhä suurempia määriä. Koska tällä asetuksella pyritään edistämään maataloustuotannon kestävyyttä, toimivaltaisten viranomaisten lajikkeiden rekisteröinnistä vastaavissa jäsenvaltioissa ja sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa lajikkeita on tarkoitus viljellä, olisi voitava vaatia, että torjunta-aineita sietäviä lajikkeita viljellään niiden alueella sellaisten edellytysten mukaisesti, joiden avulla kyseiset epätoivotut vaikutukset voidaan välttää.

(68) Maataloustuotannon kestävyyden edistämiseksi ja taloudellisiin, ympäristöön liittyviin ja laajempiin yhteiskunnallisiin tarpeisiin vastaamiseksi viiniköynnös-, peruna- ja maatalouskasvisukuihin tai -lajeihin kuuluvien uusien lajikkeiden, lukuun ottamatta yksinomaan nurmikkoihin käytettäviä lajikkeita, kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa olisi arvioitava teknisessä tutkimuksessa. Uusien lajikkeiden olisi oltava tiettyjen viljely- ja käyttöominaisuuksien osalta parempia kuin saman suvun tai lajin muut lajikkeet, jotka on rekisteröity samaan kansalliseen lajikerekisteriin. Arvioitaviin ominaisuuksiin olisi kuuluttava satoisuus, mukaan lukien satovarmuus ja satoisuus vähän tuotantopanoksia sisältävissä olosuhteissa; bioottisen stressin sietokyky tai kestävyys, mukaan lukien kasvitaudit, joita aiheuttavat sukkulamadot, sienet, bakteerit, virukset, hyönteiset tai muut tuhoojat; abioottisen stressin sietokyky tai kestävyys, mukaan lukien ilmasto-olosuhteisiin sopeutuminen; tehokkuus luonnonvarojen, kuten veden ja ravinteiden, käytössä; ulkopuolisten tuotantopanosten, kuten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden, vähentynyt tarve; ominaisuudet, jotka parantavat kestävyyttä korjuun, varastoinnin, käsittelyn, jakelun ja käytön aikana; laatu tai ravitsemukselliset ominaisuudet; ja mahdollisuus viljellä yhdessä muiden lajien tai lajikkeiden kanssa. Kyseisiä ominaisuuksia olisi tarkasteltava kokonaisuudessaan kunkin lajikkeen osalta, kun ollaan tekemässä päätöstä lajikkeen rekisteröinnistä ja jotta ominaisuuksiltaan toivottavimpien lajikkeiden rekisteröinti onnistuisi joustavasti.

(69) Jotta asetuksen (EU) 2018/848 3 artiklan 19 alakohdassa määritellyt luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvat luonnonmukaiset lajikkeet soveltuisivat paremmin luonnonmukaisen tuotannon erityistarpeisiin, niiden kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvo olisi lisäksi tutkittava luonnonmukaisissa olosuhteissa.

(70) Toiminnan tehostamiseksi ja hallinnollisen taakan keventämiseksi lajikkeiden, joille on myönnetty kasvinjalostajanoikeus asetuksen (EY) N:o 2100/94 62 artiklan tai jonkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla, olisi katsottava olevan erottuvia, yhtenäisiä ja pysyviä, ja niillä olisi katsottava olevan sopiva lajikenimi tämän asetuksen soveltamista varten, jos erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevan tutkimuksen suorittajana oli tutkimusvirasto, jonka komissio on hyväksynyt yhteisön kasvilajikeviraston, jäljempänä ’CPVO’, lausunnon perusteella.

(71) Kullakin rekisteröidyllä lajikkeella olisi oltava sopiva yksilöllinen nimi lajikkeen tunnistamisen varmistamiseksi. Kyseinen nimi ei saisi aiheuttaa sekaannusta lajikkeen tunnistamisessa eikä olla millään tavalla harhaanjohtava tai loukkaava. Alkuperäiskasvilajikkeista olisi voitava käyttää synonyymejä, koska tämä on yleinen käytäntö tämäntyyppisten lajikkeiden yhteydessä. Kyseiset synonyymit olisi ilmoitettava kansallisessa lajikerekisterissä.

(72) Lajikkeen rekisteröintimenettely olisi määriteltävä tarkasti, jotta voidaan taata oikeusvarmuus hakijoille ja toimivaltaisille viranomaisille sekä tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille hakijoille. Tästä syystä olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat hakemusten jättämistä, sisältöä, niiden muodollista tutkimista ja toimittamispäivää, teknisiä tutkimuksia, teknisiä tutkimuksia suorittavia tutkintavirastoja, luottamuksellisuutta, tutkimusraporttia ja virallista kuvausta, alkuperäiskasvilajikkeiden ja paikallisesti sopeutettujen lajikkeiden tutkimista, lajikenimen tutkimista ja päätöstä lajikkeen rekisteröinnistä kansalliseen lajikerekisteriin.

(73) Olisi vahvistettava lajikkeiden teknistä tutkimusta koskevat säännöt, jotta voidaan määrittää, ovatko lajikkeet erottuvia, yhtenäisiä ja pysyviä. Koska kyseinen tutkimus on kasvinjalostusalan kannalta tärkeä ja koska se johtaa virallisen kuvauksen tuottamiseen, toimivaltaisen viranomaisen olisi suoritettava kyseinen tutkimus. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tietyin edellytyksin ottaa huomioon olemassa olevat erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä sekä kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevat tutkimusraportit.

(74) Jotta voidaan keventää hallinnollista taakkaa, varmistaa testauspaikkojen saatavuus ja vähentää toimivaltaisille viranomaisille aiheutuvia kustannuksia, toimivaltaisen viranomaisen olisi kuitenkin voitava tehdä yhteistyötä luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa teknisen tutkimuksen tekemiseksi.

(75) Oikeusvarmuuden vuoksi toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä lopullinen päätös lajikkeen rekisteröinnistä. Sitä ennen olisi saatettava päätökseen lajikkeen tutkimus ja laadittava tutkimusraportti ja virallinen kuvaus. Lisäksi päätös lajikkeen nimestä olisi tehtävä CPVO:n kuulemisen jälkeen, jotta CPVO:n resursseja ja asiantuntemusta hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla ja varmistetaan johdonmukaisuus asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamisen kanssa tällä alalla.

(76) Toiminnan tehostamiseksi ja toimivaltaisille viranomaisille ja hakijoille aiheutuvan hallinnollisen taakan keventämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi rekisteröitävä kansallisiin lajikerekistereihinsä kaikki lajikkeet, jotka on virallisesti hyväksytty tai rekisteröity ennen tämän asetuksen voimaantuloa luetteloihin tai rekistereihin, jotka jäsenvaltiot ovat perustaneet direktiivien 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/55/EY ja 2008/90/EY sekä komission direktiivien 2008/62/EY[21] ja 2009/145/EY[22] mukaisesti. Koska kyseisten lajikkeiden kasvien lisäysaineistoa markkinoidaan jo unionissa ja viljelijät ja muut ammattimaiset toimijat käyttävät niitä, kyseisiin lajikkeisiin ei olisi sovellettava uutta rekisteröintimenettelyä.

(77) Samasta syystä sellaisiin lajeihin kuuluvat lajikkeet, jotka eivät kuuluneet direktiivien 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/55/EY, 2008/62/EY, 2008/90/EY ja 2009/145/EY soveltamisalaan mutta jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, olisi rekisteröitävä tämän asetuksen mukaisesti soveltamatta uutta rekisteröintimenettelyä, jos kyseiset lajikkeet on merkitty viralliseen kansalliseen lajikerekisteriin kansallisten sääntöjen mukaisesti.

---

21 Komission direktiivi 2008/62/EY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, tietyistä poikkeuksista sellaisten viljelykasvien maatiaiskantojen ja -lajikkeiden hyväksymiseksi, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä kyseisten maatiaiskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan (EUVL L 162, 21.6.2008, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/62/oj).

22 Komission direktiivi 2009/145/EY, annettu 26 päivänä marraskuuta 2009, sellaisten maatiaiskantojen ja -lajikkeiden, joita on perinteisesti kasvatettu erityisissä paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä lajikkeiden, joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten, hyväksymiseen ja siementen kaupan pitämiseen tehtävistä poikkeuksista (EUVL L 312, 27.11.2009, s. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/145/oj).

(78) Lajikkeen rekisteröintikauden olisi oltava 10 vuotta, jotta voidaan edistää innovointia jalostusalalla sekä vanhojen lajikkeiden poistamista markkinoilta ja niiden korvaamista uusilla. Rekisteröintikauden olisi kuitenkin oltava 30 vuotta alkuperäiskasvilajikkeiden ja paikallisesti sopeutettujen lajikkeiden osalta, koska tavoitteena on pitkän aikavälin suojelu varmistaen kuitenkin edelleen niiden merkityksellisyys, sekä hedelmäkasvi- ja viiniköynnössukuihin tai -lajeihin kuuluvien lajikkeiden osalta, koska kyseisten sukujen tai lajien tuotantojakson loppuun saattamiseen kuluu pidempi aika.

(79) Kaikilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä, joiden oikeutettua etua asia koskee, olisi oltava mahdollisuus hakea lajikkeen rekisteröintikauden uusimista, jotta tiettyjen lajikkeiden kasvien lisäysaineiston markkinointia voidaan jatkaa, jos sen on todettu olevan tarpeen ja jos ne täyttävät edelleen sovellettavat vaatimukset. Olisi myös vahvistettava rekisteröinnin päättämistä koskevat säännöt, mukaan lukien tapaukset, joissa uusimishakemusta ei ole jätetty, joissa hakija on pyytänyt rekisteröinnin päättämistä, jäljempänä ’luopuminen’, tai joissa rekisteröinnin edellytykset eivät enää täyty.

(80) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat lajikkeiden ylläpitoa hyväksyttyjen käytäntöjen mukaisesti. Tämä on tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että lajikeidentiteetti säilyy rekisteröintikauden aikana, mikä onnistuu vain, jos hakija tai muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö unionissa tai kolmannessa maassa, jolle on myönnetty vastaavuus, huolehtii kyseisen lajikkeen ylläpitämisestä tiettyjen vaatimusten mukaisesti ja toimivaltaisten viranomaisten suorittaman virallisen valvonnan alaisena.

(81) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat kansallisten lajikerekisterien ja unionin lajikerekisterin sisältöä sekä rekisteröityjen lajikkeiden siemennäytteiden tai elävien kasvien eli lajikkeen elävän kuvauksen säilyttämistä, jäljempänä ’standardinäyte’. Tämä on tärkeää, jotta voidaan varmistaa, että saatavilla on tarvittavat tiedot lajikkeesta, sen tunnistettavuudesta rekisteröintikauden aikana ja kasvien lisäysaineiston sertifioinnin yhteydessä tehtävissä kenttäkokeissa käytettävistä standardinäytteistä.

(82) Jäsenvaltiot olisi velvoitettava toimittamaan komissiolle säännöllisesti tietyt tiedot, mukaan lukien erityisesti tuotetun kasvien lisäysaineiston määrät ja ammattimaisten toimijoiden lukumäärä. Kyseiset tiedot ovat tärkeitä, jotta voidaan arvioida tämän asetuksen vaikutuksia ja yksilöidä tulevat muutokset, joita tarvitaan sen tavoitteiden saavuttamiseksi paremmin.

(83) Jäsenvaltioille olisi annettava valtuudet määrätä ammattimaisille toimijoille korjaavia toimia tai tarvittaessa seuraamuksia, jos tämän asetuksen sääntöjä ei noudateta tai niitä rikotaan. Kyseisten toimenpiteiden tavoitteena on varmistaa, että asianomainen kasvien lisäysaineisto on tämän asetuksen sovellettavien vaatimusten mukaista, ja välttää ammattimaisille toimijoille vilpillisistä käytännöistä tai sääntöjen kiertämisestä koituva taloudellinen hyöty.

(84) Jäsenvaltioiden olisi voitava periä maksuja toteuttamistaan tähän asetukseen liittyvistä toimista. Kyseiset maksut olisi vahvistettava, jotta voidaan kattaa toimivaltaiselle viranomaiselle toimen suorittamisesta aiheutuvat kustannukset.

(85) Komission olisi viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän asetuksen niiden säännösten soveltamisesta, jotka koskevat muille kuin ammattikäyttäjille markkinoitua kasvien lisäysaineistoa ja viljelijöiden välillä luontoissuorituksina vaihdettua kasvien lisäysaineistoa. Tämä on suotavaa, jotta voidaan tarkastella, onko poikkeusten soveltaminen johtanut tilanteisiin, joissa muille kuin ammattikäyttäjille tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa tai luontoissuorituksina viljelijöiden välillä vaihdettua kasvien lisäysaineistoa on myyty ammattikäyttäjille, ja jos on, missä määrin. Tämä olisi suotavaa myös siksi, että voitaisiin myös tarkastella kasvinjalostajanoikeuksien rikkomisten mahdollista esiintyvyyttä.

(86) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan kasvien lisäysaineiston sukujen ja lajien luettelon mukauttamista, jotta voidaan ottaa huomioon muutokset vähintään kahden alueeseen ja tuotantoarvoon, elintarvike- ja rehuturvaan ja viljelyjäsenvaltioiden lukumäärään liittyvän edellytyksen merkityksessä.

(87) Jotta voidaan mukauttaa luetteloa sellaisen kasvien lisäysaineiston suvuista ja lajeista, jota voidaan tuottaa ja markkinoida tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvina esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä tai aineistoina ainoastaan, jos tarvitaan paremmat laatutakeet ja jos asiaankuuluvien sertifiointitoimien kustannukset ovat oikeasuhteisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisen luettelon muuttamista.

(88) Kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevien sääntöjen mukauttamiseksi tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitykseen ja sovellettaviin kansainvälisiin standardeihin komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tiettyjä tämän asetuksen vaatimuksia, jotka koskevat esiperus-, perus-, sertifioitujen ja standardisiementen ja -aineistojen tuotantoa ja markkinointia.

(89) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa esiperus-, perus-, sertifioitujen ja vakioitujen siemenerien kenttäkokeisiin suvuittain, lajeittain tai luokittain, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat riskianalyysien tekemisessä käytettäviä kriteerejä, näytteenotto- ja koemenettelyä sekä kokeiden tulosten arviointia.

(90) Jotta voidaan vahvistaa, että ammattimaiset toimijat täyttävät edellytykset tiettyjen virallisen valvonnan alaisena toteutettavaan sertifiointiin liittyvien toimien suorittamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä erityisistä toimista, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava.

(91) Jotta lähestymistapa olisi yhdenmukainen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tietoja ja teknisiä järjestelyjä, jotka ovat tarpeen esiperus-, perus- ja sertifioituun luokkaan kuuluvan kasvien lisäysaineiston virallisen etiketin sekä standardiaineistosta koostuvaa kasvien lisäysaineistoa ja muuntyyppistä kasvien lisäysaineistoa koskevan toimijan etiketin myöntämiseksi.

(92) Jotta voidaan varmistaa monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten tuotantoa ja markkinointia koskevat yhdenmukaiset säännöt, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tällaisille seoksille asetettavista lisävaatimuksista, jotka koskevat alkuperäalueen nimeä, tiettyjen lajien käyttöä, luvan myöntämistä ammattimaisille toimijoille, suoraan keräämällä tai lisäyksellä harjoitettavaa tuotantoa, toimivaltaisen viranomaisen toteuttamia toimia sekä monimuotoisuutta säilyttäviin siemenseoksiin tarkoitettujen siementen tuotannon ja markkinoinnin edellytyksiä.

(93) Jotta luetteloa sellaisen kasvien lisäysaineiston suvuista ja lajeista, jota voidaan tuottaa ja markkinoida kauppasiemeninä, voidaan mukauttaa asiaankuuluvaan jalostuksen ja talouden kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisen luettelon muuttamista.

(94) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa määräaikaisiin kokeisiin, joilla testataan tähän asetukseen tehtäviä mahdollisia parannuksia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisten kokeiden käyttöönottoa, sukuja tai lajeja, joita kyseiset kokeet koskevat, kokeiden suku- tai lajikohtaisia edellytyksiä, kokeiden kestoa ja kyseisiin kokeisiin osallistuvien jäsenvaltioiden velvoitteita.

(95) Jotta voidaan puuttua tilanteisiin, joissa tiettyjen ammattimaisten toimijoiden ryhmien rekisteröinti aiheuttaisi niille kohtuutonta hallinnollista taakkaa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla laajennetaan luetteloa ammattimaisista toimijoista, joilta ei edellytetä rekisteröitymistä.

(96) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan lajikerekisterin sisältöä koskevia vaatimuksia teknisen tietämyksen kehityksen ja lajikerekisteröinnistä saatujen kokemusten huomioon ottamiseksi.

(97) Jotta valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston rekisteröintiä koskevia teknisiä vaatimuksia voidaan mukauttaa tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitykseen ja sovellettaviin kansainvälisiin standardeihin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisten vaatimusten muuttamista.

(98) Jotta kestävyyden huomioon ottavan viljely- ja käyttöarvon tutkimista koskevia tämän asetuksen säännöksiä voidaan mukauttaa tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitykseen ja kestävää maataloutta koskeviin uusiin unionin toimintapolitiikkoihin tai sääntöihin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan vähimmäisvaatimukset tutkittavien ominaisuuksien arvioimiseksi ja tämän tutkimuksen tulosten arvioimiseksi ja niistä raportoimiseksi.

(99) Lajikenimien sopivuutta koskevien erityiskriteerien vahvistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat suhdetta tavaramerkkeihin, suhdetta maataloustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin tai alkuperänimityksiin, aiempien oikeuksien haltijoiden kirjallista suostumusta poistaa lajikenimen sopivuuden esteet, koodien käyttöä, läheistä sukua olevien lajien määritelmää sekä harhaanjohtavien, loukkaavien tai sekaannusta aiheuttavien nimien määrittämistä.

(100) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa[23] vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

[23] EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(101) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[24] mukaisesti.

(102) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja ottaa huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen sekä sovellettavien kansainvälisten standardien kehitys, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa säännöt esiperus-, perus-, sertifioitujen ja standardisiemenerien kenttäkokeista suvuittain, lajeittain tai luokittain.

(103) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja parantaa ammattimaisten toimijoiden tuloksellisuutta sekä niiden tuottaman ja markkinoiman kasvien lisäysaineiston tunnistettavuutta ja laatua, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta täsmentää vaatimukset arvioinneista, koulutuksesta, tutkimuksista, tarkastuksista, näytteenotosta ja testauksesta tiettyjen sukujen tai lajien osalta, ammattimaisiin toimijoihin kohdistuvaa toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa virallista valvontaa varten.

---

[24] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(104) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano kasvien lisäysaineiston erien käsittelyn ja merkintöjen osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa kaikkiin tai tiettyihin kasvien lisäysaineiston lajeihin sovellettavat erityisvaatimukset, jotka koskevat erien enimmäiskokoa, niiden tunnistamista, näytteiden kokoa ja erien testausta, yhdistämistä tai jakamista suhteessa kasvien lisäysaineiston erien alkuperään, kyseisten toimintojen kirjaamista ja kasvien lisäysaineiston erien yhdistämisen tai jakamisen jälkeisten merkintöjen tekemistä sovellettavien kansainvälisten standardien mukaisesti.

(105) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano pakkauksina, nippuina, säiliöinä tai yksittäisinä kasveina olevan kasvien lisäysaineiston osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa erityisvaatimukset, jotka koskevat tietynlajista kasvien lisäysaineistoa sisältävien pakkausten, nippujen ja säiliöiden sulkemista ja sinetöimistä, kokoa ja muotoa, sekä täsmentää edellytykset, jotka koskevat siementen markkinointia irtotavarana sulkematta ja sinetöimättä tai pakkaamatta niitä, sekä tietojen kirjaamista.

(106) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano erityisesti etikettien luettavuuden, tunnistettavuuden ja turvallisuuden osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä erityissäännöksiä, jotka koskevat virallisia etikettejä, toimijan etikettejä, tietyissä poikkeustapauksissa käytettäviä etikettejä ja tietyntyyppisessä kasvien lisäysaineistossa käytettäviä etikettejä, sekä vahvistaa kyseisten etikettien sisältö, koko, väri, muoto ja tuodun kasvien lisäysaineiston tapauksessa kieli asianomaisen kasvien lisäysaineiston luokan tai tyypin osalta.

(107) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano siemenseosten osalta ja ottaa huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen mahdollinen kehitys ja asianomaisten sääntöjen soveltamisesta saatu käytännön kokemus, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä erityissäännöksiä, jotka koskevat sekoituslaitteita ja -menetelmiä, sulkemista ja sinetöimistä, pakkaamista ja merkintöjä, etiketin sisältöä, kokoa, väriä ja muotoa ja seosten käyttötarkoitusta ja nimeämistä.

(108) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten pakkaamista sekä sulkemista ja sinetöimistä koskevien erityisvaatimusten osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa kyseiset vaatimukset.

(109) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano hedelmä- ja vihanneskasvien lisäysaineiston vähittäiskaupan osalta ja tehdä kasvien lisäysaineiston markkinoinnista mahdollisimman käytännöllistä ja soveltuvaa kulloisenkin lajin kannalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä säännöt, jotka koskevat muille kuin ammattikäyttäjille markkinoitavien yksittäisten kasvien tai kasvien lisäysaineistojen pienpakkausten kokoa, muotoa, sulkemista ja sinetöimistä sekä käsittelyä.

(110) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano sovellettaessa poikkeusta, jonka nojalla on sallittua tuottaa ja markkinoida rekisteröitävinä oleviin lajikkeisiin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa testien ja kokeiden suorittamista varten tai uusien lajikkeiden saattamiseksi markkinoille viipymättä, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta täsmentää tarvittaessa kasvien lisäysaineiston rajoitetut määrät, joihin kyseistä poikkeusta sovelletaan.

(111) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano kasvien lisäysaineiston tilapäisten saatavuusongelmien ratkaisemisen osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta antaa enintään kahdentoista kuukauden ajaksi lupa esiperus-, perus-, sertifioituun tai standardiluokkaan kuuluvien siementen tai aineistojen markkinoimiseen väljempien vaatimusten mukaisesti tai poiketa tiettyyn lajikkeeseen kuulumista koskevasta vaatimuksesta sekä kumota kyseinen lupa ja muuttaa sitä.

(112) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja se, että jäsenvaltioilla on jonkin verran joustovaraa hyväksyä tiukempia kansallisia toimenpiteitä, myös vaatimuksia korkeammasta laadusta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta antaa jäsenvaltioille lupa asettaa tällaisia kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevia vaatimuksia, edellyttäen että kyseiset toimenpiteet vastaavat kyseisen jäsenvaltion markkinakysyntää, erityisiä tuotanto-olosuhteita tai viljely- ja ilmasto-olosuhteita. Kyseisillä tiukemmilla toimenpiteillä ei saisi asettaa tai niiden tuloksena ei saisi aiheutua kieltoja tai rajoituksia, jotka kohdistuvat sellaisten tuotteiden liikkumiseen, jotka ovat peräisin toisista jäsenvaltioista tai joiden määränpäänä on toinen jäsenvaltio.

(113) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja se, että jäsenvaltioilla on jonkin verran joustovaraa sellaisten lajien osalta, joiden viljely niiden alueella on merkityksetöntä ja joiden tuotannon sertifioinnista ja valvonnasta aiheutuisi kohtuutonta hallinnollista taakkaa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta antaa tilapäinen lupa kyseisiin lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuottamiseen ja markkinointiin kyseisessä jäsenvaltiossa ilman, että sovelletaan tämän asetuksen mukaisia tuotantoa ja markkinointia koskevia sääntöjä.

(114) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja nopea reagointi äkillisiin riskeihin, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, jos on uuteen tai täydentävään tieteelliseen tietämykseen perustuvia yksityiskohtaisia perusteita katsoa, että kasvien lisäysaineiston tuotannosta tai markkinoinnista aiheutuu vakava riski ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai muiden sukujen ja lajien viljelylle, eikä tällaista riskiä ole arvioitu muiden unionin sääntöjen mukaisesti eikä sitä voida tyydyttävällä tavalla hallita asianomaisen jäsenvaltion toteuttamilla toimenpiteillä. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, joilla puututaan ihmisten terveyteen kohdistuvaan vakavaan riskiin asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa.

(115) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano kasvien lisäysaineiston tuonnin osalta ja varmistaa, että kolmansien maiden vaatimukset vastaavat unionin vaatimuksia, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta tunnustaa, että kolmannessa maassa tai kolmannen maan tietyillä alueilla tuotettu tiettyyn sukuun, lajiin tai luokkaan kuuluva kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettavaan ja markkinoitavaan kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia ja joiden perusteella se voidaan hyväksyä tuontia varten. Komission olisi tehtävä auditointi aina saatuaan joltakin kolmannelta maalta ensimmäisen vastaavuuspyynnön. Kolmansista maista peräisin olevan kasvien lisäysaineiston vastaavuus on tähän asti tunnustettu erilaisin menettelyin kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien mukaisesti sekä SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyillä säädöksillä eli neuvoston päätöksillä 2003/17/EY[25] ja 2005/834/EY[26]. Kyseiset vastaavuuspäätökset olisi kumottava ja kyseisillä päätöksillä ja täytäntöönpanoasetuksilla tunnustetut vastaavuudet koottava yhteen täytäntöönpanosäädökseen oikeudellisen selkeyden turvaamiseksi uuteen lainsäädäntökehykseen siirryttäessä. Jotta voidaan varmistaa jatkuvuus ja yhdenmukaiset ehdot asianomaisista kolmansista maista tuodun kasvien lisäysaineiston vastaavuuden tunnustamisessa tämän asetuksen soveltamispäivästä alkaen, komission olisi sisällytettävä täytäntöönpanosäädökseen ilman auditointia ne maat, joiden osalta vastaavuus on tunnustettu kyseisten säädösten mukaisesti.

---

[25] Neuvoston päätös 2003/17/EY, tehty 16 päivänä joulukuuta 2002, kolmansissa maissa siemenviljelmillä tehtyjen viljelystarkastusten vastaavuudesta ja kolmansissa maissa tuotettujen siementen vastaavuudesta (EYVL L 8, 14.1.2003, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2003/17(1)/oj).

[26] Neuvoston päätös 2005/834/EY, tehty 8 päivänä marraskuuta 2005, tietyissä kolmansissa maissa suoritettavien lajikkeiden ylläpitoa koskevien tarkastusten vastaavuudesta sekä päätöksen 2003/17/EY muuttamisesta (EUVL L 312, 29.11.2005, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2005/834/oj).

(116) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja johdonmukaisuus siinä, miten unioni tunnustaa kolmansien maiden vaatimusten vastaavuuden, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta täsmentää tiedot, jotka kolmansien maiden on toimitettava kyseistä tarkoitusta varten.

(117) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja rekisteröityjen lajikkeiden asianmukainen ylläpitäminen myös kolmansissa maissa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta tunnustaa, että kolmannessa maassa suoritetuista lajikkeiden ylläpitämistä koskevista tarkastuksista saadaan samat takeet kuin unionissa sovellettavista tarkastuksista.

(118) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ottaen huomioon CPVO:n laatimat protokollat, sovellettavat kasvilajikkeiden kansainvälisen suojeluliiton (UPOV) ohjeet tai muut asiaankuuluvat kansalliset protokollat, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa erityisvaatimukset, jotka koskevat lajikkeiden suku- tai lajikohtaista erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä, mukaan lukien luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuviin luonnonmukaisiin lajikkeisiin sovellettavat mukautetut yhtenäisyysvaatimukset, sekä ominaisuuksia ja tietoja, jotka lajikkeen virallisesti tunnustetun kuvauksen on sisällettävä, kun on kyse alkuperäiskasvilajikkeista tai paikallisesti sopeutetuista lajikkeista.

(119) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano ja erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevien tutkimusten uskottavuus ja korkea laatu, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta antaa tutkintavirastoille lupa suorittaa lajikkeen tekninen tutkimus asianomaisen suvun tai lajin osalta. Tutkimusten uskottavuuden ja korkean laadun varmistamiseksi luvan tulisi perustua CPVO:n lausuntoon tutkintaviraston soveltuvuudesta tutkimusten suorittamiseen.

(120) Vastaavasti ja jotta voidaan parantaa unionin mahdollisuutta rekisteröidä lajikkeita, jos yksikään unionin tutkintavirasto ei ole saanut lupaa asianomaisen suvun tai lajin osalta, olisi oltava mahdollista käyttää kolmannessa maassa sijaitsevia tutkintavirastoja. Tästä syystä ja jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta antaa lupa kolmansissa maissa sijaitseville tutkintavirastoille. Tutkimusten uskottavuuden ja korkean laadun varmistamiseksi luvan tulisi perustua CPVO:n lausuntoon tutkintaviraston soveltuvuudesta tutkimusten suorittamiseen.

(121) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta täsmentää, miten toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä luonnollisten tai oikeushenkilöiden kanssa erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä sekä kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa käsittelevän teknisen tutkimuksen tekemiseksi.

(122) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä erityissääntöjä, joissa täsmennetään rekisteröityjen lajikkeiden standardinäytteen koko ja vahvistetaan kyseisten näytteiden korvaamista muiden toimivaltaisten viranomaisten saataville asettamista koskevat säännöt.

(123) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta sen määrittämiseksi, missä teknisessä muodossa jäsenvaltiot raportoivat kasvien lisäysaineiston tuotanto- ja markkinointijärjestelmän toiminnasta.

(124) Jotta siirtyminen kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevista direktiiveistä uusiin sääntöihin ei aiheuttaisi häiriöitä kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinointiin, olisi hyväksyttävä erityistoimenpiteitä. Ennen tämän asetuksen soveltamista tuotettua tai markkinoitua kasvien lisäysaineistoa olisi sen vuoksi edelleen asetettava saataville markkinoilla, jotta olemassa olevat varastot voidaan käyttää eikä niitä haaskata. Lajikkeet, jotka oli rekisteröity kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien mukaisesti, olisi myös rekisteröitävä tämän asetuksen mukaisesti soveltamatta uutta rekisteröintimenettelyä. Lisäksi tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat sukujen tai lajien lajikkeet, jotka eivät kuuluneet kasvien lisäysaineiston markkinointia koskevien direktiivien soveltamisalaan ja jotka oli rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin kansallisten sääntöjen mukaisesti ennen tämän asetuksen soveltamispäivää, olisi rekisteröitävä asiaankuuluviin kansallisiin lajikerekistereihin soveltamatta tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä. Oikeusvarmuuden turvaamiseksi tällainen rekisteröinti olisi tehtävä viimeistään tämän asetuksen soveltamispäivänä. Samoista syistä ammattimaiset toimijat, jotka on rekisteröity kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien direktiivien mukaisesti, olisi rekisteröitävä erityisin edellytyksin ilman rekisteröintihakemuksen jättämistä.

(125) Kasvien lisäysaineistonmarkkinointia koskevat direktiivit olisi kumottava, koska tämä asetus korvaa ne. Sen vuoksi asetusta (EU) 2016/2031 olisi muutettava siten, että poistetaan viittaukset kyseisiin direktiiveihin ja varmistetaan, että säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia säännellään yksinomaan kyseisellä asetuksella ja että se kattaa kaikki kasvien lisäysaineiston tyypit.

(126) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2017/625[27] olisi muutettava siten, että sen soveltamisalaan sisällytetään kasvien lisäysaineiston tuotanto ja markkinointi tämän asetuksen mukaisesti. Tämä on tärkeää sen varmistamiseksi, että viralliseen valvontaan ja muuhun viralliseen toimintaan sovelletaan koko kasvintuotannon ja elintarvikeketjun osalta yhdenmukaista lähestymistapaa, sillä asetusta (EU) 2017/625 sovelletaan myös asetusten (EU) 2016/2031 ja (EU) 2018/848 soveltamisalaan.

(127) Tältä osin komissiolle olisi siirrettävä valta vahvistaa sääntöjä virallisesta valvonnasta, joka kohdistuu kasvien lisäysaineistoon, jotta voidaan todentaa unionin sääntöjen noudattaminen, kun kasvien lisäysaineistoa tuodaan unioniin ja markkinoidaan unionissa, ja ammattimaisten toimijoiden toimiin kasvien lisäysaineiston tuotannon aikana, sekä sääntöjä toimivaltaisten viranomaisten kyseisen virallisen valvonnan suorittamisen seurauksena toteuttamalle toiminnalle.

---

[27] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

(128) Asetusta (EU) 2017/625 ei kuitenkaan olisi sovellettava kaikilta osin lajikkeiden rekisteröintiin liittyviin tämän asetuksen mukaisiin toimiin. Tässä asetuksessa olisi myös vahvistettava poikkeuksia tietyistä kyseisen asetuksen artikloista. Näitä ovat erityisesti asetuksen (EU) 2017/625 säännökset, joista aiheutuu toimivaltaisille viranomaisille uusia hallinnollisia rasitteita, jotka olisivat suhteettomia tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseen nähden.

(129) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisesti Euroopan parlamentti ja neuvosto katsovat, että kertomus, jossa arvioidaan mahdollisuutta laajentaa kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevat vaatimukset koskemaan muita sukuja tai lajeja, voidaan esittää vasta 10 vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä, jotta tämän asetuksen soveltamisesta on varmasti saatu riittävästi kokemusta ennen kuin laajentamista harkitaan. Tämä asetus ei rajoita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 17 artiklan 2 kohdan mukaista komission aloiteoikeutta.

(130) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevan yhdenmukaisen lähestymistavan varmistamista, vaan se voidaan ehdotetun toiminnan vaikutusten, monimutkaisuuden ja kansainvälisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tämän vuoksi siinä otetaan tarvittaessa käyttöön poikkeuksia tai erityisvaatimuksia tietyntyyppiselle kasvien lisäysaineistolle ja ammattimaisille toimijoille.

(131) Tätä asetusta olisi sovellettava 48 kuukauden kuluttua sen voimaantulosta, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla ja ammattimaisilla toimijoilla olisi aikaa mukautua sen säännöksiin ja jotta asiaankuuluvien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi riittävästi aikaa,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku
Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston tuotantoa markkinointia varten ja kasvien lisäysaineiston markkinointia unionissa, ja erityisesti vaatimukset, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston tuotantoa pellolla ja muissa paikoissa, kasvien lisäysaineiston luokkia, tunnistettavuus- ja laatuvaatimuksia, sertifiointia, merkintöjä, pakkaamista, tuontia, ammattimaisia toimijoita ja lajikkeiden rekisteröintiä.

2 artikla

Soveltamisala ja tavoitteet

1. Tätä asetusta sovelletaan liitteessä I lueteltuihin sukuihin ja lajeihin kuuluvaan kasvien lisäysaineistoon kyseisessä liitteessä mainittujen käyttötarkoitusten osalta sekä niiden hybrideihin.

   Lisäksi sitä sovelletaan muiden kuin liitteessä I lueteltujen sukujen tai lajien perusrunkoihin ja muihin kasvinosiin tai niiden hybrideihin, jos liitteessä I luetellun suvun tai lajin tai niiden hybridin aineisto on vartettu tai on tarkoitus varttaa niihin.

2. Kasvien lisäysaineiston tuotantoa koskevia tämän asetuksen vaatimuksia sovelletaan ainoastaan tuotantoon, jonka tarkoituksena on kasvien lisäysaineiston markkinointi unionissa.

3. Tämän asetuksen tavoitteena on

a) varmistaa kasvien lisäysaineiston laatu ja monimuotoisuus sekä tällaisen kasvien lisäysaineiston saatavuus kaikille käyttäjille, mukaan lukien ammattimaisille toimijoille ja viljelijöille;

b) varmistaa tasapuoliset kilpailuedellytykset ammattimaisten toimijoiden välillä kaikkialla unionissa ja varmistaa kasvien lisäysaineiston sisämarkkinoiden toimivuus;

c) tukea kasvien lisäysaineiston alan innovointia ja kilpailukykyä unionissa;

d) edistää kasvigeenivarojen suojelua, myös dynaamista suojelua, ja kestävää käyttöä sekä maatalousluonnon monimuotoisuutta;

e) edistää nykyisiin ja tulevaisuudessa odotettavissa oleviin ilmasto- ja muihin ympäristöolosuhteisiin sopeutettua kestävää maataloustuotantoa;

f) edistää elintarvike- ja rehuturvaa ja -omavaraisuutta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I sen mukauttamiseksi suku- ja lajikohtaisen tuotantoon ja markkinointiin liittyvän tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitykseen ja taloudellisten tietojen muutoksiin lisäämällä sukuja ja lajeja yhteen tai useampaan käyttötarkoitukseen tai poistamalla niitä.

Suku tai laji voidaan lisätä liitteessä I olevaan luetteloon yhtä tai useampaa käyttötarkoitusta varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä, jos se täyttää vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä sen aiottujen käyttötarkoitusten osalta:

a) kasvien lisäysaineiston tai asianomaisen viljelykasvin tuotantoalue ja markkinoidun tuotannon arvo on unionissa kyseisen suvun tai lajin osalta merkittävä;

b) kyseinen suku tai laji on unionin elintarvike- ja rehutuotannon turvaamisen kannalta huomattavan tärkeä verrattuna muihin sukuihin ja lajeihin, joita ei ole lueteltu mainitussa liitteessä; ja

c) kyseiseen sukuun tai lajiin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa markkinoidaan vähintään kahdessa jäsenvaltiossa.

Suku tai laji voidaan poistaa liitteessä I olevasta luettelosta yhden tai useamman käyttötarkoituksen osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla delegoidulla säädöksellä, jos se ei enää täytä vähintään kahta toisessa alakohdassa vahvistetuista edellytyksistä.

Tämän kohdan nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä täsmennetään kriteerit, joiden perusteella on määritetty, että kyseisten sukujen ja lajien ja käyttötarkoitusten osalta tuotantoalue tai markkina-arvo on merkittävä tai että niiden merkitys elintarvike- ja rehutuotannon kannalta on huomattavan tärkeä.

5. Tätä asetusta ei sovelleta

a) liitteessä I lueteltuihin lajeihin ja sukuihin kuuluvaan kasvien lisäysaineistoon, joka on tarkoitettu koristetarkoituksiin direktiivin 98/56/EY mukaisesti, lukuun ottamatta nurmikkoihin tarkoitettuja siemeniä;

b) asetuksen (EU) 2026/1392 soveltamisalaan kuuluvaan metsänviljelyaineistoon;

c) yksinomaan kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitettuun kasvien lisäysaineistoon, edellyttäen että se on yksilöity sellaiseksi;

d) kasvien lisäysaineistoon, jota myydään tai siirretään muiden kuin ammattikäyttäjien välillä millä tahansa tavalla joko maksutta tai maksua vastaan;

e) kasvien lisäysaineistoon, jota käytetään yksinomaan tarkastukseen, näytteenottoon tai testaukseen, joka suoritetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena, taikka jalostukseen ja valintaan, näyttelyihin tai tutkimukseen tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävään edellyttäen, että se on yksilöity sellaiseksi;

f) kasvien lisäysaineistoon, johon sovelletaan palvelusopimuksia, jotka liittyvät prosessointiin, mukaan lukien puhdistus, desinfiointi, käsittely ja pakkaaminen, taikka kuljetukseen tai varastointiin, edellyttäen että oikeus kyseiseen kasvien lisäysaineistoon ei siirry palvelujen tarjoajalle ja että kasvien lisäysaineiston jäljitettävyys taataan;

g) geenipankkeihin tai geenipankeista kasvigeenivarojen suojelemiseksi siirrettävään kasvien lisäysaineistoon;

h) asetuksen (EU) 2018/848 mukaisesti tuotettuun luonnonmukaiseen monimuotoiseen aineistoon.

6. Tätä asetusta sovellettaessa viittauksia kolmansiin maihin on pidettävä viittauksina kolmansiin maihin ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 355 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin alueisiin lukuun ottamatta Madeiraa, Azoreita ja Kanariansaaria.

Tätä asetusta sovellettaessa viittauksia unionin alueeseen on pidettävä viittauksina unionin alueeseen ilman Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 355 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja alueita lukuun ottamatta Madeiraa, Azoreita ja Kanariansaaria.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’kasvien lisäysaineistolla’ asetuksen (EU) 2016/2031 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyjä istutettavaksi tarkoitettuja kasveja, mukaan lukien siemenet, joita voidaan käyttää tai jotka on tarkoitettu

a) kokonaisten kasvien tai kasvinosien tuottamiseen; tai

b) hedelmien, vihannesten tai muiden viljelykasvien tuottamiseen;

2) ’siemenillä’ siemeniä kasvitieteellisessä merkityksessä;

3) ’markkinoinnilla’ seuraavia ammattimaisen toimijan toteuttamia toimia:

   a) myynti, hallussapito myyntiä varten, siirto maksutta tai tarjoaminen myyntiä varten, mukaan lukien verkossa, taikka mikä tahansa muu siirto tai jakelu unionissa; tai

   b) tuonti unioniin;

4) ’ammattimaisella toimijalla’ julkis- tai yksityisoikeudellista luonnollista tai oikeushenkilöä, joka ei ole toimivaltainen viranomainen ja joka on ammattimaisesti mukana yhdessä tai useammassa seuraavista kasvien lisäysaineistoon liittyvistä toimista unionissa ja on niistä oikeudellisesti vastuussa:

   a) tuotanto markkinointia varten;

   b) markkinointi;

   c) lajikkeiden ylläpitäminen;

   d) viljelystarkastus, näytteenotto, laboratoriotestaus, varastointi, käsittely, pakkaaminen, sulkeminen ja sinetöiminen tai merkitseminen;

5) ’muulla kuin ammattikäyttäjällä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hankkii, siirtää ja käyttää kasvien lisäysaineistoa sellaisiin tarkoituksiin, jotka eivät kuulu tämän henkilön ammattitoimintaan;

6) ’toimivaltaisella viranomaisella’ jäsenvaltion keskusviranomaista tai alueellista viranomaista, joka vastaa virallisen valvonnan, rekisteröinnin, sertifioinnin sekä kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinointiin liittyvien muiden virallisten toimien järjestämisestä, tai tapauksen mukaan kolmannen maan vastaavaa viranomaista taikka muuta viranomaista, jolle kyseiset tehtävät on siirretty unionin lainsäädännön mukaisesti;

7) ’luokalla’ kasvien lisäysaineiston yhteydessä kasvien lisäysaineiston ryhmää tai yksittäistä yksikköä, jonka voidaan luokitella esiperus-, perus-, sertifioiduiksi tai standardisiemeniksi tai
-aineistoiksi ja joka on tunnistettavissa sen perusteella, että se on erityisten tunnistettavuus- ja laatuvaatimusten mukainen;

8) ’esiperussiemenillä’ siemeniä, jotka kuuluvat perussiemensukupolvea aiempiin sukupolviin ja jotka on tarkoitettu esiperus-, perus- tai sertifioitujen siementen uusien sukupolvien tuotantoon ja joiden on virallisen sertifioinnin tai virallisen valvonnan alaisena suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II vahvistetut niitä koskevat edellytykset;

9) ’perussiemenillä’ siemeniä, jotka on tuotettu esiperussiemenistä tai aiemmista perussiemensukupolvista, jotka on tarkoitettu perussiementen tai sertifioitujen siementen uusien sukupolvien tuotantoon ja joiden on virallisen sertifioinnin tai virallisen valvonnan alaisena suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II niiden osalta vahvistetut edellytykset;

10) ’sertifioiduilla siemenillä’ siemeniä, jotka on tuotettu esiperussiemenistä, perussiemenistä tai aiemmista sertifioitujen siementen sukupolvista ja jotka on tarkoitettu sertifioitujen siementen uusien sukupolvien tuotantoon tai viljelyyn ja joiden on virallisen sertifioinnin tai virallisen valvonnan alaisena suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II niiden osalta vahvistetut edellytykset;

11) ’standardisiemenillä’ muita siemeniä kuin esiperus-, perus- tai sertifioituja siemeniä, jotka täyttävät liitteessä III niiden osalta vahvistetut edellytykset;

12) ’esiperusaineistolla’ kasvien lisäysaineistoa, siemeniä lukuun ottamatta, joka kuuluu perusaineistosukupolvea aiempiin sukupolviin, joka on tarkoitettu esiperus-, perus- tai sertifioidun aineiston uusien sukupolvien tuotantoon ja jonka on virallisen sertifioinnin tai virallisen valvonnan alaisena suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II sen osalta vahvistetut edellytykset;

13) ’perusaineistolla’ kasvien lisäysaineistoa, siemeniä lukuun ottamatta, joka on tuotettu esiperusaineistosta tai aiemmista perusaineistosukupolvista, joka on tarkoitettu perusaineiston tai sertifioidun aineiston uusien sukupolvien tuotantoon ja jonka on virallisen sertifioinnin tai virallisen valvonnan alaisena suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II sen osalta vahvistetut edellytykset;

14) ’sertifioidulla aineistolla’ kasvien lisäysaineistoa, siemeniä lukuun ottamatta, joka on tuotettu sertifioidun aineiston esiperus- tai perusaineistosta tai aiemmista sukupolvista tai sertifioitujen siementen esiperus- tai perussiemenistä tai aiemmista sukupolvista, joka on tarkoitettu sertifioidun aineiston uusien sukupolvien tuotantoon tai viljelyyn ja jonka on virallisen sertifioinnin tai virallisen valvonnan alaisena suoritetun sertifioinnin avulla todettu täyttävän liitteessä II sen osalta vahvistetut edellytykset;

15) ’standardiaineistolla’ kasvien lisäysaineistoa, siemeniä lukuun ottamatta, joka ei ole esiperus-, perus- tai sertifioitu aineisto ja joka täyttää liitteessä III sen osalta vahvistetut edellytykset;

16) ’siemenperunoilla’ istutukseen käytettäviä viljellyn mukuloita muodostavan lajin *Solanum tuberosum* L. mukuloita, mukaan lukien minimukulat, sekä mikrolisäysaineistoa;

17) ’varsinaisilla perunansiemenillä’ lajin *Solanum tuberosum* L. siemeniä;

18) ’emokasvilla’ kasvien lisäysaineiston tuotantoon tarkoitettua yksilöityä kasvia;

19) ’kloonilla’ kasvin yksittäistä jälkeläistä, joka on alun perin saatu toisesta yksittäisestä kasvista kasvullisesti lisäämällä ja joka on edelleen geneettisesti identtinen kyseisen kasvin kanssa;

20) ’valikoidulla kloonilla’ kloonia, joka on yksittäisen kasvin kasvullisesti lisätty jälkeläinen, vastaa tietyn lajikkeen kuvausta ja on valittu fenotyyppisten ominaisuuksiensa ja kasvinterveydellisen asemansa vuoksi;

21) ’polyklonaalisella aineistolla’ kahden tai useamman yksittäisen kasvin jälkeläisten ryhmää, joka ei ole valikoitujen kloonien yhdistelmä ja joka on saatu saman lajikkeen eri genotyypeistä ja valikoitu ryhmänä ja jonka yksittäisissä jäsenissä ilmenee toisiinsa verrattaessa lajikkeen sisäistä monimuotoisuutta;

22) ’virallisella sertifioinnilla’ virallista varmennusta, jonka toimivaltainen viranomainen antaa siitä, että esiperus-, perus- tai sertifioidut siemenet tai aineistot ovat tässä asetuksessa vahvistettujen sovellettavien vaatimusten mukaisia, kun kyseinen viranomainen on ensin suorittanut kaikki asiaankuuluvat tarkastukset, näytteenoton ja testauksen, mukaan lukien tarvittaessa kenttäkokeet;

23) ’virallisen valvonnan alaisena suoritetulla sertifioinnilla’ varmennusta, jonka luvan saanut ammattimainen toimija antaa siitä, että esiperus-, perus- tai sertifioidut siemenet tai aineistot ovat tässä asetuksessa vahvistettujen sovellettavien vaatimusten mukaisia, kun kyseinen ammattimainen toimija on tehnyt vähintään yhden asiaankuuluvan tarkastuksen, näytteenoton, testauksen tai etiketin painatuksen tai tulostamisen ja kiinnittämisen toimivaltaisen viranomaisen virallisen valvonnan alaisena;

24) ’lajikkeella’ asetuksen (EY) N:o 2100/94 5 artiklan 2 kohdassa määriteltyä lajiketta;

25) ’virallisella kuvauksella’ toimivaltaisen viranomaisen lajikkeen erottuvuuden, yhtenäisyyden ja pysyvyyden perusteella vahvistamaa lajikkeen kuvausta, johon sisältyvät kyseisen lajikkeen oleelliset ominaisuudet ja jonka perusteella kyseinen lajike on mahdollista tunnistaa;

26) ’virallisesti tunnustetulla kuvauksella’ toimivaltaisen viranomaisen tunnustamaa alkuperäiskasvilajikkeen tai paikallisesti sopeutetun lajikkeen kirjallista kuvausta;

27) ’lajikkeen ylläpitämisellä’ toimia, joilla varmistetaan lajikepuhtaus ja lajikeidentiteetti ja erityisesti se, että lajike pysyy oleellisilta ominaisuuksiltaan muuttumattomana toistuvien lisäysten jälkeen tai, jos lisäyskierto poikkeaa tavanomaisesta, kunkin tällaisen kierron jälkeen;

28) ’standardinäytteellä’ johonkin lajikkeeseen kuuluvan kasvien lisäysaineiston näytettä, joka edustaa kyseistä lajiketta ja jota toimivaltainen viranomainen käyttää vertailukohtana tarkastaessaan lajikepuhtautta ja lajikkeen ylläpitämistä tämän asetuksen soveltamiseksi;

29) ’poikkeavilla yksilöillä’ kasveja, jotka eroavat jonkin oleellisen ominaisuuden osalta selvästi lajikkeesta, johon niiden oletetaan tämän asetuksen nojalla kuuluvan, ottaen huomioon sen lisäykseen liittyvät erityispiirteet;

30) ’laatua heikentävillä tuhoojilla’ tuhoojia,

a) jotka eivät ole asetuksessa (EU) 2016/2031 tarkoitettuja unionikaranteenituhoojia, suoja-aluekaranteenituhoojia tai säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia eivätkä tuhoojia, joihin sovelletaan mainitun asetuksen 30 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjä toimenpiteitä;

b) joita esiintyy kasvien lisäysaineiston tuotannon yhteydessä tai korjuun jälkeen; ja

c) joiden esiintymisellä on sellainen heikentävä vaikutus kasvien lisäysaineiston laatuun, jota ei voida hyväksyä, ja sellaisia taloudellisia vaikutuksia, joita ei voida hyväksyä ja jotka liittyvät kyseisen kasvien lisäysaineiston käyttöön unionissa;

31) ilmaisulla ’käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista’ sitä, että kasvien lisäysaineistossa esiintyvien laatua heikentävien tuhoojien määrä on riittävän pieni, jotta kyseisen kasvien lisäysaineiston hyväksyttävä laatu ja käytettävyys voidaan varmistaa;

32) ’erällä’ määriteltyä kasvien lisäysaineiston määrää, joka on tunnistettavissa yhtenäisen koostumuksensa perusteella;

33) ’alkuperäiskasvilajikkeella’ lajiketta,

a) jota on perinteisesti kasvatettu tietyllä unionin alueella, jäljempänä ’alkuperäalue’;

b) joka on sopeutunut kyseisen alueen paikallisiin viljely- ja ilmasto-olosuhteisiin ja viljelyjärjestelmiin; ja

c) jolle voi olla ominaista vähentynyt yhtenäisyys, joka johtuu tietynasteisesta geneettisestä tai fenotyyppisestä vaihtelusta yksittäisten lisäysyksiköiden välillä;

34) ’paikallisesti sopeutetulla lajikkeella’ lajiketta,

a) joka on äskettäin jalostettu tietyllä unionin alueella, jäljempänä ’alkuperäalue’, dynaamisten suojelutoimien tai muiden luonnonolosuhteissa tai viljelijöiden hoitamissa olosuhteissa sovellettujen jalostus- ja valintamenetelmien tuloksena;

b) joka on sopeutunut kyseisen alueen paikallisiin viljely- ja ilmasto-olosuhteisiin ja viljelyjärjestelmiin; ja

c) jolle on ominaista vähentynyt yhtenäisyys, joka johtuu tietynasteisesta geneettisestä tai fenotyyppisestä vaihtelusta yksittäisten lisäysyksiköiden välillä, jos kyse on muista kuin kasvullisesti lisätyistä lajikkeista;

35) ’viljelijällä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa ammattitoimintaa kasvintuotantoalalla, mukaan lukien maatalous ja puutarhaviljely;

36) ’raakasiemenillä’ kolmannessa maassa tuotettujen liitteessä I tarkoitettujen vihanneskasvilajien prosessoimattomia siemeniä, jotka on tuotu unioniin prosessoitaviksi ja markkinoitaviksi tämän asetuksen mukaisesti;

37) ’geenipankilla’ organisaatiota, jonka tavoitteena on suojella kasvigeenivaroja, jotta turvattaisiin niiden jatkuva julkinen saatavuus tutkimusta, jalostusta, valintaa ja koulutusta varten sekä suoraan käytettäviksi, ja jonka toimivaltainen viranomainen on tunnustanut sellaiseksi;

38) ’muuntogeenisellä organismilla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY[28] 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä geneettisesti muunnettua organismia, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin liitteessä I B luetelluilla geneettisillä muuntamistekniikoilla saatuja organismeja;

[28] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/18/oj).

39) ’NGT-kasvilla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2026/1388[29] 3 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä NGT-kasvia.

4 artikla

Asetuksen (EU) 2016/2031 noudattaminen

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita asetuksen (EU) 2016/2031 soveltamista.

Tämän asetuksen mukaisesti tuotettavan ja markkinoitavan kasvien lisäysaineiston on oltava asetuksen (EU) 2016/2031 asiaankuuluvissa säännöksissä unionikaranteenituhoojien, suoja-aluekaranteenituhoojien ja säänneltyjen muiden kuin unionikaranteenituhoojien osalta vahvistettujen tai säädettyjen sääntöjen sekä kyseisen asetuksen 30 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden mukaista.

[29] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2026/1388, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2026, tietyillä uusilla genomitekniikoilla tuotetuista kasveista ja niistä peräisin olevista tuotteista sekä asetuksen (EU) 2017/625 muuttamisesta (EUVL L, 2026/1388, 26.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1388/oj).

II luku

Lajikkeita, kasvien lisäysaineiston luokkia, merkintöjä, lupia, käsittelyä, tuontia ja poikkeuksia koskevat vaatimukset

1 JAKSO

KASVIEN LISÄYSAINEISTON TUOTANTOA JA MARKKINOINTIA KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET

5 artikla

Rekisteröityyn lajikkeeseen kuuluva kasvien lisäysaineisto

1. Unionissa saa tuottaa ja markkinoida ainoastaan 49 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityyn lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, unionissa saa tuottaa ja markkinoida kasvien lisäysaineistoa riippumatta siitä, kuuluuko se 49 artiklassa tarkoitettuun rekisteröityyn lajikkeeseen, seuraavissa tapauksissa:

   a) se koostuu hedelmäkasvien ja viiniköynnösten perusrungosta, joka ei kuulu mihinkään lajikkeeseen ja jota tuotettaessa ja markkinoitaessa viitataan sukuun tai lajiin, johon se kuuluu, ja kyseinen viittaus sisältyy markkinoitaessa asianmukaiseen merkintään;

b) se on tarkoitettu muille kuin ammattikäyttäjille 24 artiklan mukaisesti;

c) sitä tuottavat tai markkinoivat organisaatiot ja verkostot kasvigeenivarojen säilyttämistä varten 25 artiklan mukaisesti;

d) sitä vaihdetaan viljelijöiden välillä luontoissuorituksina 26 artiklan mukaisesti;

e) se kuuluu lopullisten hybridilajikkeiden tuotantoon tarkoitetun hybridilajikkeen vanhemmaislinjaan;

f) se kuuluu lajikkeeseen, josta on tehty rekisteröintihakemus 28 artiklan mukaisesti;

g) kasvien lisäysaineistoon kohdistuu 30 artiklassa tarkoitettuja tilapäisiä saatavuusvaikeuksia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavia kasvien lisäysaineiston tyyppejä voidaan tuottaa ainoastaan, jos ne eivät kuulu rekisteröityyn lajikkeeseen:

a) monimuotoisuutta säilyttävät siemenseokset 22 artiklan mukaisesti;

b) kauppasiemenet 29 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Tiettyihin luokkiin kuuluva kasvien lisäysaineisto

1. Unionissa saa tuottaa ja markkinoida ainoastaan sellaista kasvien lisäysaineistoa, joka kuuluu johonkin seuraavista luokista:

   a) esiperussiemenet tai -aineisto;

   b) perussiemenet tai -aineisto;

   c) sertifioidut siemenet tai sertifioitu aineisto;

   d) standardisiemenet tai -aineisto.

   Kun tässä asetuksessa viitataan kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden ja laadun osalta alempiin tai korkeampiin luokkiin, määrityksen on perustuttava a–d alakohdan mukaiseen järjestykseen siten, että a alakohta vastaa korkeinta ja d alakohta alinta sijaa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja markkinoida riippumatta siitä, kuuluuko se kyseisen kohdan a–d alakohdassa lueteltuihin luokkiin, seuraavissa tapauksissa:

   a) se koostuu 22 artiklan mukaisesti tuotetusta monimuotoisuutta säilyttävästä siemenseoksesta;

   b) se on tarkoitettu muille kuin ammattikäyttäjille 24 artiklan mukaisesti;

c) sitä tuottavat tai markkinoivat organisaatiot ja verkostot kasvigeenivarojen säilyttämistä varten 25 artiklan mukaisesti;

d) sitä vaihdetaan viljelijöiden välillä luontoissuorituksina 26 artiklan mukaisesti;

e) se kuuluu esiperussiemeniä tai -aineistoa aikaisempaan sukupolveen 27 artiklan mukaisesti;

f) se koostuu kauppasiemenistä 29 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Kasvien lisäysaineisto, jota saa tuottaa ja markkinoi ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä tai aineistoina

1. Liitteessä I olevassa 2 sarakkeessa lueteltuihin sukuihin tai lajeihin ja aiottuja käyttötarkoituksia varten kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja markkinoida ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä tai aineistoina.

2. Valikoitujen kloonien kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja markkinoida ainoastaan hedelmäkasvien ja viiniköynnösten esiperus-, perus- tai sertifioituna aineistona.

3. Viiniköynnösten perusrunkoja saa tuottaa ja markkinoida ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituna aineistona.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä I olevaa 2 saraketta.

Kyseisillä delegoiduilla säädöksillä lisätään suku tai laji yhden tai useamman käyttötarkoituksen osalta liitteessä I olevaan 2 sarakkeeseen, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

a) kyseiseen sukuun tai lajiin kuuluvalle kasvien lisäysaineistolle tarvitaan paremmat laatutakeet; ja

b) niiden sertifiointiin liittyvien toimien kustannukset, jotka ovat tarpeen kyseiseen sukuun tai lajiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuottamiseksi ja markkinoimiseksi esiperus-, perus- ja sertifioituina siemeninä tai aineistoina, ovat oikeasuhteisia.

Suku tai laji poistetaan yhden tai useamman käyttötarkoituksen osalta liitteessä I olevasta 2 sarakkeesta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla delegoidulla säädöksellä, jos sen sisällyttäminen kyseiseen sarakkeeseen ei enää ole oikeasuhteista.

5. Edellä olevan 4 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetun oikeasuhteisuutta koskevan edellytyksen on perustuttava kokonaisarvioon seuraavista tekijöistä yhdessä:

a) asianomaisen suvun tai lajin merkitys unionin elintarvike- ja rehuturvan varmistamiselle tai teollisen jalostuksen korkean arvon varmistamiseksi;

b) kyseisen suvun tai lajin tuotantomäärä unionissa;

c) kyseisen suvun tai lajin kysyntä ammattimaisten toimijoiden ja elintarvike- ja rehuteollisuuden toimijoiden keskuudessa;

d) esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen tai aineistojen tuotantokustannukset verrattuna standardisiementen tai -aineiston tai muiden saman suvun tai lajin kasvien lisäysaineiston tyyppien tuotantokustannuksiin; ja

e) esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen tai aineistojen tuotannosta ja markkinoinnista saatavat taloudelliset, kasvinterveys- ja ympäristöhyödyt, jotka saadaan, kun kyseiseen kasvien lisäysaineistoon sovelletaan tiukimpia tunnistettavuutta ja laatua koskevia vaatimuksia verrattuna standardisiementen tai -aineiston tai muiden saman suvun tai lajin kasvien lisäysaineiston tyyppien vastaaviin hyötyihin.

2 JAKSO

ESIPERUS-, PERUS-, SERTIFIOITUJEN JA STANDARDISIEMENTEN JA -AINEISTOJEN TUOTANTOA JA MARKKINOINTIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

8 artikla

Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja aineistojen tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä saa tuottaa ja markkinoida unionissa ainoastaan, jos

a) ne ovat käytännössä vapaita laatua heikentävistä tuhoojista;

b) niitä markkinoidaan sen jälkeen, kun on suoritettu virallinen sertifiointi tai sertifiointi virallisen valvonnan alaisena; ja

c) niitä tuotetaan ja markkinoidaan liitteessä II olevassa A tai B osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti ja niiden vaatimustenmukaisuus kyseisiin vaatimuksiin nähden osoitetaan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla virallisella etiketillä.

2. Esiperus-, perus- ja sertifioitua aineistoa saa tuottaa ja markkinoida unionissa ainoastaan, jos

a) se on käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista;

b) sitä markkinoidaan sen jälkeen, kun on suoritettu virallinen sertifiointi tai sertifiointi virallisen valvonnan alaisena; ja

c) sitä tuotetaan ja markkinoidaan liitteessä II olevissa C, D tai E osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti ja sen vaatimustenmukaisuus kyseisiin vaatimuksiin nähden osoitetaan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla virallisella etiketillä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä II sen mukauttamiseksi tieteellisen ja teknisen tietämyksen ja sovellettavien kansainvälisten standardien kehitykseen vahvistamalla vaatimukset, jotka koskevat yhtä tai useampaa seuraavista toimista:

a) kylväminen ja istuttaminen sekä viljely pellolla esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen tuottamiseksi;

b) esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;

c) esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen markkinointi;

d) kylväminen ja istuttaminen sekä viljely pellolla esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston tuottamiseksi;

e) esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;

f) esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston markkinointi;

g) valikoiduista klooneista ja polyklonaalisesta aineistosta peräisin olevan esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston tuotanto;

h) valikoiduista klooneista ja polykloonalisesta aineistosta peräisin olevan esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston markkinointi;

i) in vitro -lisäyksellä tuotetun esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston tuotanto;

j) in vitro -lisäyksellä tuotetun esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston markkinointi.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan liitteessä II tarkoitetut tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset tietyille kasvien lisäysaineiston suvuille, lajeille tai luokille ja tarvittaessa asianomaisen luokan tietyille alaluokille, sukupolville tai muille osioille, mukaan lukien emokasvit. Kyseisiä vaatimuksia voidaan soveltaa kaikkiin tai tiettyihin sukuihin tai lajeihin, ja ne koskevat yhtä tai useampaa seuraavista:

a) erityiset säännöt kyseisen kasvien lisäysaineiston sukujen, lajien tai tyyppien yhdestä tai useammasta käyttötarkoituksesta;

b) kasvien lisäysaineiston tuotantomenetelmät, mukaan lukien suvullinen ja suvuton lisääntyminen ja in vitro -lisäys;

c) kylvöä tai istutusta koskevat edellytykset;

d) edeltävä kasvusto ja eristysetäisyydet;

e) viljely pellolla, myös avomaalla ja kontrolloidussa ympäristössä;

f) lajikepuhtaus, lajikeidentiteetti ja muiden lajien esiintyminen pellolla;

g) korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;

h) itävyys, puhtaus ja muiden lajien määrä, kosteuspitoisuus, elinvoima ja maa-aineksen tai vieraiden aineiden esiintyminen;

i) kasvien lisäysaineiston sertifiointimenetelmät, mukaan lukien viljelystarkastuksia, näytteenottoa ja testausta koskevat vaatimukset, ja tarvittaessa biokemiallisten ja biomolekyylitekniikoiden ja muiden teknisten menetelmien soveltaminen, tapauksen mukaan sovellettavien kansainvälisten standardien perusteella, sekä niiden hyväksyminen ja käyttö ja luettelo unionissa hyväksytyistä menetelmistä;

j) edellytykset, jotka muiden kuin liitteessä I lueteltujen sukujen ja lajien tai niiden hybridien perusrunkojen ja muiden kasvinosien on täytettävä, jos liitteessä I luetellun suvun tai lajin tai niiden hybridien lisäysaineistoa vartetaan niihin;

k) hedelmäkasvien, perunoiden tai viiniköynnösten siementen tuotantoa koskevat edellytykset;

l) hedelmäkasvien kasvien lisäysaineiston, viiniköynnösten tai siemenperunoiden kasvien lisäysaineiston tuotantoa siemenistä koskevat edellytykset;

m) valikoitujen kloonien kasvien lisäysaineiston ja polyklonaalisen aineiston kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevat edellytykset.

Kyseisillä täytäntöönpanosäädöksillä voidaan vahvistaa tiukempia tuotantoa ja markkinointia koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan tietyissä unionin alueen osissa, jos viljely- ja ilmasto-olosuhteet, haitallisten rikkakasvien leviämisriski tai muut tiettyjen alueiden erityisolosuhteet ja -tarpeet sitä edellyttävät. Kyseisten vaatimusten on oltava oikeasuhteisia asianomaiseen kasvien lisäysaineiston luokkaan nähden.

Ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja vaatimuksia koskevat ensimmäiset täytäntöönpanosäädökset on hyväksyttävä viimeistään ... päivänä …kuuta … [48 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä]. Niitä voidaan muuttaa tieteellisen ja teknisen tietämyksen sekä sovellettavien kansainvälisten standardien kehitykseen mukauttamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Standardisiementen ja -aineiston tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Standardisiemeniä saa tuottaa ja markkinoida unionissa ainoastaan, jos

   a) ne ovat käytännössä vapaita laatua heikentävistä tuhoojista;

   b) niiden tuotanto ja markkinointi on ammattimaisen toimijan vastuulla; ja

   c) niitä tuotetaan ja markkinoidaan liitteessä III olevassa A tai B osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti ja vaatimustenmukaisuus kyseisiin vaatimuksiin nähden osoitetaan 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla toimijan etiketillä.

2. Standardiaineistoa saa tuottaa ja markkinoida unionissa ainoastaan, jos

   a) se on käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista;

b) sen tuotanto ja markkinointi on ammattimaisen toimijan vastuulla; ja

c) sitä tuotetaan ja markkinoidaan liitteessä III olevassa C, D tai E osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti ja vaatimustenmukaisuus kyseisiin vaatimuksiin nähden osoitetaan 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla toimijan etiketillä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä III sen mukauttamiseksi tieteellisen ja teknisen tietämyksen ja sovellettavien kansainvälisten standardien kehitykseen vahvistamalla vaatimukset, jotka koskevat yhtä tai useampaa seuraavista toimista:

a) kylväminen ja istuttaminen sekä viljely pellolla standardisiementen tuottamiseksi;

b) standardisiementen korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;

c) standardisiementen markkinointi;

d) kylväminen ja istuttaminen sekä viljely pellolla standardiaineiston tuottamiseksi;

e) standardiaineiston korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;

f) standardiaineiston markkinointi;

g) polyklonaalisen aineiston kasvien lisäysaineiston tuotanto ja markkinointi;

h) in vitro -lisäyksellä tuotetun standardiaineiston tuotanto;

i) in vitro -lisäyksellä tuotetun standardiaineiston markkinointi.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan liitteessä III tarkoitetut tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset tiettyjen standardiaineistosta koostuvan kasvien lisäysaineiston sukujen tai lajien osalta, mukaan lukien emokasvit. Kyseiset vaatimukset koskevat yhtä tai useampia seuraavista, ja niitä voidaan soveltaa kaikkiin tai tiettyihin sukuihin tai lajeihin:

a) erityiset säännöt kyseisen kasvien lisäysaineiston sukujen, lajien tai tyyppien yhdestä tai useammasta käyttötarkoituksesta;

b) kasvien lisäysaineiston tuotantomenetelmät, mukaan lukien suvullinen ja suvuton lisääntyminen ja in vitro -lisäys;

c) kylvöä tai istutusta koskevat edellytykset;

d) edeltävä kasvusto ja eristysetäisyydet;

e) viljely pellolla, myös avomaalla ja kontrolloidussa ympäristössä;

f) lajikepuhtaus, lajikeidentiteetti ja muiden lajien määrä pellolla;

g) korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta;

h) itävyys, puhtaus, muiden lajien määrä, kosteuspitoisuus, elinvoima ja maa-aineksen tai vieraiden aineiden esiintyminen;

i) biokemialliset ja biomolekyylitekniikat ja muut tekniset menetelmät, tapauksen mukaan sovellettavien kansainvälisten standardien perusteella, sekä niiden hyväksyminen ja käyttö ja luettelo unionissa hyväksytyistä menetelmistä;

j) vaatimukset, jotka muiden kuin liitteessä I luokiteltujen sukujen ja lajien tai niiden hybridien perusrunkojen ja muiden kasvinosien on täytettävä, jos liitteessä I luetellun suvun tai lajin tai niiden hybridien lisäysaineistoa vartetaan niihin;

k) hedelmäkasvien, perunoiden tai viiniköynnösten siementen tuotantoa koskevat edellytykset;

l) hedelmäkasvien kasvien lisäysaineiston, viiniköynnösten tai siemenperunoiden kasvien lisäysaineiston tuotantoa siemenistä koskevat edellytykset;

m) alkuperäiskasvilajikkeiden ja paikallisesti sopeutettujen lajikkeiden kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevat edellytykset;

n) polyklonaalisen aineiston kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevat edellytykset.

Kyseisillä täytäntöönpanosäädöksillä voidaan vahvistaa tiukempia tuotantoa ja markkinointia koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan tietyissä unionin alueen osissa, jos viljely- ja ilmasto-olosuhteet, haitallisten rikkakasvien leviämisriski tai muut tiettyjen alueiden erityisolosuhteet ja -tarpeet sitä edellyttävät. Kyseisten vaatimusten on oltava oikeasuhteisia asianomaiseen kasvien lisäysaineiston luokkaan nähden.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja vaatimuksia koskevat alkuperäiset täytäntöönpanosäädökset on hyväksyttävä viimeistään ... päivänä …kuuta … [48 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä]. Niitä voidaan muuttaa tieteellisen ja teknisen tietämyksen sekä sovellettavien kansainvälisten standardien kehitykseen mukauttamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 JAKSO

SIEMENTEN KENTTÄKOKEITA KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

10 artikla

Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen kenttäkokeet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kenttäkokeita, joilla varmistetaan, että esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen erät lukuun ottamatta viiniköynnös- ja hedelmäkasvien siemenerät ovat niiden lajikeidentiteettiä ja lajikepuhtautta koskevien vaatimusten mukaisia.

Kyseisissä kokeissa on verrattava silmämääräisesti verranneruutua, joka on kylvetty standardinäytteellä, ja ruutua, joka on kylvetty tutkittavasta erästä otetulla siemennäytteellä. Tutkittavat näytteet on otettava joko

a) sellaisten esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen eristä, jotka on tarkoitettu uuden sukupolven tai luokan tuotantoon; tai

b) sellaisen sukupolven siementen eristä, jota ei ole enää tarkoitettu lisäykseen.

Tutkittavat näytteet on otettava joko kyseisten erien sertifioinnin tai markkinoinnin aikana.

Tutkittaviin näytteisiin kohdistuvat kokeet on tehtävä viimeistään näytteen ottamista seuraavan kasvukauden aikana.

2. Kenttäkokeet on tehtävä kaikille esiperus- ja perussiementen erille. Sertifioitujen siementen tapauksessa tutkittavien erien osuus on määritettävä ottaen huomioon riskianalyysi, joka koskee kyseisten siementen mahdollista vaatimustenvastaisuutta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta tutkitusta siemenerästä ottaa näytteen joko toimivaltainen viranomainen tai näytteen ottaja virallisen valvonnan alaisena ja toimivaltaisen viranomaisen luvalla. Kyseinen näyte voidaan ottaa toimivaltaisen viranomaisen virallisesti hyväksymää automaattista näytteenottolaitetta käyttäen. Jos näytteet otetaan markkinoinnin aikana, niiden on oltava toimivaltaisen viranomaisen ottamia.

4. Edellä olevan 8 artiklan 4 kohdan i alakohdan mukaisesti tunnustettuja biokemiallisia ja biomolekyylitekniikoita tai muita teknisiä menetelmiä voidaan käyttää lajikkeiden lajikeidentiteetin ja lajikepuhtauden varmentamiseen.

5. Kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kokeen tulokset osoittavat, että 8 artiklan vaatimukset eivät täyty, toimivaltaisen viranomaisen on

a) vaadittava vetämään asianomainen siemenerä pois markkinoilta tai kiellettävä sen lisäys ja markkinointi;

b) vaadittava, että asianomainen siemenerä käsitellään niin, että se on sovellettavien vaatimusten mukainen; tai

c) toteutettava muita asianmukaisia korjaavia toimia.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla säännöt, jotka koskevat suku- tai lajikohtaisia esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen erien kenttäkokeita. Sääntöjä mukautetaan tieteellisen ja teknisen tietämyksen ja sovellettavien kansainvälisten standardien kehitykseen, ja ne voidaan vahvistaa suku-, laji- tai luokkakohtaisesti. Ne voivat koskea seuraavia seikkoja:

a) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun riskianalyysin tekemisessä käytettävät kriteerit;

b) näytteenottoon ja kokeisiin liittyvät menettelyt, mukaan lukien asianmukaiset tekniikat;

c) kokeiden tulosten arviointi.

11 artikla

Standardisiementen kenttäkokeet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kenttäkokeita, joilla varmistetaan, että standardisiementen erät lukuun ottamatta viiniköynnös- ja hedelmäkasvien siemeneriä ovat niiden lajikeidentiteettiä ja lajikepuhtautta koskevien vaatimusten mukaisia.

   Kyseisissä kokeissa on verrattava silmämääräisesti verranneruutua, joka on kylvetty standardinäytteellä, ja ruutua, joka on kylvetty tutkittavan erän näytteestä otetuilla siemenillä. Tutkittavat näytteet on otettava erän markkinoinnin aikana.

2. Kenttäkokeisiin otettavien standardisiementen osuus on määritettävä ottaen huomioon riskianalyysi, joka koskee kyseisten siementen mahdollista vaatimustenvastaisuutta.

3. Tutkittavan näytteen on oltava toimivaltaisen viranomaisen ottama. Kyseinen näyte voidaan ottaa toimivaltaisen viranomaisen virallisesti hyväksymää automaattista näytteenottolaitetta käyttäen.

4. Edellä olevan 9 artiklan 4 kohdan i alakohdan mukaisesti tunnustettuja biokemiallisia ja biomolekyylitekniikoita tai muita teknisiä menetelmiä voidaan käyttää lajikeidentiteetin ja lajikepuhtauden varmentamiseen.

5. Kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kokeen tulokset osoittavat, että 9 artiklan vaatimukset eivät täyty, toimivaltaisen viranomaisen on

a) vaadittava vetämään kyseinen siemenerä pois markkinoilta tai, jos se on mahdollista, kiellettävä sen lisäys ja markkinointi;

b) vaadittava, että kyseinen siemenerä käsitellään niin, että se on sovellettavien vaatimusten mukainen; tai

c) toteutettava muita asianmukaisia korjaavia toimia.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla säännöt, jotka koskevat suku- tai lajikohtaisia standardisiementen erien kenttäkokeita. Kyseiset säännöt mukautetaan tieteellisen ja teknisen tietämyksen ja sovellettavien kansainvälisten standardien kehitykseen, ja ne voidaan vahvistaa suku- tai lajikohtaisesti. Ne voivat koskea seuraavia seikkoja:

a) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun riskianalyysin tekemisessä käytettävät kriteerit;

b) näytteenotto- ja koemenettely, myös asianmukaiset tekniikat;

c) kokeiden tulosten arviointi.

4 JAKSO

LUVAN ANTAMINEN AMMATTIMAISILLE TOIMIJOILLE JA TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN SUORITTAMA VIRALLINEN VALVONTA

12 artikla

Luvan antaminen ammattimaisille toimijoille suorittaa sertifiointia virallisen valvonnan alaisena

1. Jäsenvaltiot voivat antaa ammattimaisille toimijoille mahdollisuuden suorittaa tiettyjä sertifiointiin tarvittavia toimia virallisen valvonnan alaisena.

   Tällaisessa tapauksessa toimivaltainen viranomainen voi hakemuksesta myöntää ammattimaiselle toimijalle luvan suorittaa virallisen valvonnan alaisena kaikki tai tietyt kasvien lisäysaineiston sertifiointiin tarvittavat toimet, lukuun ottamatta 10 artiklassa tarkoitettuja kenttäkokeita, ja painattaa tai tulostaa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun virallisen etiketin ja kiinnittää se kyseiseen kasvien lisäysaineistoon.

2. Saadakseen 1 kohdassa tarkoitetun luvan ammattimaisen toimijan on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset, jotka ovat merkityksellisiä luvan kohteena olevien toimien kannalta:

   a) toimijalla on riittävä tietämys 8 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista varten;

   b) toimija on pätevä suorittamaan liitteessä II tarkoitetut tarkastukset tai sen palveluksessa on henkilöstöä, joka on pätevä suorittamaan tällaiset tarkastukset;

c) toimijan palveluksessa on henkilöstöä, joka on pätevä suorittamaan liitteessä II tarkoitetun näytteenoton, tai toimija tekee sopimuksia muiden sellaisten ammattimaisten toimijoiden kanssa, joilla on palveluksessaan henkilöstöä, joka on pätevä suorittamaan tällaisen näytteenoton;

d) toimijan palveluksessa on liitteessä II tarkoitetun testauksen suorittamiseen erikoistunutta henkilöstöä ja toimijalla on siihen tarvittavat välineet, tai se käyttää laboratorioita, jotka noudattavat kansainvälisen siementestausjärjestön (ISTA) sääntöjä tai muita sovellettavia kansainvälisiä standardeja ja joilla on palveluksessaan henkilöstöä, joka on pätevä suorittamaan tällaisen testauksen;

e) toimija on määrittänyt ne tuotantoprosessin kriittiset vaiheet, jotka voisivat vaikuttaa kasvien lisäysaineiston laatuun ja tunnistettavuuteen, ja pystyy seuraamaan niitä, ja säilyttää tiedot seurannan tuloksista;

f) toimijalla on käytössään järjestelmät, joilla varmistetaan, että 15 artiklan mukaiset erien tunnistamista koskevat vaatimukset täyttyvät;

g) toimijalla on käytössään järjestelmät, joilla varmistetaan, että 47 artiklassa säädetyt jäljitettävyysvaatimukset täyttyvät.

3. Tämän artiklan 2 kohtaa sovelletaan 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen asiaankuuluvien sääntöjen mukaisesti ja, jos tällaisia sääntöjä ei ole, sovellettavien kansainvälisten standardien mukaisesti ja, jos tällaisia standardeja ei ole, kansallisten sääntöjen mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla toimet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava tämän artiklan 2 kohdan noudattamisen varmistamiseksi.

13 artikla

Ammattimaiselle toimijalle myönnetyn luvan peruuttaminen tai muuttaminen

1. Jos luvan saanut ammattimainen toimija ei enää täytä 12 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai jos on toistuvasti todettu, että kyseisen ammattimaisen toimijan tuottama tai markkinoima kasvien lisäysaineisto ei ole tämän asetuksen mukaista, toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä kyseistä ammattimaista toimijaa toteuttamaan korjaavia toimia asetetussa määräajassa.

2. Jos ammattimainen toimija ei toteuta 1 kohdassa tarkoitettuja korjaavia toimia asetetussa määräajassa, toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä peruutettava lupa tai muutettava sitä. Jos todetaan, että lupa oli myönnetty petoksen seurauksena, toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä ammattimaiselle toimijalle asianmukaiset seuraamukset.

14 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama virallinen valvonta

1. Kun kyse on virallisen valvonnan alaisena suoritettavasta sertifioinnista, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava säännöllisiä arviointeja sen varmistamiseksi, että ammattimainen toimija täyttää 12 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Arviointien tiheys on määritettävä sen perusteella, kuinka suuri on mahdollinen riski, että ammattimainen toimija ei noudata tämän asetuksen asiaankuuluvia vaatimuksia. Tällaiset arvioinnit on suoritettava vähintään viiden vuoden välein.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on järjestettävä koulutusta ja kokeita ammattimaisen toimijan henkilöstölle, joka suorittaa tässä asetuksessa säädettyjä viljelystarkastuksia, näytteenottoa ja testausta.

3. Kun kyse on virallisen valvonnan alaisena suoritettavasta sertifioinnista, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava virallisia tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta tietylle osuudelle tuotantopaikoilla olevista viljelyksistä ja eristä sen varmentamiseksi, että kasvien lisäysaineisto täyttää 8 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

   Kyseinen osuus on määritettävä sen perusteella, kuinka suurena pidetään sitä mahdollista riskiä, että asianomaisen ammattimaisen toimijan kasvien lisäysaineisto ei täytä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettuja ammattimaisen toimijan arviointeja, 2 kohdassa tarkoitettuja henkilöstön koulutuksia ja kokeita sekä 3 kohdassa tarkoitettuja viljelysten osuuksien tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta tiettyjen sukujen tai lajien osalta koskevat vaatimukset.

Kyseiset vaatimukset voivat koskea seuraavia:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitetussa riskinarvioinnissa käytettävät kriteerit sekä se, kuinka suurelle osuudelle kasvien lisäysaineistoon kuuluvista viljelyksistä ja eristä 3 kohdassa tarkoitetut viljelystarkastukset, näytteenotto ja testaukset on vähintään tehtävä;

b) käyttääkö ammattimainen toimija laadunvarmistusjärjestelmiä, jotka edellyttävät toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää, ja voivatko toimivaltaiset viranomaiset karsia tässä artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta tällaisten laadunvarmistusjärjestelmien käytön perusteella.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 JAKSO

KÄSITTELY- JA MERKINTÄVAATIMUKSET

15 artikla

Erät

1. Kasvien lisäysaineistoa tuotetaan ja markkinoidaan erinä. Erän on oltava tunnistettavissa sen jäljitettävyyden varmistavan yksilöllisen erän viitenumeron perusteella.

2. Kasvien lisäysaineiston eriä voidaan yhdistää uudeksi eräksi 20 artiklan mukaisesti vain, jos ne kuuluvat samaan lajikkeeseen.

   Jos eri luokkiin kuuluvia eriä yhdistetään, uuden erän luokka määräytyy alimpaan luokkaan kuuluvan aineiston perusteella.

3. Kasvien lisäysaineiston erät voidaan jakaa kahdeksi tai useammaksi eräksi 20 artiklan mukaisesti.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se vahvistaa kaikkiin tai tiettyihin kasvien lisäysaineiston lajeihin sovellettavat erityisvaatimukset, jotka koskevat erien enimmäiskokoa, niiden tunnistamista, näytteiden kokoa ja erien testausta, erien yhdistämistä tai jakamista suhteessa kasvien lisäysaineiston erien alkuperään, kyseisten toimintojen kirjaamista ja tällaisen yhdistämisen tai jakamisen jälkeisiä merkintöjä. Kyseisissä vaatimuksissa on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

16 artikla

Pakkaukset, niput ja säiliöt

1. Kasvien lisäysaineistoa on markkinoitava yksittäisinä kasveina tai pakkauksissa, nipuissa tai säiliöissä, joissa on etiketti. Pakkaukset, niput tai säiliöt on suljettava ja sinetöitävä. Muuta kasvien lisäysaineistoa kuin siemeniä ja siemenperunoita voidaan kuitenkin markkinoida ilman sulkemista tai sinetöimistä, jos sulkeminen ja sinetöiminen ei ole käytännössä toteutettavissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut pakkaukset, niput ja säiliöt on suljettava ja sinetöitävä siten, että niitä ei voida avata tuhoamatta sinetöintiä tai jättämättä jälkiä, jotka osoittavat, että pakkaus, nippu tai säiliö on avattu. Sulkemisen ja sinetöinnin pitävyys on varmistettava joko kiinnittämällä siihen 17 ja 18 artiklassa säädetyt etiketit suljin- tai sinetöintijärjestelmään tai kiinnittämällä sinetti. Tämä vaatimus ei koske pakkauksia ja säiliöitä, joiden sinettiä tai suljin- tai sinetöintijärjestelmiä ei voida käyttää uudelleen.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tai virallisen valvonnan alaisena toimivan ammattimaisen toimijan on suljettava ja sinetöitävä esiperus-, perus- tai sertifioitujen siementen ja aineistojen pakkaukset, niput ja säiliöt.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ammattimainen toimija voi markkinoida sertifioituja siemeniä suoraan viljelijälle irtotavarana.

Ammattimaisella toimijalla on oltava toimivaltaisen viranomaisen tätä tarkoitusta varten myöntämä lupa. Kyseisen ammattimaisen toimijan on pidettävä kirjaa tällaisesta toiminnasta ja erästä, josta tällaiset siemenet ovat peräisin. Kyseiset tiedot on annettava pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville.

Jos siemenet lastataan suoraan viljelijän koneeseen tai perävaunuun, ammattimaisen toimijan on varmistettava kyseisten siementen jäljitettävyys laatimalla ja säilyttämällä asiakirjoja, joista käy ilmi siementen laji ja lajike, määrä, siirron päivämäärä ja erän tunnistetiedot ja käytetyn kuljetusvälineen tiedot.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan

a) erityisvaatimukset, jotka koskevat tiettyihin sukuihin ja lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa sisältävien pakkausten, nippujen ja säiliöiden sulkemista ja sinetöimistä, kokoa ja muotoa, mukaan lukien tekniset ja biologiset syyt, joiden vuoksi sulkeminen ja sinetöiminen taikka pakkaaminen ei ole käytännössä toteutettavissa; ja

b) irtotavarana myytävien siementen markkinoinnin edellytykset ja vaadittava kirjanpito.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

17 artikla

Esiperus-, perus- tai sertifioitujen siementen ja aineistojen virallinen etiketti

1. Esiperus-, perus- ja sertifioidut siemenet ja aineistot on tunnistettava, ja se, että ne ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, on osoitettava toimivaltaisen viranomaisen antamalla virallisella etiketillä, jolla vahvistetaan, että 8 artiklassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät, jäljempänä ’virallinen etiketti’.

2. Virallisen etiketin antaa toimivaltainen viranomainen, ja siinä on oltava toimivaltaisen viranomaisen antama yksilöllinen sarjanumero.

Virallisen etiketin painaa tai tulostaa

a) toimivaltainen viranomainen; tai

b) ammattimainen toimija virallisen valvonnan alaisena, jos ammattimaiselle toimijalle on myönnetty 12 artiklan mukaisesti lupa suorittaa tällainen painatus tai tulostus.

3. Virallisen valvonnan alaisena toimivan ammattimaisen toimijan on kiinnitettävä virallinen etiketti yksittäisen kasvin, nipun, pakkauksen tai säiliön ulkopuolelle tai painettava se pysyvästi pakkaukseen tai säiliöön.

4. Osa virallisen etiketin tiedoista voidaan antaa digitaalisessa muodossa 5 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, kun kyseistä delegoitua säädöstä aletaan soveltaa.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään vahvistamalla seuraavia koskevat säännöt:

   a) ammattimaisten toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamia sertifiointitoimia koskevien tietojen digitaalinen tallentaminen ja kerääminen virallisten etikettien myöntämistä varten;

   b) sellaisen keskitetyn alustan perustaminen, joka yhdistää jäsenvaltiot ja komission ja helpottaa edellä a alakohdassa tarkoitettujen tietojen käsittelyä, saatavuutta ja käyttöä;

   c) tiedot, jotka voidaan antaa tietyntyyppisestä kasvien lisäysaineistosta tapauksen mukaan digitaalisessa tai fyysisessä muodossa; ja

   d) tekniset järjestelyt, jotta virallisia etikettejä voidaan antaa digitaalisessa muodossa.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetään, ja edellyttäen, että 40 artiklassa säädetyt edellytykset on täytetty, kolmansista maista 38 artiklan mukaisesti tuotuja esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä ja aineistoja voidaan markkinoida unionissa asiaankuuluvalla OECD:n siemenjärjestelmien etiketillä, jäljempänä ’OECD:n etiketti’, tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen antamalla virallisella etiketillä sellaisten kasvilajien siementen osalta, joille ei ole saatavilla OECD:n siemenjärjestelmää, tai muun kasvien lisäysaineiston kuin siementen osalta.

18 artikla

Standardisiemeniä- ja aineistoa koskeva toimijan etiketti

1. Standardisiementen ja -aineiston tunnistettavuus on varmistettava toimijan etiketillä, joka osoittaa niiden olevan 9 artiklassa säädettyjen tuotantoa ja markkinointia koskevien vaatimusten mukaisia, jäljempänä ’toimijan etiketti’.

2. Ammattimaisen toimijan on annettava ja painettava tai tulostettava virallinen etiketti sekä kiinnitettävä se yksittäisen kasvin, nipun, pakkauksen tai säiliön ulkopuolelle tai painettava se pysyvästi pakkaukseen tai säiliöön.

3. Osa toimijan etiketin tiedoista voidaan antaa digitaalisessa muodossa 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti, kun kyseistä delegoitua säädöstä aletaan soveltaa.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään vahvistamalla seuraavia koskevat säännöt:

a) ammattimaisten toimijoiden suorittamia toimia koskevien tietojen digitaalinen tallentaminen ja kerääminen toimijan etikettien myöntämistä varten;

b) tiedot, jotka voidaan antaa tietyntyyppisestä kasvien lisäysaineistosta digitaalisessa tai fyysisessä muodossa; ja

c) tekniset järjestelyt, jotka koskevat toimijan etikettien antamista digitaalisessa muodossa.

19 artikla

Virallisen etiketin ja toimijan etiketin sisältö ja ominaisuudet

1. Virallinen etiketti ja toimijan etiketti on laadittava vähintään yhdellä unionin toimielinten virallisista kielistä.

2. Virallisen etiketin ja toimijan etiketin on oltava helposti luettavissa ja pysyviä, niiden valmistusmateriaalin on oltava riittävän luja kestämään vaurioitumattomana tavanomaisessa käytössä, niitä ei saa olla mahdollista muuttaa tai käyttää uudelleen, ne eivät ole saaneet olla aiemmin käytössä ja niiden on oltava helposti nähtävissä.

3. Itseliimautuvia etikettejä voidaan käyttää, jos ei ole vaaraa, että niitä voidaan käyttää uudelleen.

4. Virallisessa etiketissä ja toimijan etiketissä voi 6 kohdan nojalla esitettävien tietojen lisäksi olla lisätietoja sovellettavista unionin säännöistä, jotka liittyvät muihin kuin tässä asetuksessa vahvistettuihin tuotantoa ja markkinointia koskeviin vaatimuksiin.

   Tällaiset lisätiedot on esitettävä etiketissä asianmukaisessa kohdassa helposti luettavalla tavalla ja korkeintaan samankokoisin kirjaimin kuin virallisen etiketin tai toimijan etiketin 6 kohdan mukaisen sisällön esittämiseen käytetyt kirjaimet.

5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää ammattimaisille toimijoille luvan ilmoittaa virallisen etiketin reunassa 4 ja 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi muita tietoja edellyttäen, että ne eivät sisällä mainontaa. Kyseiset lisätiedot on sijoitettava alueelle, joka on enintään 20 prosenttia virallisen etiketin kokonaispinta-alasta, ja niiden otsikkona on oltava ”Muut kuin viralliset tiedot”. Niiden esittämiseen käytettävät kirjaimet saavat olla korkeintaan samankokoisia kuin virallisen etiketin 6 kohdan mukaisen sisällön esittämiseen käytetyt kirjaimet.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään kunkin kasvien lisäysaineiston luokan tai tyypin yhteydessä käytettävän virallisen etiketin ja toimijan etiketin sisältö, koko, väri ja muoto niiden fyysisessä ja digitaalisessa muodossa.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

20 artikla

Kasvien lisäysaineiston uudelleenpakkaaminen, uudelleensulkeminen ja -sinetöiminen ja varustaminen uudella etiketillä

1. Kun kasvien lisäysaineiston kokonaiset erät tai erien osat yhdistetään tai jaetaan 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, ne on pakattava uudelleen, suljettava ja sinetöitävä uudelleen ja varustettava uudella etiketillä tämän artiklan mukaisesti.

   Tarvittaessa kokonainen kasvien lisäysaineiston yksittäinen erä voidaan myös pakata uudelleen, sulkea ja sinetöidä uudelleen ja varustaa uudella etiketillä tämän artiklan mukaisesti.

2. Jos kokonaisia kasvien lisäysaineiston eriä tai erien osia yhdistetään tai jaetaan, uudelle erälle tai uusille erille on annettava uudet viralliset etiketit tai uudet toimijan etiketit ja uudelle erälle tai uusille erille on annettava uudet erän viitenumerot 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

   Kun uudelle erälle annetaan uusi viitenumero, uusissa etiketeissä on mainittava myös erän alkuperäinen viitenumero.

   Jos pakkaus, nippu tai säiliö suljetaan ja sinetöidään uudelleen, uudelleensulkemisen päivämäärä on ilmoitettava uudessa virallisessa etiketissä tai uudessa toimijan etiketissä.

3. Ammattimaisen toimijan, joka pakkaa uudelleen, sulkee ja sinetöi uudelleen ja varustaa uudella etiketillä kasvien lisäysaineiston koko erän tai osan erästä, on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisten toimien aikana kasvien lisäysaineiston lajikeidentiteetti ja lajikepuhtaus sekä erän tasalaatuisuus säilyvät ja että sekoittumista ei tapahdu.

4. Toimivaltaisen viranomaisen tai virallisen valvonnan alaisena toimivan ammattimaisen toimijan on pakattava uudelleen, suljettava ja sinetöitävä uudelleen ja varustettava uudella etiketillä esiperus-, perus- tai sertifioitujen siementen ja aineistojen pakkaukset, niput ja säiliöt.

5. Ammattimaisten toimijoiden on 47 artiklan mukaisten jäljitettävyysvaatimusten lisäksi säilytettävä tiedot kasvien lisäysaineiston erien uudelleenpakkaamisesta, uudelleensulkemisesta ja -sinetöimisestä tai varustamista uudella etiketillä kuuden vuoden ajan. Kyseisen kirjanpidon on sisällettävä seuraavat tiedot:

   a) alkuperäisen erän viitenumero;

   b) uudelleenpakatun tai uudella etiketillä varustetun erän viitenumero;

   c) alkuperäisen erän kasvien lisäysaineiston paino tai yksiköt;

   d) uudelleenpakatun tai uudella etiketillä varustetun erän kasvien lisäysaineiston paino tai yksiköt;

   e) erän viimeisin uudelleensulkemis- ja sinetöimispäivä.

   Kyseinen kirjanpito on annettava toimivaltaisen viranomaisen saataville pyynnöstä.

6. Alkuperäiset sinetit ja etiketit on poistettava alkuperäisestä erästä. Jos poistaminen ei ole mahdollista, alkuperäisessä sinetissä tai etiketissä on ilmoitettava, että se ei ole enää voimassa.

   Jos ammattimainen toimija päättää pitää kirjaa poistettujen etikettien sisällöstä, kyseiset tiedot voidaan säilyttää sähköisessä muodossa edellyttäen, että ne sisältävät etikettitiedot, jotka ovat tarpeen toiminnan jäljitettävyyden takaamiseksi.

6 JAKSO

SIEMENSEOKSIA KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

21 artikla

Siemenseokset

1. Liitteessä I lueteltuja kahden tai useamman eri suvun tai lajin siemeniä sekä kyseisiin sukuihin ja lajeihin kuuluvien eri lajikkeiden siemeniä, jotka kuuluvat johonkin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luokkaan ja jotka ennen sekoittamista täyttivät tapauksen mukaan 8 tai 9 artiklan vaatimukset, voidaan markkinoida unionissa kyseisten sukujen, lajien tai lajikkeiden siementen seoksena, jäljempänä ’seos’.

2. Seokset voivat myös sisältää kauppasiemeniä tai koostua niistä, jollei 29 artiklasta muuta johdu.

3. Jos seos koostuu ainoastaan esiperus-, perus- ja sertifioiduista siemenistä, siihen on liitettävä virallinen etiketti. Kaikissa muissa tapauksissa siihen on liitettävä toimijan etiketti.

   Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ainoastaan esiperus-, perus- ja sertifioiduista siemenistä koostuvaa seosta voidaan markkinoida pienpakkauksissa, joissa on toimijan etiketti.

4. Jos seos sisältää esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä, ammattimaisen toimijan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle luettelo kyseisen seoksen aineosista ja niiden suhteellisista osuuksista, jotta voidaan todentaa kyseisten aineosien kelpoisuus osaksi kyseistä seosta.

   Kaikissa muissa tapauksissa kyseiset tiedot on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

5. Seoksia voivat tuottaa vain ammattimaiset toimijat, jotka ovat saanet luvan kyseiseen toimintaan toimivaltaiselta viranomaiselta. Tällainen lupa voidaan myöntää ainoastaan sellaisille ammattimaisille toimijoille,

   a) joilla on asennettuna soveltuvat sekoituslaitteet ja käytössä asianmukaiset menettelyt, joilla voidaan varmistaa, että valmis seos on tasalaatuinen ja että eri ainesosia on kussakin säiliössä ilmoitetussa suhteessa;

   b) joilla on vastuuhenkilö, joka on suoraan vastuussa sekoittamisesta ja pakkaamisesta; ja

   c) jotka pitävät kirjaa seoksista.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen siemenseosten muodostaminen ja pakkaaminen on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen valvonnan alaisena.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen siemenseosten muodostaminen on suoritettava siten, ettei ole vaaraa seokseen kuulumattomien siementen päätymisestä siihen ja että valmis seos on mahdollisimman tasalaatuinen.

8. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seokset voivat sisältää sellaisten sukujen tai lajien siemeniä, joita ei ole lueteltu liitteessä I. Kyseinen poikkeus ei rajoita asetuksen (EU) N:o 1143/2014 eikä 4, 5 ja 7 kohdassa säädettyjen vaatimusten soveltamista.

   Kyseisiin seoksiin on liitettävä toimijan etiketti, jossa ilmoitetaan suositeltu käyttötarkoitus.

9. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tieteellisen ja teknisen tietämyksen ja tämän artiklan soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään seuraavia seikkoja koskevat säännöt:

   a) sekoituslaitteet ja -menetelmä;

   b) sulkeminen ja sinetöinti, pakkaaminen, mukaan lukien pienpakkausten enimmäiskoko, ja merkinnät;

   c) seosten virallisen etiketin ja toimijan etiketin sisältö, koko, väri ja muoto;

d) siementen enimmäispaino yhdessä säiliössä, jos seos sisältää huomattavan erikokoisia siemeniä;

e) edellä olevassa 8 kohdassa tarkoitettujen seosten osalta niiden mahdolliset käyttötarkoitukset; ja

f) seosten nimeäminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Monimuotoisuutta säilyttävät siemenseokset

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1143/2014 soveltamista jäsenvaltiot voivat päättää sallia alueellaan tai alueensa osissa sellaisten siementen tuotannon ja markkinoinnin, jotka on tarkoitettu liitteessä I lueteltujen sukujen tai lajien ja muun kuin kyseisessä liitteessä lueteltujen sukujen ja lajien seokseen tai joita käytetään tällaisessa seoksessa, jos seos edistää geenivarojen suojelua tai luonnonympäristön ennallistamista ja liittyy luontaisesti tiettyyn alueeseen, jäljempänä ’alkuperäalue’.

Tällaisia seoksia kutsutaan monimuotoisuutta säilyttäviksi siemenseoksiksi.

Edellä olevia 7–14, 16 ja 21 artiklaa ei sovelleta monimuotoisuutta säilyttäviin siemenseoksiin.

2. Monimuotoisuutta säilyttäviä siemenseoksia voivat tuottaa ja markkinoida vain ammattimaiset toimijat, jotka ovat saanet luvan kyseiseen toimintaan toimivaltaiselta viranomaiselta.

3. Monimuotoisuutta säilyttäviä siemenseoksia saa markkinoida ainoastaan niiden alkuperäalueella, ja niihin on liitettävä toimijan etiketti, jossa on sanat ”monimuotoisuutta säilyttävä siemenseos” ja maininta kyseisestä alueesta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla vaatimukset, jotka koskevat

   a) alkuperäalueen osoittamista;

   b) tiettyjen lajien käyttöä monimuotoisuutta säilyttävissä siemenseoksissa;

   c) luvan antamista ammattimaisille toimijoille;

   d) monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten tuottaminen keräämällä ne suoraan luonnosta määriteltyyn alkuperäalueeseen kuuluvasta paikasta;

   e) monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten tuottaminen lisäyksellä;

   f) toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa tarkastusta, näytteenottoa, testausta ja muita toimia; ja

   g) monimuotoisuutta säilyttäviin siemenseoksiin tarkoitettujen siementen tuotantoa ja markkinointia koskevia edellytyksiä.

Kyseisten vaatimusten on perustuttava monimuotoisuutta säilyttäviä siemenseoksia koskevien unionin sääntöjen soveltamisesta saatuun kokemukseen ja teknisen ja tieteellisen tiedon kehitykseen. Kyseisiä vaatimuksia on voitava soveltaa yksinomaan tiettyihin sukuihin tai lajeihin.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten pakkaamista, sulkemista ja sinetöimistä sekä toimijan etiketin sisältöä, kokoa, väriä ja muotoa koskevat erityisvaatimukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Ammattimaisten toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tuottamiensa ja markkinoimiensa monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten määrä kunkin tuotantokauden osalta.

Jäsenvaltioiden on pyynnöstä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille alueellaan tuotettujen ja markkinoitujen monimuotoisuutta säilyttävien siemenseosten määrä ja tapauksen mukaan kasvigeenivaroista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten tai tätä tarkoitusta varten hyväksyttyjen organisaatioiden nimet.

7 JAKSO

POIKKEUKSET 5–22 ARTIKLAN VAATIMUKSISTA

23 artikla

Alkuperäiskasvilajikkeisiin tai paikallisesti sopeutettuihin lajikkeisiin kuuluva kasvien lisäysaineisto

1. Edellä 49 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityyn alkuperäiskasvilajikkeeseen tai paikallisesti sopeutettuun lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja markkinoida unionissa standardisiemeninä tai -aineistona vain, jos se täyttää kaikki 9 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

   Edellä olevia 7 ja 11 artiklaa ei sovelleta tällaiseen kasvien lisäysaineistoon.

2. Alkuperäiskasvilajikkeeseen tai paikallisesti sopeutettuun lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa saa pitää ainoastaan kyseisen lajikkeen alkuperäalueella, paitsi jos se kuuluu lajikkeeseen, joka on aiemmin rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin ja josta on toimitettu virallinen kuvaus eikä alkuperäaluetta ole määritelty.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kasvien lisäysaineistoon on liitettävä toimijan etiketti, jossa on tapauksen mukaan sanat ”Alkuperäiskasvilajike” tai ”Paikallisesti sopeutettu lajike”.

4. Ammattimaisen toimijan, joka tuottaa tai markkinoi alkuperäiskasvilajikkeen tai paikallisesti sopeutetun lajikkeen kasvien lisäysaineistoa, on tehtävä kyseisestä toiminnasta vuosittain ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle ja pidettävä kirjaa viimeksi kuluneiden kuuden vuoden aikana tuotetuista määristä kyseisten sukujen, lajien ja lajikkeiden osalta.

Ammattimaisten toimijoiden on toimitettava kyseiseen kirjanpitoon sisältyvät tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle sen pyynnöstä ja sen ohjeiden mukaisesti.

24 artikla

Muille kuin ammattikäyttäjille tuotettu ja markkinoitu kasvien lisäysaineisto

1. Kasvien lisäysaineistoa, joka on tarkoitettu yksinomaan muiden kuin ammattikäyttäjien käyttöön, lukuun ottamatta lajeihin *Cannabis sativa* L., *Papaver somniferum* L. ja *Solanum tuberosum* L. kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa ja nurmikkona käytettävää kasvien lisäysaineistoa, voidaan tuottaa ja markkinoida, jos

a) siinä on toimijan etiketti, jossa on kasvien lisäysaineiston nimi ja sanat ”Muille kuin ammattikäyttäjille tarkoitettu kasvien lisäysaineisto”;

b) kyseessä oleva kasvien lisäysaineisto ei kuulu 49 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityyn lajikkeeseen,

i) siitä käytetään nimeä, joka täyttää 60 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimukset;

ii) kuvaus kyseisestä kasvien lisäysaineistosta on asetettu julkisesti saataville ammattimaisen toimijan säilyttäminen yksityisten asiakirjojen perusteella, ja kyseiset asiakirjat ovat pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saatavilla;

c) se on käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista eikä siinä ole mitään vikoja, jotka voisivat heikentää sen laatua kasvien lisäysaineistona, ja

i) kun kyseessä on siemenet, niillä on vähimmäisitävyys, jota sovelletaan asianomaisten sukujen tai lajien vakioluokkaan; ja

ii) kun kyseessä on muu kasvien lisäysaineisto kuin siemenet, sen on oltava riittävän elinvoimainen ja kooltaan riittävä; ja

d) sitä markkinoidaan pieninä määrinä yksittäisinä kasveina tai pienpakkauksissa, nipuissa tai säiliöissä.

Edellä olevaa 7–11 ja 16–20 artiklaa ei sovelleta tällaiseen kasvien lisäysaineistoon.

2. Ammattimaisen toimijan, joka tuottaa ja markkinoi yksinomaan muiden kuin ammattikäyttäjien käyttöön tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa, on tehtävä 1 kohdan nojalla kyseisestä toiminnasta vuosittain ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle ja pidettävä kirjaa viimeksi kuluneiden kuuden vuoden aikana tuotetuista määristä kyseisten sukujen tai lajien osalta.

Ammattimaisten toimijoiden on toimitettava kyseiseen kirjanpitoon sisältyvät tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle sen pyynnöstä ja sen ohjeiden mukaisesti.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen yksittäisten kasvien ja pienpakkausten kokoa, muotoa, sulkemista ja sinetöimistä sekä käsittelyä sekä muille kuin ammattikäyttäjille tuotettua ja markkinoitavaa kasvien lisäysaineistoa koskevan toimijan etiketin kokoa, muotoa, väriä ja sisältöä koskevat säännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Kasvigeenivaroja suojelevien järjestöjen ja verkostojen tuottama tai markkinoima kasvien lisäysaineisto

1. Kasvigeenivarojen suojeluun tarkoitetusta kasvien lisäysaineiston osalta säädetään seuraavaa:

a) se voi olla voittoa tavoittelemattomien järjestöjen ja verkostojen sekä niiden jäseninä olevien luonnollisten henkilöiden tuottamaa; tai

b) tällaiset voittoa tavoittelemattomat järjestöt ja verkostot sekä niiden jäseninä olevat luonnolliset henkilöt voivat markkinoida sitä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille niin, etteivät ne tavoittele niistä voittoa, ja päinvastoin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen voittoa tavoittelemattomien järjestöjen ja verkostojen nimenomaisena tarkoituksena on oltava kasvigeenivarojen suojeleminen.

Edellä olevia 7–22 artiklaa ei sovelleta tällaiseen kasvien lisäysaineistoon.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kasvien lisäysaineistoa koskevat seuraavat vaatimukset:

a) siihen on liitettävä etiketti, joka eroaa kaikista muista tässä asetuksessa tarkoitetuista etiketeistä ja joka sisältää seuraavat tiedot:

i) sanat ”Kasvien lisäysaineisto kasvien geenivarojen suojelemiseksi”;

ii) asianomaisten sukujen tai lajien nimi;

iii) asianomaisen järjestön tai verkoston nimi;

iv) muut tiedot, joita kyseinen järjestö tai verkosto pitää tarpeellisina kasvien lisäysaineiston markkinoimiseksi;

b) jos se ei kuulu 49 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityyn lajikkeeseen, se on merkittävä asianomaisen järjestön tai verkoston ylläpitämään rekisteriin, jossa on kyseiseen kasvien lisäysaineistoon liittyvät asianmukaiset tiedot; ja

c) sen on oltava käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista eikä siinä ole mitään vikoja, jotka voisivat heikentää sen laatua kasvien lisäysaineistona.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen järjestöjen ja verkostojen on ilmoitettava mahdollisimman pian kaikista tämän artiklan mukaisesta toiminnasta ja sen muutoksista toimivaltaiselle viranomaiselle ja mainittava asianomaiset suvut tai lajit.

26 artikla

Kasvien lisäysaineiston vaihtaminen viljelijöiden välillä

1. Viljelijät voivat vaihtaa luontoissuorituksina kasvien lisäysaineistoa, lukuun ottamatta lajeihin *Cannabis sativa* L. ja *Papaver somniferum* L. sekä sukuihin *Solanum tuberosum* L., *Citrus* L. ja *Vitis* L. kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa, joka

   a) on tuotettu asianomaisen viljelijän omissa tiloissa;

   b) on saatu asianomaisen viljelijän omasta sadosta; ja

   c) kun kyseessä ovat siemenet, ei kuulu sellaisen palvelusopimuksen piiriin, jonka viljelijä on tehnyt siemenlisäyksestä ammattimaisen toimijan kanssa.

   Edellä olevia 7–22 artiklaa ei sovelleta tällaiseen kasvien lisäysaineistoon.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa koskevat seuraavat vaatimukset:

   a) se ei saa kuulua lajikkeeseen, jolle on myönnetty kasvinjalostajanoikeudet joko asetuksen (EY) N:o 2100/94 tai sen jäsenvaltion kasvinjalostajanoikeuksia koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti, jossa tuotanto tapahtuu;

   b) sen määrä on rajoitettava pieniin määriin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat määritelleet tietyille suvuille tai lajeille vuotta ja viljelijää kohden;

c) sitä voidaan vaihtaa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten määrittelemällä paikallisella tasolla, mutta niiden vaihdon yhteydessä ei saa käyttää kaupallisia välittäjiä tai julkisia myyntitarjouksia; ja

d) sen on oltava käytännössä vapaa laatua heikentävistä tuhoojista eikä siinä ole mitään vikoja, jotka voisivat vaikuttaa sen laatuun kasvien lisäysaineistona.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille, mitkä ovat niiden 2 kohdan b alakohdan mukaiset määritelmät pienille määrille, sekä näihin määritelmiin myöhemmin tehtävistä muutoksista.

27 artikla

Esiperusluokkaa aikaisempaa sukupolvea oleva kasvien lisäysaineisto

1. Esiperussiemeniä tai -aineistoa aikaisempaan sukupolveen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja markkinoida sen lisäämiseksi esiperussiementen tai -aineiston tuotantoa varten, jos

a) sitä markkinoi suoraan lajikkeen jalostaja tai sen ylläpitäjä esiperussiemeniä tai -aineista tuottavalle ammattimaiselle toimijalle, eikä kyseistä kasvien lisäysaineistoa sen jälkeen enää markkinoida; ja

b) siihen on liitetty toimijan etiketti, jossa on lajikkeen nimi ja sanat ”Esiperussiemeniä aikaisemmat siemenet” tai ”Esiperusaineistoa aikaisempi aineisto”.

Edellä olevia 7–22 artiklaa ei sovelleta tällaiseen kasvien lisäysaineistoon.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat esiperusluokkaa aikaisemman sukupolven kasvien lisäysaineistoa koskevan toimijan etiketin kokoa, muotoa, väriä ja sisältöä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

28 artikla

Rekisteröitävinä oleviin lajikkeisiin kuuluva kasvien lisäysaineisto

1. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää ammattimaisille toimijoille luvan tuottaa ja markkinoida esiperus-, perus-, sertifioituja ja standardisiemeniä tai -aineistoja, jotka kuuluvat lajikkeeseen, jonka rekisteröintiä koskeva päätös on vireillä, jäljempänä ’rekisteröitävänä oleva lajike’, jotta voidaan taata riittävät varastot lisäykseen lajikkeen rekisteröinnin jälkeen, jos

   a) kasvien lisäysaineisto kuuluu lajikkeeseen, jonka osalta toimivaltainen viranomainen on vahvistanut lajikkeen rekisteröintihakemuksen jättämisen 64 artiklan mukaisesti;

   b) kasvien lisäysaineisto täyttää tapauksen mukaan 8 tai 9 artiklan vaatimukset esiperus-, perus-, sertifioitujen ja standardisiementen tai -aineiston luokkien osalta;

   c) kasvien lisäysaineistoa markkinoidaan luvan saaneen ammattimaisen toimijan ja sitä lisäävien ammattimaisten toimijoiden välillä, eikä kyseistä kasvien lisäysaineistoa sen jälkeen enää markkinoida;

d) ei ole vaaraa siitä, että tällainen lupa johtaisi siihen, että markkinoitu kasvien lisäysaineisto olisi tunnistettavuudeltaan tai laadultaan riittämätöntä; ja

e) kasvien lisäysaineistossa on jalostajan tunniste tai 60 artiklan mukaisesti soveltuvaksi katsottu nimi.

Luvan voimassaolo päättyy ilman erillisiä toimenpiteitä, jos lajikkeen rekisteröintihakemus peruutetaan tai tehdään 72 artiklan 1 tai 2 kohdan mukainen päätös.

Tällaisen luvan voi myöntää ainoastaan sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa rekisteröintihakemus on jätetty.

Edellä olevia 10 ja 11 artiklaa ei sovelleta tämän kohdan nojalla tuotettuun ja markkinoituun kasvien lisäysaineistoon.

2. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää ammattimaisille toimijoille luvan tuottaa ja markkinoida maatalouskasvien ja perunan rekisteröitävänä olevaan lajikkeeseen kuuluvia standardisiemeniä tai -aineistoa kyseisen lajikkeen viljelyä tai käyttöä koskevien tietojen keräämiseksi suoritettavia testejä tai kokeita varten, jos

a) kasvien lisäysaineisto kuuluu lajikkeeseen, jonka osalta toimivaltainen viranomainen on vahvistanut lajikkeen rekisteröintihakemuksen jättämisen 64 artiklan mukaisesti;

b) kasvien lisäysaineisto täyttää standardisiemeniin tai -aineistoon sovellettavat 9 artiklan vaatimukset;

c) kasvien lisäysaineistoa käyttävät ainoastaan ammattimaiset toimijat erikseen nimettyjen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tiloissa;

d) ammattimaiset toimijat, joilla on lupa suorittaa testejä ja kokeita, markkinoivat kasvien lisäysaineistoa ainoastaan c alakohdassa tarkoitetuille henkilöille, eikä kyseistä kasvien lisäysaineistoa sen jälkeen enää markkinoida;

e) ei ole vaaraa siitä, että tällainen lupa johtaisi siihen, että markkinoitu kasvien lisäysaineisto olisi tunnistettavuudeltaan tai laadultaan riittämätöntä; ja

f) kasvien lisäysaineistossa on jalostajan tunniste tai 60 artiklan mukaisesti soveltuvaksi katsottu nimi.

Luvan voimassaolo päättyy ilman erillisiä toimenpiteitä, jos lajikkeen rekisteröintihakemus peruutetaan tai tehdään 72 artiklan 1 tai 2 kohdan mukainen päätös.

Tällaisen luvan voi myöntää ainoastaan sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa rekisteröintihakemus on jätetty.

Tällainen lupa voidaan myöntää suku- tai lajikohtaisesti rajoitetuille määrille, jotka vahvistetaan tämän artiklan 12 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, ja jos tällaisia täytäntöönpanosäädöksiä ei ole, toimivaltainen viranomainen vahvistaa kyseiset määrät.

Edellä olevia 7 ja 11 artiklaa ei sovelleta tämän kohdan nojalla tuotettuun ja markkinoituun kasvien lisäysaineistoon.

3. Ammattimaiset toimijat voivat tuottaa ja markkinoida rekisteröitävänä olevaan lajikkeeseen kuuluvien hedelmäkasvien ja viiniköynnösten standardisiemeniä tai -aineistoa, lukuun ottamatta viiniköynnösten perusrunkoja, uusien lajikkeiden asettamiseksi saataville markkinoilla viipymättä, jos

a) kasvien lisäysaineisto kuuluu lajikkeeseen, jonka osalta toimivaltainen viranomainen on vahvistanut lajikkeen rekisteröintihakemuksen jättämisen 64 artiklan mukaisesti;

b) kasvien lisäysaineisto täyttää standardisiemeniin tai -aineistoon sovellettavat 9 artiklan vaatimukset;

c) ei ole vaaraa siitä, että markkinointi johtaisi siihen, että markkinoitu kasvien lisäysaineisto olisi tunnistettavuudeltaan tai laadultaan riittämätöntä; ja

d) kasvien lisäysaineistossa on jalostajan tunniste tai 60 artiklan mukaisesti soveltuvaksi katsottu nimi.

Tuotanto ja markkinointi on lopetettava, jos lajikkeen rekisteröintihakemus peruutetaan tai tehdään päätös rekisteröinnin hylkäämisestä 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos lajiketta ei rekisteröidä, ammattimaisen toimijan on toteutettava tarvittavat toimet asianomaisen kasvien lisäysaineiston poistamiseksi markkinoilta.

4. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää ammattimaisille toimijoille luvan tuottaa ja markkinoida rekisteröitävinä olevaan lajikkeeseen kuuluvan vihanneskasvin standardisiemeniä tai -aineistoa uusien lajikkeiden asettamiseksi saataville markkinoilla viipymättä, jos

a) kasvien lisäysaineisto kuuluu lajikkeeseen, jonka osalta toimivaltainen viranomainen on vahvistanut lajikkeen rekisteröintihakemuksen jättämisen 64 artiklan mukaisesti;

b) kasvien lisäysaineisto täyttää standardisiemeniin tai -aineistoon sovellettavat 9 artiklan vaatimukset;

c) ei ole vaaraa siitä, että tällainen lupa johtaisi siihen, että markkinoitu kasvien lisäysaineisto olisi tunnistettavuudeltaan tai laadultaan riittämätöntä; ja

d) kasvien lisäysaineistossa on jalostajan tunniste tai 60 artiklan mukaisesti soveltuvaksi katsottu nimi.

Luvan voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä, jos lajikkeen rekisteröintihakemus peruutetaan tai tehdään 72 artiklan 1 tai 2 kohdan mukainen päätös.

Jos lajiketta ei rekisteröidä, ammattimaisen toimijan on toteutettava tarvittavat toimet kasvien lisäysaineiston vetämiseksi pois markkinoilta.

Tällaisen luvan voi myöntää ainoastaan sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa rekisteröintihakemus jätettiin.

Tällainen lupa voidaan myöntää suku- tai lajikohtaisesti rajoitetuille määrille, jotka täsmennetään tämän artiklan 12 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, ja jos tällaisia täytäntöönpanosäädöksiä ei ole, toimivaltainen viranomainen vahvistaa kyseiset määrät.

Edellä olevaa 11 artiklaa ei sovelleta tämän kohdan nojalla tuotettuun ja markkinoituun kasvien lisäysaineistoon.

5. Saadakseen tämän artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetun luvan ammattimaisen toimijan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle pyyntö, jossa ilmoitetaan tiedot seuraavista:

a) laji;

b) jalostajan tunniste tai, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 71 artiklan nojalla myönteisen päätöksen, lajikkeen nimi;

c) tämän artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisen luvan tapauksessa paikat, joissa kasvien lisäysaineiston tuotannon on määrä tapahtua;

d) jos kyseessä on tämän artiklan 2 kohdan mukainen lupa, paikat, joissa testit ja kokeet on määrä suorittaa; ja

e) tuotettujen siementen ja aineistojen suunnitellut määrät.

6. Jäsenvaltioiden, joiden toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet tämän artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetun luvan, on ilmoitettava tästä viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun sähköisen portaalin kautta.

7. Tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettujen kasvien lisäysaineiston lajikkeen lajikeidentiteettiä ja lajikepuhtautta koskevien edellytysten noudattamisen tarkastamisen on perustuttava hakijan toimittamaan lajikkeen kuvaukseen tai, jos saatavilla, lajikkeen väliaikaiseen kuvaukseen, joka on laadittu lajikkeen erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevan virallisen tarkastuksen tulosten perusteella 65 artiklan mukaisesti.

8. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen esiperus-, perus- ja sertifioitujen siemeniin tai -aineistoihin on liitettävä virallinen etiketti, kun taas 1 kohdassa tarkoitettujen standardisiemeniin tai -aineistoihin on liitettävä toimijan etiketti, ja kummassakin on oltava sanat ”Rekisteröitävänä oleva lajike – lisäys varastoon”.

9. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin siemeniin tai aineistoihin on liitettävä toimijan etiketti, jossa on sanat ”Rekisteröitävänä oleva lajike – testit ja kokeet”.

10. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun kasvien lisäysaineistoon on liitettävä toimijan etiketti, jossa on sanat ”Rekisteröitävänä oleva lajike”.

11. Tätä poikkeusta käyttävän ammattimaisen toimijan on pidettävä kirjaa viimeksi kuluneiden kuuden vuoden aikana tuotettujen asiaankuuluvien lajikkeiden kasvien lisäysaineiston määristä.

    Ammattimaisten toimijoiden on toimitettava tietoja kyseisestä kirjanpidosta toimivaltaiselle viranomaiselle sen pyynnöstä ja sen ohjeiden mukaisesti.

12. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla

a) täsmennetään edellä 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja rajoitettuja määriä;

b) vahvistetaan edellä 8 kohdassa tarkoitettujen virallisen etiketin ja toimijan etiketin kokoa, muotoa, väriä ja sisältöä koskevat säännöt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

29 artikla

Kauppasiementen tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Liitteessä I olevaan sarakkeeseen 3 sisältyvien sukujen ja lajien siemeniä voidaan tuottaa ja markkinoida kauppasiemeninä, jos ne täyttävät liitteessä III vahvistetut vaatimukset, lukuun ottamatta lajikeominaisuuksia koskevia vaatimuksia.

Edellä olevia 7–11 artiklaa ei sovelleta kauppasiementen tuotantoon ja markkinointiin.

2. Kauppasiementen on oltava käytännössä vapaita laatua heikentävistä tuhoojista, ja ammattimaisen toimijan on oltava vastuussa niiden tuottamisesta ja markkinoinnista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin siemeniin on liitettävä toimijan etiketti, jossa on sana ”Kauppasiemeniä”.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I lisäämällä sukuja tai lajeja kyseisessä liitteessä olevaan sarakkeeseen 3 tai poistamalla niitä siitä.

   Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon jalostus ja taloudellinen kehitys, joka liittyy suvun tai lajin kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinointiin.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kauppasiemeniä koskevan toimijan etiketin kokoa, muotoa, väriä ja sisältöä.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

30 artikla

Luvan antaminen tilapäisten saatavuusvaikeuksien tapauksessa

1. Jotta voidaan puuttua tilapäisiin vaikeuksiin, jotka liittyvät esiperus-, perus-, standardi- tai sertifioitujen siementen ja -aineistojen yleiseen saatavuuteen unionissa ja jotka voivat johtua esimerkiksi epäsuotuisista sääoloista tai muista odottamattomista olosuhteista, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se sallii yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoida enintään 12 kuukauden ajan sellaisten esiperus-, perus-, standardi- tai sertifioitujen siementen ja -aineistojen luokkia, jotka täyttävät toisen tai molemmat seuraavista edellytyksistä:

   a) ne kuuluvat lajikkeeseen, joka ei sisälly 49 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin;

   b) ne täyttävät 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia väljemmät vaatimukset.

   Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä voidaan vahvistaa tuottamiselle ja markkinoinnille suku- ja lajikohtaiset enimmäismäärät sekä alueet, joilla kyseistä kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja markkinoida.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kasvien lisäysaineistoon on liitettävä virallinen etiketti tai toimijan etiketti, jossa on merkintä siitä, että kyseinen kasvien lisäysaineisto kuuluu rekisteröimättömään lajikkeeseen tai täyttää väljemmät vaatimukset kuin 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Jos väljemmät laatuvaatimukset koskevat heikompaa itävyyttä, virallisessa etiketissä tai toimijan etiketissä on ilmoitettava asianomaisen siemenerän itävyys.

3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla kumotaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnetty lupa tai muutetaan sen ehtoja, jos se katsoo, ettei tällainen lupa ole enää tarpeen tai oikeassa suhteessa tavoitteeseen korjata tilapäiset vaikeudet asianomaisen kasvien lisäysaineiston saatavuudessa.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään vaatimuksesta saada komissiolta lupa, jäsenvaltiot voivat esiperus- ja perussiementen osalta päättää sallia sellaisten esiperus- ja perussiementen, joiden itävyys on vähintään 50 prosenttia, markkinoinnin enintään 12 kuukauden ajan suku- tai lajikohtaisesti rajoitettuina määrinä, jotka ovat tarpeen tällaisten saatavuusvaikeuksien helpottamiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille mainiten suku tai laji ja sallittu itävyys.

Tällaisia siemeniä voidaan markkinoida ainoastaan ammattimaisten toimijoiden välillä sen jäsenvaltion alueella, jossa tuotanto tapahtuu, ja ainoastaan lisäystarkoituksiin. Virallisessa etiketissä on myös oltava sanat ”Siemenet, joiden itävyys on heikentynyt ([itävyys] %) – rajoitettu markkinointiin [[… :ssa] [jäsenvaltion nimi]]”..

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään vaatimuksesta saada komissiolta lupa, jäsenvaltiot voivat sertifioitujen siementen osalta päättää sallia sellaisten sertifioitujen siementen, joiden itävyys on enintään 15 prosenttiyksikköä heikompi kuin 8 artiklan 4 kohdan h alakohdan nojalla vahvistettu itävyys, markkinoinnin enintään 12 kuukauden ajan suku- tai lajikohtaisesti rajoitettuina määrinä, jotka ovat tarpeen tällaisten saatavuusvaikeuksien helpottamiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava tällaisista päätöksistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille mainiten suku tai laji ja sallittu itävyys.

   Tällaisia siemeniä voidaan markkinoida ainoastaan sen jäsenvaltion alueella, jossa tuotanto tapahtuu. Virallisessa etiketissä on oltava myös sanat ”Siemenet, joiden itävyys on heikentynyt ([itävyys] %) – rajoitettu markkinointiin [[… :ssa] [jäsenvaltion nimi]]”.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat 1–5 kohdassa tarkoitettuja virallisen etiketin ja toimijan etiketin kokoa, muotoa, väriä ja sisältöä.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

31 artikla

Itävyyttä koskevien alustavien analyysien perusteella sertifioitujen siementen markkinointi kiireellisten saatavuustarpeiden vuoksi

1. Siementen asettamiseksi nopeasti saataville markkinoilla toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää ammattimaisille toimijoille enintään kolmeksi kuukaudeksi näytteenoton jälkeen väliaikaisen luvan markkinoida esiperus-, perus- tai sertifioituja siemeniä, jos kyseisten siementen todetaan täyttävän kaikki 8 artiklassa säädetyt vaatimukset itävyyttä koskevia vaatimuksia lukuun ottamatta. Tällaista lupaa varten itävyyttä koskevien vaatimusten täyttyminen on osoitettava alustavan analyysiraportin perusteella.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään sillä edellytyksellä, että ammattimaisella toimijalla

   a) on käytössään tarvittavat menettelyt, joilla voidaan riittävällä tavalla taata, että markkinoitavat siemenet täyttävät kaikki muut 8 artiklan vaatimukset kuin itävyyttä koskevat vaatimukset, ja se on yksilöinyt kyseisten menettelyjen kriittiset vaiheet; ja

   b) on käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että 47 artiklassa säädetyt jäljitettävyysvaatimukset täyttyvät.

3. Ammattimaisen toimijan on säilytettävä 1 kohdassa tarkoitettujen siementen ensimmäisten vastaanottajien nimet ja osoitteet sekä alustava analyysiraportti ja asetettava ne pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa siemenissä on oltava virallinen etiketti, jossa on sanat ”Itävyysanalyysi kesken”.

32 artikla

Sellaisen kasvien lisäysaineiston markkinointi, jota ei ole vielä sertifioitu lopullisesti

1. Unionissa tuotettua kasvien lisäysaineistoa, joiden on vahvistettu olevan 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyihin tuotantovaatimusten mukaisia mutta jota ei ole vielä lopullisesti sertifioitu esiperus-, perus- tai sertifioiduiksi siemeniksi tai -aineistoiksi 8 artiklan mukaisesti, voidaan markkinoida viitaten mihin tahansa kyseisistä luokista edellyttäen, että

   a) toimivaltainen viranomainen tai virallisen valvonnan alaisena toimiva ammattimainen toimija on tehnyt ennen korjuuta viljelystarkastuksen;

   b) kasvien lisäysaineiston osalta on käynnissä menettely, jossa toimivaltaisen viranomaisen tai virallisen valvonnan alaisena toimivan ammattimaisen toimijan on määrä sertifioida se; ja

   c) kasvien lisäysaineistoon on liitettävä virallinen etiketti, jossa on seuraavat sanat ”Lopullisesti sertifioimattomia siemeniä/aineistoa”.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa voi markkinoida ainoastaan sen tuottanut ammattimainen toimija ammattimaiselle toimijalle, jonka pitää saattaa kasvien lisäysaineiston sertifiointi loppuun. Kyseinen ammattimainen toimija ei saa siirtää kyseistä kasvien lisäysaineistoa eteenpäin kenellekään toiselle henkilölle ennen kuin se on lopullisesti sertifioitu.

3. Jos sen alueen, jossa kasvien lisäysaineisto on korjattu, toimivaltainen viranomainen, jäljempänä ’tuotannosta vastaava toimivaltainen viranomainen’, ja sen alueen toimivaltainen viranomainen, jossa kasvien lisäysaineisto on määrä sertifioida 8 artiklan mukaisesti, jäljempänä ’sertifioinnista vastaava toimivaltainen viranomainen’, ovat eri viranomaisia, tuotannosta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on annettava kyseisen kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevat merkitykselliset tiedot sertifioinnista vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Kasvien lisäysaineistoa, joka on korjattu kolmannessa maassa ja jota ei ole vielä sertifioitu esiperus-, perus- tai sertifioiduksi siemeneksi tai aineistoksi 8 artiklan mukaisesti, voidaan markkinoida unionissa viitaten mihin tahansa näistä luokista edellyttäen, että

   a) 39 artiklan nojalla on tehty kyseistä kolmatta maata koskeva päätös vaatimusten vastaavuudesta;

   b) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset valvovat virallisesti maan ammattimaisia toimijoita;

   c) käytössä on järjestelyt, joiden avulla jäsenvaltion ja asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa asiaankuuluvia tietoja kyseisen kasvien lisäysaineiston markkinoinnista; ja

   d) käytössä on menettely, jonka mukaisesti asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset voivat pyynnöstä toimittaa kaikki merkitykselliset tiedot tuotannosta lopullisen sertifioinnin tekevän jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tätä kohtaa sovellettaessa tämän artiklan 3 kohdassa olevaa viittausta tuotannosta vastaavaan toimivaltaiseen viranomaiseen pidetään viittauksena asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiseen viranomaiseen, ja tämän artiklan 1 kohdassa olevaa viittausta artiklan 8 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistettuihin vaatimuksiin pidetään viittauksena kyseisen kolmannen maan vastaaviin vaatimuksiin, jotka on tunnustettu 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja virallisen etiketin kokoa, muotoa, väriä ja sisältöä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

33 artikla

Tiukemmat vaatimukset

1. Jäsenvaltiot voivat komission antamalla ennakkoluvalla hyväksyä tapauksen mukaan 8 tai 9 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tiukempia kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia koskevia vaatimuksia koko alueellaan tai sen osassa edellyttäen, että tällaiset tiukemmat vaatimukset vastaavat asianomaisen kasvien lisäysaineiston kysyntää markkinoilla ja erityisiä tuotanto-olosuhteita tai viljely- ja ilmasto-olosuhteisiin liittyviä tarpeita kyseisessä jäsenvaltiossa.

Tällaisilla tiukemmilla vaatimuksilla ei saa asettaa tai niiden tuloksena ei saa aiheutua kieltoja tai rajoituksia, jotka kohdistuvat sellaisen kasvien lisäysaineiston liikkumiseen, joka on peräisin toisista jäsenvaltioista tai jonka määränpäänä on toinen jäsenvaltio.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla jäsenvaltiolle annetaan lupa asettaa 1 kohdassa tarkoitettuja tiukempia vaatimuksia niiden yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on 2 kohdassa tarkoitetun luvan saadakseen toimitettava komissiolle pyyntö, jossa ilmoitetaan

a) luonnokset säännöksistä, joihin ehdotetut tiukemmat vaatimukset sisältyvät; ja

b) perustelut sille, että kyseiset vaatimukset ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia saavutettaviin tavoitteisiin nähden, kun otetaan huomioon lisäkustannukset ja -hyödyt.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu lupa annetaan ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ehdotettujen tiukempien vaatimusten täytäntöönpanolla todennäköisesti varmistetaan asianomaisen kasvien lisäysaineiston parempi tunnistettavuus ja laatu, ja täytäntöönpano on asianomaisen jäsenvaltion erityisten viljely- tai ilmasto-olosuhteiden vuoksi perusteltua; ja

b) ehdotetut tiukemmat vaatimukset ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia saavutettavaan tavoitteeseen nähden.

34 artikla

Poikkeus tiettyjen lajien tuotantoa ja markkinointia koskevista säännöistä

1. Tiettyihin liitteessä I lueteltuihin sukuihin ja lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja markkinoida jäsenvaltion omien kansallisten sääntöjensä mukaisesti 5–22 artiklan sääntöjen sijaan, ellei tämän artiklan 2 kohdasta muuta johdu. Asianomaista kasvien lisäysaineistoa saa markkinoida ainoastaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, ja siinä on oltava asian toteava etiketti.

Jäsenvaltioiden, jotka aikovat soveltaa tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa, on toimitettava komissiolle pyyntö, jossa osoitetaan asianomaisten ammattimaisten toimijoiden kuulemisen perusteella, että

a) pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa kyseisen suvun tai lajin viljely on sen viljely- ja ilmasto-olosuhteiden vuoksi taloudelliselta arvoltaan ja viljelyalaltaan merkityksetöntä; ja

b) kyseisen suvun tai lajin kasvien lisäysaineiston tuotannon sertifiointi ja valvonta aiheuttaisi kohtuutonta hallinnollista taakkaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla sallitaan väliaikaisesti 1 kohdassa tarkoitettu kasvien lisäysaineiston tuotanto ja markkinointi

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

35 artikla

Kasvien lisäysaineisto teollisiin tarkoituksiin käytettävien maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantoa varten

Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka lisää kasvien lisäysaineistoa kyseisen kasvien lisäysaineiston omistajan puolesta tai tuottaa siitä maatalousperäisiä raaka-aineita omistajan teollisiin tarkoituksiin käytettäväksi, voi tuottaa kasvien lisäysaineistoa tai sitä voidaan siirtää kyseisen kasvien lisäysaineiston omistajan ja tällaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä, edellyttäen että

a) kyseisestä toiminnasta on tehty palvelusopimus kasvien lisäysaineiston omistajan ja kyseisten henkilöiden välillä;

b) kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei saa omistusoikeutta kyseiseen kasvien lisäysaineistoon eikä saatuun satoon;

c) kyseisen kasvien lisäysaineiston jäljitettävyys on varmistettu; ja

d) kyseisen kasvien lisäysaineiston omistaja on toimittanut toimivaltaiselle viranomaiselle etukäteen jäljennöksen kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kanssa tehdyn palvelusopimuksen asiaankuuluvista osista, joissa mainitaan vähintään sopimuspuolet, asianomainen kasvien lisäysaineisto, sopimuksen kesto, tuotantopaikka ja edellytykset, jotka kyseisen kasvien lisäysaineiston on täytettävä.

Edellä olevia 5–22 artiklaa ei sovelleta tämän artiklan nojalla tuotettuun ja markkinoituun kasvien lisäysaineistoon.

36 artikla

Kiireelliset toimenpiteet

1. Jos ilmenee uutta tai täydentävää tieteellistä näyttöä, joka viittaa siihen, että kasvien lisäysaineiston tuotannosta, markkinoinnista tai viljelystä taikka lopputuotteen käytöstä aiheutuu vakava riski ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai muiden sukujen ja lajien viljelylle, eikä tällaista riskiä ole arvioitu muiden unionin sääntöjen nojalla eikä sitä voida tyydyttävällä tavalla hallita asianomaisen jäsenvaltion toteuttamilla toimenpiteillä, komissio antaa viipymättä omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan asianmukaiset ja oikeasuhteiset väliaikaiset kiireelliset toimenpiteet.

   Tällaisten toimenpiteiden on oltava kestoltaan rajoitettuja, ja niihin voi sisältyä säännöksiä, joilla rajoitetaan asianomaisen kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia tai kielletään ne.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 80 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ihmisten terveyttä uhkaavaan vakavaan riskiin.

2. Kun jäsenvaltio on ilmoittanut virallisesti komissiolle tarpeesta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä eikä komissio ole toiminut 1 kohdan mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa tarkoituksenmukaisia, oikeasuhteisia ja kestoltaan rajoitettuja väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä. Kyseisiin toimenpiteisiin voi tilanteen vakavuuden mukaan sisältyä säännöksiä, joilla rajoitetaan kasvien lisäysaineiston tuotantoa tai markkinointia kyseisen jäsenvaltion alueella tai kielletään se taikka vahvistetaan sitä koskevat asianmukaiset edellytykset. Asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille hyväksytyistä toimenpiteistä ja niiden kattamasta ajanjaksosta sekä perusteltava päätöksensä.

3. Komissio saattaa 60 päivän kuluessa tämän artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjä toimenpiteitä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta kyseiset toimenpiteet 80 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi, jotta voidaan antaa täytäntöönpanosäädös asianomaisen kansallisen väliaikaisen kiireellisen toimenpiteen jatkamisesta, muuttamisesta tai kumoamisesta 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

37 artikla

Väliaikaiset kokeet, joilla pyritään löytämään parempia vaihtoehtoja tietyille tämän asetuksen säännöksille

1. Poiketen siitä, mitä 1–78 artiklassa säädetään, siirretään komissiolle valta hyväksyä 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta ottamalla käyttöön määräaikaisia kokeita, joilla testataan tämän asetuksen mahdollisia parannuksia tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

   Tällaiset kokeet voivat olla luonteeltaan tieteellisiä tai teknisiä, ja niissä voidaan tutkia uusien säännösten toteutettavuutta ja asianmukaisuutta verrattuna 1–78 artiklassa vahvistettuihin vaatimuksiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä täsmennetään vähintään yksi seuraavista seikoista:

   a) asianomaiset suvut tai lajit;

   b) koeolosuhteet suvuittain tai lajeittain;

   c) kokeen kesto;

   d) osallistuvien jäsenvaltioiden seuranta- ja raportointivelvoitteet.

   Kyseisillä delegoiduilla säädöksillä otetaan huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitys asianomaisen kasvien lisäysaineiston tuotannon osalta, ja ne perustuvat jäsenvaltioiden mahdollisesti toteuttamiin vertailukokeisiin.

3. Komissio tarkastelee tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten nojalla mahdollisesti suoritettujen kokeiden tuloksia ja laatii niistä yhteenvedon kertomuksessa, jossa ilmoitetaan tarvittaessa, onko 1–78 artiklaa tarpeen muuttaa.

8 JAKSO

TUONTI KOLMANSISTA MAISTA

38 artikla

Kasvien lisäysaineiston tuonti

1. Kasvien lisäysaineistoa saa tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos sen on 39 artiklan 1 kohdan nojalla tunnustettu täyttävän vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettavaan ja markkinoitavaan kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia.

2. Kasvien lisäysaineistoa, joka kuuluu 22 artiklassa tarkoitettuihin monimuotoisuutta säilyttäviin siemenseoksiin, ja kasvien lisäysaineistoa, johon sovelletaan 23–26, 29, 31 ja 34 artiklassa säädettyjä poikkeuksia, ei saa tuoda, eikä vastaavuutta saa tunnustaa niille 39 artiklan nojalla.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, unioniin saa tuoda raakasiemeniä, joita jalostetaan ja markkinoidaan standardisiemeninä, ilman, että niiden tarvitsee täyttää kyseisessä kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia. Tällaisten siementen on täytettävä seuraavat edellytykset:

   a) niihin on liitettävä 40 artiklan 4 kohdan mukainen etiketti, ja niiden tunnistettavuus on taattava; ja

b) niitä saa markkinoida ainoastaan jalostuspaikkaan asti mutta ei enää tämän jälkeen ennen sen jalostusta.

Ammattimaisen toimijan on ilmoitettava kyseisten siementen tuonnista etukäteen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tuoduista raakasiemenistä vastaavan ammattimaisen toimijan on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tiedot olosuhteista, joissa tuotanto tai lisäys on tapahtunut, jalostuspaikasta, lajikkeista, joihin siemenet kuuluvat, ja tämän kohdan nojalla tuoduista määristä.

39 artikla

Vastaavuuden tunnustaminen

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla tunnustetaan, että kolmannessa maassa tai kolmannen maan tietyillä alueilla tuotettu tiettyyn sukuun, lajiin tai luokkaan kuuluva kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja markkinoituun kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia, seuraavien perusteella:

a) kyseisen kolmannen maan asianomaisesta kasvien lisäysaineistosta toimittamien tietojen perusteellinen tarkastelu;

b) komission kolmannelle maalle suorittama auditointi, joka osoittaa, että käytössä olevalla järjestelmällä varmistetaan, että kyseisessä maassa tai kyseisen maan tietyllä alueella tuotettu kasvien lisäysaineisto täyttää vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja markkinoitavaan kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia, kun kyseessä on ensimmäinen vastaavuuden tunnustamista koskeva pyyntö kyseisen kolmannen maan osalta; ja

c) jos siemenet kuuluvat lajiin, jota varten on olemassa OECD:n siemenjärjestelmä, se, että asianomainen kolmas maa osallistuu OECD:n siemenjärjestelmiin ja soveltaa lisäksi kansainvälisen siementestausjärjestön (ISTA) menetelmiä tai tapauksen mukaan virallisten siemenanalysoijien järjestön (AOSA) tai muiden kansainvälisten standardointielinten ja -järjestöjen sääntöjä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden asiantuntijat voivat tarvittaessa ja komission pyynnöstä avustaa komissiota 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun tutkimuksen ja auditoinnin suorittamisessa.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi komissio tarkastelee

a) kolmannen maan lainsäädäntöä, joka koskee kasvien lisäysaineiston tuotantoa kyseisten sukujen tai lajien osalta;

b) asianomaisen kolmannen maan tai sen alueen toimivaltaisten viranomaisten ja valvontayksiköiden rakennetta, kyseisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltuuksia, takeita, jotka voidaan antaa kyseisen kolmannen maan tai sen alueen kyseistä alaa koskevan lainsäädännön soveltamisen ja täytäntöönpanon suhteen, sekä tapauksen mukaan virallisten sertifiointimenettelyjen luotettavuutta;

c) sitä, suorittavatko asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset asianomaisiin sukuihin tai lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tunnistettavuutta ja laatua koskevaa riittävää valvontaa;

d) takeita, jotka kolmas maa antaa siitä, että

i) unioniin tuotavan kasvien lisäysaineiston tuotantopaikkoihin sovellettavat vaatimukset vastaavat unionissa tuotetun ja markkinoidun kasvien lisäysaineiston tuotantopaikkoihin sovellettavia vaatimuksia; ja

ii) kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset suorittavat i alakohdassa tarkoitettujen tuotantopaikkojen säännöllistä ja vaikuttavaa valvontaa.

Komissio voi 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun auditoinnin jälkeen tehdä lisää auditointeja todentaakseen, että asianomainen kolmas maa noudattaa tätä kohtaa. Tätä varten jäsenvaltiot voivat komission pyynnöstä antaa asiantuntijoitaan sen avuksi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä voidaan säätää yhdestä tai useammasta seuraavista seikoista sen mukaan, mikä on asianomaisen kasvien lisäysaineiston kannalta tarkoituksenmukaista:

a) kolmansissa maissa tuotantopaikassa tehtäviä tarkastuksia koskevat edellytykset;

b) siementen osalta edellytykset, jotka liittyvät ISTA:n tai tapauksen mukaan AOSA:n tai muiden kansainvälisten standardointielinten ja -organisaatioiden todistuksen myöntämiseen kolmannessa maassa;

c) edellytykset, jotka liittyvät kasvien lisäysaineistoon, johon sovelletaan 32 artiklassa tarkoitettua poikkeusta;

d) kasvien lisäysaineiston pakkaamista, sulkemista ja sinetöimistä sekä merkitsemistä koskevat edellytykset;

e) kasvien lisäysaineiston tuotantoon, tunnistettavuuteen ja markkinointiin liittyvät edellytykset, joita sovelletaan kolmannen maan lainsäädännössä säädettyjen edellytysten lisäksi, jos se on tarpeen kyseisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuteen ja laatuun liittyvistä erityisistä syistä;

f) vaatimukset, jotka kyseisen kasvien lisäysaineistoa tuottavien ja markkinoivien ammattimaisten toimijoiden on täytettävä.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään tiedot, jotka kolmannesta maasta tai sen alueelta peräisin olevasta kasvien lisäysaineistosta on toimitettava, jotta se voidaan tunnustaa vastaavaksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Komissio hyväksyy viimeistään ... päivänä...kuuta... [tämän asetuksen soveltamispäivä] täytäntöönpanosäädöksen, jossa luetellaan kolmannet maat ja asianomaiset suvut, lajit ja luokat, joiden osalta vastaavuus on jo tunnustettu

   a) päätöksessä 2003/17/EY; ja

   b) direktiivin 2008/72/EY 16 artiklan ja direktiivin 2008/90/EY 12 artiklan 1 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanoasetuksissa.

   Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

   Kyseiseen luetteloon sisältyvistä maista ja alueilta peräisin olevan kasvien lisäysaineiston katsotaan täyttävän vaatimukset, jotka vastaavat unionissa tuotettuun ja markkinoituun kasvien lisäysaineistoon sovellettavia vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission tämän artiklan mukaisesti tekemiä tulevia arviointeja.

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla tunnustetaan, että kolmannessa maassa suoritetut lajikkeen ylläpidon tarkastukset antavat samat takeet kuin 76 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan mukaiset tarkistukset, silloin kun kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin rekisteröityjä lajikkeita on määrä ylläpitää kyseisessä kolmannessa maassa.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

40 artikla

Kolmansista maista tuodun kasvien lisäysaineiston merkitseminen

1. Kolmansista maista saa tuoda esiperus-, perus- ja sertifioituja siemeniä ainoastaan, jos niissä on OECD:n etiketti tai kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen antama virallinen etiketti sellaisia sukuja ja lajeja varten, joiden osalta ei ole saatavilla OECD:n siemenjärjestelmää, ja tapauksen mukaan jos niihin on liitetty ISTA:n tai AOSA:n tai muiden kansainvälisten standardointielinten ja -organisaatioiden antama todistus.

2. Kolmansista maista saa tuoda esiperus-, perus- ja sertifioitua aineistoa ainoastaan, jos siinä on kyseisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen antama virallinen etiketti.

3. Kolmansista maista saa tuoda standardisiemeniä ja -aineistoa ainoastaan, jos niissä on tapauksen mukaan ammattimaisen toimijan antama OECD:n etiketti tai toimijan etiketti.

4. Raakasiemeniä saa tuoda ainoastaan, jos niissä on toimijan etiketti, jossa on sana ”Raakasiemeniä”.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1–4 kohdassa tarkoitettujen etikettien muoto, väri, kieli, koko ja sisältö.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

41 artikla

Kolmansista maista tuodusta kasvien lisäysaineistosta annettavat tiedot

Kasvien lisäysaineistoa saa tuoda unioniin vasta sen jälkeen, kun ammattimainen toimija on toimittanut sähköisen ilmoituksen asetuksen (EU) 2017/625 131 artiklassa tarkoitetun virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmän (IMSOC) kautta. Kyseisessä ilmoituksessa on mainittava määräpaikka.

III luku

Ammattimaisia toimijoita koskevat vaatimukset

42 artikla

Ammattimaisten toimijoiden velvollisuudet

Ammattimaisten toimijoiden on

a) oltava unioniin sijoittautuneita;

b) oltava rekisteröityjä asetuksen (EU) 2016/2031 65 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin tämän asetuksen soveltamiseksi;

c) oltava tavoitettavissa henkilökohtaisesti tai nimettävä toinen henkilö toimimaan yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa virallisen valvonnan helpottamiseksi;

d) määritettävä tuotantoprosessin tai markkinoinnin kriittiset kohdat, jotka voivat vaikuttaa kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuteen ja laatuun, ja seurattava niitä;

e) säilytettävä tiedot tämän artiklan d alakohdassa tarkoitettujen kriittisten kohtien seurannasta ja asetettava tiedot saataville tarkastelua varten, jos toimivaltaiset viranomaiset sitä pyytävät;

f) varmistettava, että kasvien lisäysaineiston erät voidaan edelleen tunnistaa eräkohtaisesti;

g) pidettävä ajan tasalla osoitetiedot 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuihin toimintoihin käytetyistä, toimitiloista ja muista tiloista, mukaan lukien sopimuspuolten tilat;

h) varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät toimitiloihin ja muihin tiloihin, joissa 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuja toimintoja suoritetaan, myös sopimuspuolten toimitiloihin ja pelloille, ja että seurantatiedot ja kaikki niihin liittyvät asiakirjat ovat toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä;

i) toteutettava tarvittaessa toimenpiteitä kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden ylläpitämiseksi tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti; ja

j) saatettava sopimuspuolten kanssa tehdyt sopimukset toimivaltaisten viranomaisten saataville näiden pyynnöstä.

Toimivaltaisten viranomaisten on käsiteltävä niiden saataville j alakohdan nojalla saatettuja tietoja luottamuksellisuutta, tiedonsaantia ja henkilötietojen suojaa koskevien unionin ja kansallisten sääntöjen mukaisesti.

43 artikla

Rekisteröintimenettely

1. Edellä olevan 42 artiklan b alakohdan mukaisesti rekisteröitävien ammattimaisten toimijoiden on toimitettava rekisteröintihakemus toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun rekisteröintihakemuksen on sisällettävä

   a) ammattimaisen toimijan nimi ja osoite rekisteröintijäsenvaltiossa sekä yhteystiedot;

   b) ilmoitus ammattimaisen toimijan aikomuksesta harjoittaa yhtä tai useampaa 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettua toimintaa;

   c) ilmoitus aikomuksesta suorittaa sertifiointitoimia virallisen valvonnan alaisena;

   d) niiden tilojen osoite, joita ammattimainen toimija käyttää asianomaisessa jäsenvaltiossa 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuun toimintaan rekisteröintiä varten; ja

   e) sellaisen kasvien lisäysaineiston hyödyketyypit ja suvut tai lajit, jota 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettu ammattimaisen toimijan harjoittama toiminta koskee.

3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemus sisältää kaikki 2 kohdassa säädetyt tiedot, sen on rekisteröitävä ammattimainen toimija viipymättä.

4. Rekisteröityjen toimijoiden on toimitettava viipymättä päivitys seuraavaa tuotantokautta koskevista muutoksista 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

5. Jos toimivaltainen viranomainen saa tietoonsa, että ammattimainen toimija ei enää suorita 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettua toimintaa tai että ammattimaisen toimijan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti jättämän hakemuksen tiedot eivät enää pidä paikkaansa, sen on vaadittava, että toimija korjaa kyseiset tiedot välittömästi tai asetetun määräajan kuluessa.

   Jos ammattimainen toimija ei korjaa kyseisiä tietoja toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa, toimivaltaisen viranomaisen on muutettava kyseisen toimijan rekisteröintiä tai peruutettava se.

6. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava täysi pääsy oman jäsenvaltionsa asetuksen (EU) 2016/2031 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin.

44 artikla

Rekisterin sisältö

Ammattimaisten toimijoiden rekisterin on sisällettävä 43 artiklan 2 kohdan a, b, d ja e alakohdassa esitetyt tiedot sekä

a) virallinen rekisteröintinumero;

b) tapauksen mukaan maininta siitä, mihin 43 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista toimista ammattimaisella toimijalla on lupa.

45 artikla

Poikkeukset ammattimaisten toimijoiden velvoitteisiin

1. Poiketen siitä, mitä 42 artiklan b alakohdassa säädetään, ammattimaisilta toimijoilta ei edellytetä rekisteröitymistä, jos ne harjoittavat yksinomaan yhtä tai useampaa seuraavista toimista:

   a) sellaisen kasvien lisäysaineiston tuotanto tai markkinointi, joka on tarkoitettu yksinomaan muiden kuin ammattikäyttäjien käyttöön ja jota markkinoidaan suoraan muille kuin ammattikäyttäjille 24 artiklan mukaisesti;

   b) kasvien geenivarojen suojelemiseen tarkoitetun kasvien lisäysaineiston tuotanto tai markkinointi organisaatioiden ja verkostojen toimesta 25 artiklan mukaisesti;

   c) kasvien lisäysaineiston vaihtaminen viljelijöiden välillä luontoissuorituksina 26 artiklan mukaisesti.

2. Ammattimaisiin toimijoihin, joiden toiminta rajoittuu alkuperäiskasvilajikkeisiin tai paikallisesti sopeutettuihin lajikkeisiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinointiin 23 artiklan mukaisesti, ei sovelleta 42 artiklan e alakohdan vaatimusta.

3. Edellä olevan 42 artiklan d, e ja g alakohdan vaatimuksia ei sovelleta ammattimaisiin toimijoihin, joiden kasvien lisäysaineistoon liittyvä toiminta rajoittuu 24 artiklan mukaiseen markkinointiin suoraan muille kuin ammattikäyttäjille muuttamatta erien tai mahdollisten pakkausten tai merkintöjen sisältöä.

4. Kasvigeenivarojen suojelemiseen 25 artiklan mukaisesti osallistuviin organisaatioihin ja verkostoihin ei sovelleta 42 artiklan d ja e alakohdan vaatimuksia.

5. Viljelijöihin, jotka vaihtavat kasvien lisäysaineistoa luontoissuorituksina 26 artiklan mukaisesti, ei sovelleta 42 artiklan d, e, f, i ja j alakohdan vaatimuksia.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 1 kohtaa lisäämällä muun tyyppisiä ammattimaisia toimijoita, jotka vapautetaan 42 artiklan b alakohdan vaatimuksesta, jos rekisteröinti voisi aiheuttaa tällaisille ammattimaisille toimijoille suhteettoman hallinnollisen rasitteen verrattuna niiden ammattitoimintaan liittyvään vähäiseen riskiin.

46 artikla

Virallisissa rekistereissä olevien tietojen saatavuus

1. Edellä olevassa 42 artiklan b alakohdassa tarkoitettua rekisteriä pitävän toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltion on perustellusta pyynnöstä asetettava rekisterin sisältämät tiedot komission tai muiden jäsenvaltioiden saataville.

2. Rekisteriä pitävän toimivaltaisen viranomaisen on perustellusta pyynnöstä asetettava unioniin sijoittautuneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saataville omaan käyttöön 43 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa sekä 44 artiklan b alakohdassa tarkoitetut tiedot, jotka koskevat yhtä yksittäistä rekisteröityä ammattimaista toimijaa.

3. Tämä artikla ei rajoita unionin tai kansallisia sääntöjä luottamuksellisuudesta, tiedonsaannista ja henkilötietojen suojasta.

47 artikla

Jäljitettävyys

1. Ammattimaisten toimijoiden on huolehdittava siitä, että kasvien lisäysaineiston jäljittäminen toiseen ammattimaiseen toimijaan tai toiselta ammattimaiselta toimijalta on mahdollista tuotannon ja markkinoinnin kaikissa vaiheissa.

2. Ammattimaisten toimijoiden on säilytettävä tiedot tai pidettävä kirjaa tiedoista, joiden avulla ne voivat tunnistaa

a) ammattimaiset toimijat tai muut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka ovat toimittaneet niille kyseisen kasvien lisäysaineiston;

b) ammattimaiset toimijat, joille ne ovat toimittaneet kasvien lisäysaineistoa, ja asianomaisen kasvien lisäysaineiston.

Niiden on asetettava tällaiset tiedot toimivaltaisten viranomaisten saataville pyydettäessä.

3. Ammattimaisten toimijoiden on pidettävä kirjaa kasvien lisäysaineistosta ja 2 kohdassa tarkoitettujen ammattimaisten toimijoiden ja luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden tiedoista vähintään kuuden vuoden ajan sen jälkeen, kun kasvien lisäysaineisto toimitettiin niille tai ne toimittivat sen.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuihin toimiin.

48 artikla

Ilmoitus tuotannosta

1. Ammattimaisten toimijoiden on vähintään kerran vuodessa ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle etukäteen ja sen ohjeiden mukaisesti seuraavat tiedot:

a) aiottu esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja -aineistojen tuotanto kyseisen vuoden aikana; ja

b) esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja -aineistojen tuotanto, joka alkoi edeltävinä vuosina ja jatkuu kyseisenä vuonna.

Ilmoituksessa on mainittava suvut tai lajit, lajikkeet tai tarvittaessa valikoidut kloonit tai polyklonaalinen aineisto, asianomaisen kasvien lisäysaineiston luokat ja tarkka tuotantopaikka.

2. Ammattimaisten toimijoiden on säilytettävä tiedot viimeksi kuluneiden kuuden vuoden aikana tuotettujen standardisiementen ja -aineiston sekä kauppasiementen määristä asianomaisten sukujen tai lajien osalta. Ammattimaisten toimijoiden on toimitettava kyseiset tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle sen pyynnöstä ja sen ohjeiden mukaisesti.

IV luku
Lajikkeiden rekisteröinti

1 JAKSO

LAJIKEREKISTERIT

49 artikla

Kansallisten lajikerekistereiden perustaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava, julkaistava sähköisessä muodossa ja pidettävä ajan tasalla yksi yhteinen kansallinen lajikerekisteri, jäljempänä ’kansallinen lajikerekisteri’, joka sisältää vähintään seuraavat:

   a) kaikki 3 jaksossa säädettyä menettelyä noudattaen rekisteröidyt lajikkeet, mukaan lukien ne lajikkeet, joiden rekisteröinti on päätetty 75 artiklan 1 kohdan nojalla;

   b) lajikkeet, joiden rekisteröintiä on haettu 61 artiklan mukaisesti ja joita ei ole vielä rekisteröity 72 artiklan mukaisesti, mukaan lukien liitteessä IV olevassa f alakohdassa tarkoitetut lajikkeet, joita koskeva hakemus on hylätty tai peruutettu.

2. Kaikki kansallisten sääntöjen mukaisesti rekisteröidyt lajikkeet, mukaan lukien niiden sukujen tai lajien lajikkeet, joita ei ole lueteltu liitteessä I, on ilmoitettava erikseen kansallisessa lajikerekisterissä.

3. Vähintään yhteen kansalliseen lajikerekisteriin 1 kohdan a alakohdan mukaisesti rekisteröityyn lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa voidaan välittömästi tuottaa ja markkinoida unionissa tämän asetuksen mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansallisen lajikerekisterin perustamisen ja mahdollisten päivitysten jälkeen välittömästi komissiolle kaikki tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat kyseisten rekisterien tiedot niiden sisällyttämiseksi unionin lajikerekisteriin.

5. Lajikkeiden, jotka on jalostettu yksinomaan hybridilajikkeiden vanhemmaislinjoiksi ja joita ei markkinoida erillisinä lajikkeina, osalta ei edellytetä tämän luvun mukaista rekisteröintiä.

50 artikla

Unionin lajikerekisterin perustaminen

1. Komissio perustaa, julkaisee sähköisessä muodossa ja pitää ajan tasalla yhden yhteisen lajikerekisterin, jäljempänä ’unionin lajikerekisteri’.

2. Unionin lajikerekisteriin sisällytetään 49 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoitetut kansallisten lajikerekistereiden tiedot, ja sitä päivitetään välittömästi tällaisten ilmoitusten perusteella.

3. Unionin lajikerekisteri asetetaan saataville komission perustaman ja hallinnoiman sähköisen portaalin kautta. Kyseinen portaali voi mahdollistaa pääsyn muihin kasvilajikerekistereihin, valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston luetteloihin tai muihin kasvitietokantoihin, mukaan lukien metsänviljelyaineiston ja luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston tietokantoihin.

51 artikla

Kansallisten lajikerekistereiden ja unionin lajikerekisterin sisältö

1. Kansallisten lajikerekisterien ja unionin lajikerekisterin on sisällettävä kaikki liitteessä IV luetellut tiedot, jotka koskevat 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lajikkeita.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jolla muutetaan liitettä IV tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen huomioon ottamiseksi sekä sen vuoksi, että toimivaltaiset viranomaiset tai ammattimaiset toimijat tarvitsevat tarkempia tietoja 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista lajikkeista, jos kokemukset näin osoittavat.

52 artikla

Valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston kansallisten luettelojen perustaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava, julkaistava sähköisessä muodossa ja pidettävä ajan tasalla liitteessä I lueteltuihin hedelmäkasvi- ja viiniköynnössukuihin ja -lajeihin kuuluvien lajikkeiden valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston yksi yhteinen kansallinen luettelo, jäljempänä ’valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston kansallinen luettelo’.

Kyseisten valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston on kuuluttava lajikkeeseen, joka on rekisteröity 72 artiklan mukaisesti 49 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston luettelo ja sen mahdolliset päivitykset. Komissio julkaisee päivitetyn luettelon 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa sähköisessä portaalissa.

3. Unioniin sijoittautuneet luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voivat toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle hakemuksen valikoidun kloonin tai polyklonaalisen aineiston sisällyttämiseksi valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston kansalliseen luetteloon. Kyseisen hakemukseen on sisällyttävä ainakin seuraavat:

a) suku tai laji ja lajike, johon valikoitu klooni tai polyklonaalinen aineisto kuuluu;

b) valikoidun kloonin tai polyklonaalisen aineiston ehdotettu nimi 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

c) valinnan suorittanut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö;

d) ammattimainen toimija, joka vastaa valikoidun kloonin tai polyklonaalisen aineiston ylläpitämisestä, jos ei sama kuin tämän kohdan c alakohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö;

e) valikoituun klooniin tai polyklonaaliseen aineistoon johtaneeseen menetelmään liittyvät asiakirjat;

f) tapauksen mukaan kuvaus polyklonaalisen aineiston koostumuksesta;

g) kuvaus tosiasiallisesta geneettisestä edusta suhteessa asianomaisen lajikkeen yleiseen tuottavuuteen agronomisten tai teknologisten ominaisuuksien tai kestävään viljelyyn liittyvien ominaisuuksien osalta, kuten valikoidun kloonin tai polyklonaalisen aineiston taudinkestävyys tai sietokyky;

h) tieto siitä, onko valikoitu klooni tai polyklonaalinen aineisto jo merkitty jonkin toisen jäsenvaltion valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston kansalliseen luetteloon.

4. Toimivaltainen viranomainen saa sisällyttää valikoidun kloonin tai polyklonaalisen aineiston valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston kansalliseen luetteloon vain, jos se katsoo, että hakemus on täydellinen, nimi hyväksytään ja liitteessä V vahvistetut vaatimukset täyttyvät.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä V sen mukauttamiseksi tieteellisen ja teknisen tietämyksen ja sovellettavien kansainvälisten standardien kehitykseen.

6. Valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston kansallisessa luettelossa on oltava vähintään kaikki 3 kohdassa tarkoitetut tiedot.

2 JAKSO

LAJIKKEIDEN REKISTERÖINTIÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

53 artikla

Kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröintiä koskevat vaatimukset

1. Lajike rekisteröidään kansalliseen lajikerekisteriin 3 jakson mukaisesti, jos

a) sillä on

i) 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu virallinen kuvaus, ja se täyttää liitteessä I olevassa 4 sarakkeessa mainittujen sukujen ja lajien osalta 59 artiklassa säädetyt vaatimukset, jotka koskevat tyydyttävää kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa; tai

ii) alkuperäiskasvilajikkeen tai paikallisesti sopeutetun lajikkeen osalta 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu virallisesti tunnustettu kuvaus ja maininta sen alkuperäalueesta;

b) sillä on 60 artiklan nojalla sopivaksi katsottu nimi;

c) 76 artiklassa säädetyt lajikkeen ylläpitämistä koskevat vaatimukset täyttyvät;

d) jos kyseessä on lajike, joka sisältää muuntogeenistä organismia tai koostuu niistä, kyseiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty unionissa viljelylupa direktiivin 2001/18/EY 19 artiklan tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003[30] 7 ja 19 artiklan tai asetuksen (EU) 2026/1388 III luvun mukaisesti eikä viljelyä ole kielletty asianomaisessa jäsenvaltiossa direktiivin 2001/18/EY 26 b artiklan mukaisesti;

e) jos kyseessä on lajike, joka sisältää asetuksen (EU) 2026/1388 3 artiklan 13 alakohdassa määritellyn mukaisia ryhmän 1 NGT-kasveja tai koostuu niistä, kyseinen kasvi on vahvistettu asemaltaan ryhmän 1 NGT-kasviksi mainitun asetuksen 6 tai 7 artiklan mukaisesti tai se on tällaisten kasvien jälkeläinen; ja

f) jos kyseessä on rikkakasvien torjunta-aineita sietävä lajike, siihen sovelletaan viljelyehtoja, jotta sen käyttö ei johtaisi torjunta-aineita kestävien rikkakasvien kehittymiseen, jos toimivaltainen viranomainen on määrittänyt tällaiset ehdot kyseisen jäsenvaltion aluetta varten.

2. Lajiketta ei saa rekisteröidä kansalliseen lajikerekisteriin alkuperäiskasvilajikkeena tai paikallisesti sopeutettuna lajikkeena, jos

a) se on merkitty unionin lajikerekisteriin virallisella kuvauksella;

---

[30] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2003/1829/oj).

b) sen rekisteröinti unionin lajikerekisteriin lajikkeena, jolla on virallinen kuvaus, päätettiin viimeisten kahden vuoden aikana 75 artiklan nojalla;

c) se on suojattu asetuksessa (EY) N:o 2100/94 säädetyllä yhteisön kasvinjalostajanoikeudella tai jäsenvaltion kansallisiin sääntöihin perustuvalla kasvinjalostajanoikeudella; tai

d) vireillä on hakemus lajikkeen rekisteröimiseksi tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan nojalla tai yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia tai kansallisia kasvinjalostajanoikeuksia koskeva hakemus.

54 artikla

Lajikkeen virallinen kuvaus ja virallisesti tunnustettu kuvaus

1. Edellä olevassa 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetusta virallisesta kuvauksesta on käytävä ilmi, että lajike täyttää 55, 56 ja 57 artiklassa säädetyt erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset.

2. Edellä olevassa 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetussa virallisesti tunnustetussa kuvauksessa on täsmennettävä ominaisuudet, joiden perusteella lajiketta voidaan pitää alkuperäiskasvilajikkeena tai paikallisesti sopeutettuna lajikkeena.

Virallisesti tunnustetun kuvauksen on perustuttava viljelyn, lisäämisen ja käytön yhteydessä saadusta käytännön kokemuksesta saatuun tietämykseen tai muuhun tietoon, etenkin kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai jäsenvaltioiden kyseistä tarkoitusta varten hyväksymiltä organisaatioilta saatuun tietoon.

Virallisesti tunnustetussa kuvauksessa on viitattava yhteisön kasvilajikeviraston, jäljempänä ’CPVO’, laatimiin protokolliin tai, jos tällaisia protokollia ei ole, kasvilajikkeiden kansainvälisen suojeluliiton, jäljempänä ’UPOV’, ohjeisiin, muihin asiaankuuluviin kansallisiin protokolliin tai muihin asiaankuuluviin lähteisiin sisältyviin lajin oleellisiin ominaisuuksiin.

Toimivaltainen viranomainen voi tunnustaa virallisesti tunnustetuksi kuvaukseksi lajikkeen rekisteröintiä varten aiemmin laaditun virallisen kuvauksen.

3. Lajiketta ei saa rekisteröidä sekä virallisella kuvauksella että virallisesti tunnustetulla kuvauksella.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tiettyjä sukuja tai lajeja koskevat erityisvaatimukset, jotka koskevat

   a) lajikkeiden suku- tai lajikohtaisen erottuvuuden, yhtenäisyyden ja pysyvyyden arviointia virallisen kuvauksen laatimiseksi;

b) ominaisuuksia ja tietoja, jotka 2 kohdassa tarkoitetun virallisesti tunnustetun kuvauksen on sisällettävä, ja tarvittaessa tiettyjen sukujen tai lajien osalta.

Näiden vaatimusten on perustuttava CPVO:n laatimiin protokolliin tai, jos tällaisia protokollia ei ole, sovellettaviin UPOV:n ohjeisiin tai muihin asiaankuuluviin kansallisiin protokolliin. Kun on kyse asetuksen (EU) 2018/848 3 artiklan 19 alakohdassa määritellyistä luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvista luonnonmukaisista lajikkeista, yhtenäisyyttä koskevia vaatimuksia voidaan mukauttaa tiettyjen sukujen tai lajien osalta. Kun on kyse tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetusta virallisesti tunnustetusta kuvauksesta, kyseiset vaatimukset voivat perustua myös muihin asiaankuuluviin lähteisiin.

Kyseisiä vaatimuksia on mukautettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen sekä sovellettavien kansainvälisten standardien kehitykseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

55 artikla

Erottuvuus

1. Edellä olevan 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua virallista kuvausta varten lajikkeen on katsottava olevan erottuva, jos se tietystä genotyypistä tai genotyyppiyhdistelmästä johtuvien ominaisuuksien perusteella erottuu selvästi kaikista muista lajikkeista, joiden olemassaolo on yleisesti tunnettu 64 artiklan mukaisesti määritettävänä hakemuksen toimittamispäivänä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu muun lajikkeen olemassaolo on katsottava yleisesti tunnetuksi asiaankuuluvien UPOV:n ohjeiden perusteella, erityisesti jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   a) lajike on rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin unionissa tai missä tahansa kolmannessa maassa;

   b) lajikkeelle on myönnetty kasvinjalostajanoikeus unionissa tai missä tahansa kolmannessa maassa;

   c) lajikkeen osalta on jätetty rekisteröintihakemus tämän asetuksen 61 artiklan mukaisesti ja se on tutkittavana; tai

   d) lajikkeen osalta on jätetty kasvinjalostajanoikeuden myöntämistä koskeva hakemus asetuksen (EY) N:o 2100/94 mukaisesti tai jäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaisesti ja se on tutkittavana.

56 artikla

Yhtenäisyys

Edellä olevassa 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua virallista kuvausta varten lajikkeen on katsottava olevan yhtenäinen, jos se lisäämiseen liittyvien ominaisuuksiensa perusteella odotettavissa olevaa muuntelua lukuun ottamatta on riittävän yhtenäinen niiltä ominaisuuksiaan, joiden avulla erottuvuus tutkitaan, sekä muilta sen virallisessa kuvauksessa käytetyiltä ominaisuuksiltaan.

57 artikla

Pysyvyys

Edellä olevassa 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua virallista kuvausta varten lajikkeen on katsottava olevan pysyvä, jos se niiltä ominaisuuksiltaan, joiden avulla erottuvuus tutkitaan, ja muilta lajikekuvauksessa käytetyiltä ominaisuuksiltaan pysyy muuttumattomana perättäisten lisäysten jälkeen tai, jos on kyse erityisestä lisäysjaksosta, kunkin jakson lopussa.

58 artikla

Myönnetyt kasvinjalostajanoikeudet

1. Jos lajikkeelle on myönnetty kasvinjalostajanoikeus asetuksen (EY) N:o 2100/94 62 artiklan nojalla tai jonkin jäsenvaltion kansallisten sääntöjen nojalla, kyseisen lajikkeen on tämän asetuksen 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun virallisen kuvauksen soveltamista varten katsottava olevan erottuva, yhtenäinen ja pysyvä ja sillä on katsottava olevan tämän asetuksen 60 artiklassa tarkoitettu sopiva nimi.

2. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan, jos virallinen kuvaus on laadittu 67 artiklan mukaisesti soveltuvaksi todetun tutkintaviraston suorittaman teknisen tutkimuksen perusteella.

59 artikla

Kestävyyden huomioon ottava viljely- ja käyttöarvo

1. Edellä olevassa 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa vahvistettujen vaatimusten täyttämiseksi lajikkeen kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa pidetään tyydyttävänä, jos sen ominaisuudet kokonaisuutena tarjoavat parannusta muihin kyseisen jäsenvaltion kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityihin saman lajin lajikkeisiin verrattuna kestävän viljelyn sekä viljelykasvien tai niistä saatavien tuotteiden käyttötarkoitusten kannalta.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetut ominaisuudet ovat lajista, alueista, maatalous- ja ympäristöolosuhteista ja käyttötarkoituksista riippuen seuraavat:

a) satoisuus, mukaan lukien satovarmuus ja satoisuus vähän tuotantopanoksia sisältävissä olosuhteissa;

b) bioottisen stressin sietokyky tai kestävyys, mukaan lukien kasvitaudit, joita aiheuttavat sukkulamadot, sienet, bakteerit, virukset, hyönteisten tai muut tuhoojat;

c) abioottisen stressin sietokyky tai kestävyys, mukaan lukien ilmasto-olosuhteisiin sopeutuminen;

d) luonnonvarojen, kuten veden ja ravinteiden, käytön tehokkuus;

e) ulkoisten tuotantopanosten, kuten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden, vähentynyt tarve;

f) ominaisuudet, jotka parantavat korjuun kestävyyttä, mukaan lukien hävikin vähentyminen ennen korjuuta tai hävikin vähentyminen sen jälkeen, varastoinnin, käsittelyn, jakelun ja käytön aikana;

g) laatu tai ravitsemukselliset ominaisuudet; ja

h) soveltuvuus viljelyyn yhdessä muiden lajien tai lajikkeiden kanssa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla seuraavia seikkoja koskevat vähimmäisvaatimukset:

a) tämän artiklan 2 kohdassa lueteltujen ominaisuuksien arviointi; ja

b) kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevan tutkimuksen tulosten arviointi ja niistä raportointi.

Kyseisiä vaatimuksia on mukautettava tieteellisen tai teknisen tietämyksen kehitykseen ja kaikkiin uusiin kestävää maataloutta koskeviin unionin politiikkoihin tai sääntöihin.

4. Jos asiaankuuluvia vähimmäisvaatimuksia ei ole vahvistettu 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia sääntöjä niiden omalla alueella. Niiden on ilmoitettava kyseisistä säännöistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

5. Asetuksen (EU) 2018/848 3 artiklan 19 alakohdassa määriteltyjen luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvien luonnonmukaisten lajikkeiden rekisteröintiä varten kestävyyden huomioon ottava viljely- ja käyttöarvo on tutkittava luonnonmukaisissa olosuhteissa kyseisen asetuksen ja erityisesti sen 5 artiklan d, e, f ja g alakohdan, 12 artiklan ja sen liitteessä II olevan I osan mukaisesti.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty suorittamaan tällaista tutkimusta tai tutkimaan tiettyjä ominaisuuksia, kuten alttiutta kasvitaudeille, luonnonmukaisissa olosuhteissa, testaus voidaan suorittaa siirtymävaiheessa tai vähän tuotantopanoksia sisältävissä olosuhteissa ja vain sellaisilla torjunta-ainekäsittelyillä ja muilla ulkopuolisilla tuotantopanoksilla kuin on tutkimuksen suorittamisen kannalta ehdottomasti tarpeen. Jos jäsenvaltiot soveltavat tätä alakohtaa, niiden on raportoitava komissiolle vuosittain syistä, joiden vuoksi testausta ei ole suoritettu luonnonmukaisissa olosuhteissa, sekä muissa kuin luonnonmukaisissa olosuhteissa tehtävän testauksen toteuttamisesta.

60 artikla

Lajikenimien sopivuus

1. Edellä olevan 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi on katsottava, että lajikenimi ei ole sopiva, jos

a) kolmannen osapuolen aikaisempi oikeus estää lajikenimen käytön unionin alueella;

b) lajikenimen käyttäjillä voisi yleisesti olla vaikeuksia tunnistaa tai toistaa nimi;

c) lajikenimi on identtinen toisen nimen kanssa tai se voitaisiin sekoittaa toiseen nimeen,

i) jolla toinen samaa tai läheistä sukua olevan lajin lajike on merkitty kansalliseen lajikerekisteriin tai jolla toiselle samaa tai läheistä sukua olevan lajin lajikkeelle on myönnetty kasvinjalostajanoikeus asetuksen (EY) N:o 2100/94 tai jonkin jäsenvaltion tai kolmannen maan, joka on UPOV:n jäsen, kansallisten sääntöjen nojalla, paitsi jos kyseistä lajiketta ei enää ole eikä sen nimi ole saanut erityismerkitystä; tai

ii) jolla toinen samaa tai läheistä sukua olevan lajin lajike on asetettu saataville markkinoilla jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, joka on UPOV:n jäsen, paitsi jos kyseistä lajiketta ei enää ole olemassa eikä sen nimi ole saanut erityismerkitystä;

d) lajikenimi on sama kuin muut nimet, joita käytetään yleisesti asetettaessa tavaroita saataville markkinoilla tai jotka on pidettävä vapaana unionin oikeuden nojalla, tai se voitaisiin sekoittaa tällaisiin muihin nimiin;

e) se on hyvien tapojen vastainen jossakin jäsenvaltiossa tai yleisen järjestyksen vastainen; tai

f) se voi johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta lajikkeen ominaisuuksien, arvon tai tunnistettavuuden tai jalostajan tai hakijan henkilöllisyyden suhteen.

2. Jos lajike on jo rekisteröity muihin kansallisiin lajikerekistereihin, nimi on katsottava sopivaksi ainoastaan, jos se on sama kuin kyseisiin rekistereihin merkitty nimi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos

a) nimi voi johtaa harhaan, loukata tai aiheuttaa sekaannusta asianomaisen lajikkeen osalta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa; tai

b) kolmansien osapuolten oikeudet estävät kyseisen nimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä.

3. Alkuperäiskasvilajikkeiden osalta kansallisessa lajikerekisterissä voidaan ilmoittaa myös yksi tai useampi yleisesti käytetty synonyymi. Sellaisten alkuperäiskasvilajikkeiden nimi, jotka on rekisteröity virallisen kuvauksen perusteella, mutta joita ei enää rekisteröitynä kansalliseen lajikerekisteriin, säilyy samana tämän artiklan soveltamiseksi.

4. Valikoidun kloonin ja polyklonaalisen aineiston nimessä on oltava sen lajikkeen nimi, johon se kuuluu, ja sen perässä aakkosnumeerisen koodin muodossa oleva loppuliite. Kyseiseen koodiin myös sovelletaan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 79 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tätä asetusta täydennetään täsmentämällä tarkemmin tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja seikkoja ja kehittämällä kyseisissä kohdissa säädettyjä nimien sopivuutta koskevia vaatimuksia, myös vahvistamalla lajikenimien sopivuutta koskevat erityiskriteerit, seuraavien seikkojen osalta:

a) lajikenimien suhde tuotemerkkeihin;

b) lajikenimien suhde maataloustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin ja alkuperänimityksiin;

c) aiempien oikeuksien haltijoiden kirjallinen suostumus lajikenimen sopivuuden esteiden poistamiseksi;

d) lajikenimen käyttö koodimuodossa;

e) edellä olevassa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen läheistä sukua olevien lajien määritelmä; ja

f) sen määrittäminen, onko lajikenimi 1 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitetulla tavalla harhaanjohtava, loukkaava tai sekaannusta aiheuttava.

Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit sekä asiaankuuluvat CPVO:n laatimat lajikenimiä koskevat ohjeet.

3 JAKSO

MENETTELY LAJIKKEIDEN REKISTERÖIMISEKSI KANSALLISIIN LAJIKEREKISTEREIHIN

61 artikla

Hakemuksen toimittaminen

Kuka tahansa unioniin sijoittautunut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle hakemuksen lajikkeen rekisteröimiseksi kansalliseen lajikerekisteriin.

62 artikla

Lajikkeen rekisteröintihakemuksen sisältö

1. Lajikkeen rekisteröintiä kansalliseen lajikerekisteriin koskevaan hakemukseen on sisällyttävä vähintään kaikki liitteessä IV tarkoitetut sovellettavat tiedot, joihin on liitetty tarvittavat asiakirjat, sekä seuraavista kaikki tiedot, joilla on merkitystä hakemuksen kannalta ja joihin on liitetty tarvittavat asiakirjat:

    a) hakijan nimi ja osoite tai tapauksen mukaan yhteishakijoiden nimet ja osoitteet sekä mahdollisen edustajan valtuudet;

b) edellä olevassa 44 artiklassa tarkoitettu virallinen rekisteröintinumero niiden hakijoiden osalta, jotka ovat ammattimaisia toimijoita;

c) ehdotettu lajikenimi;

d) tapauksen mukaan CPVO:n laatimiin protokolliin tai muihin asiaankuuluviin UPOV:n ohjeisiin tai muihin kansallisiin protokolliin sisältyvä kuvaus lajikkeen ja sen lisäysmenetelmän keskeisistä ominaisuuksista ja tiedot siitä, onko lajike sopeutunut vain tiettyihin vuodenaikoihin;

e) jos hakemus koskee alkuperäiskasvilajikkeita tai paikallisesti sopeutettuja lajikkeita, tiedot asiaankuuluvan virallisesti tunnustetun kuvauksen alkuperästä ja laatimisesta;

f) tieto siitä, onko lajike rekisteröity johonkin toiseen kansalliseen lajikerekisteriin tai onko jätetty hakemus lajikkeen rekisteröimiseksi toiseen kansalliseen lajikerekisteriin;

g) tieto siitä, onko lajikkeelle myönnetty kasvinjalostajanoikeuksia asetuksen (EY) N:o 2100/94 tai jonkin jäsenvaltion kansallisten sääntöjen nojalla tai onko jätetty kasvinjalostajanoikeuksia koskeva hakemus;

h) jos kyseessä on lajike, joka sisältää muuntogeenistä organismia tai koostuu siitä, todisteet siitä, että asianomaiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty unionissa viljelylupa direktiivin 2001/18/EY 19 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1829/2003 7 ja 19 artiklan tai asetuksen (EU) 2026/1388 III luvun nojalla eikä viljelyä ole kielletty asianomaisessa jäsenvaltiossa direktiivin 2001/18/EY 26 b artiklan mukaisesti; ja

i) lajikkeen käyttötarkoitus.

Jos lajikenimeä ei ole ehdotettu c alakohdan mukaisesti, hakija voi ehdottaa sitä myöhemmässä vaiheessa ja kohtuullisen ajan kuluessa.

2. Lajikkeen rekisteröintiä kansalliseen lajikerekisteriin koskevaan hakemukseen on liitettävä näyte. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava kyseisen näytteen toimittamiselle määräaika ja täsmennettävä näytteen laatu ja määrä.

63 artikla

Hakemuksen muotoa koskeva tutkinta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä ja tutkittava jokainen 61 artiklassa tarkoitettu hakemus sen selvittämiseksi, täyttääkö se 62 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Jos hakemus ei ole 62 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle mahdollisuus saattaa hakemus vaatimusten mukaiseksi tietyn ajan kuluessa. Jos hakemus ei ole kyseisten vaatimusten mukainen viimeistään tämän tietyn määräajan päättyessä, toimivaltaisen viranomaisen on hylättävä hakemus.

64 artikla

Rekisteröintihakemuksen jättämispäivä

Rekisteröintihakemuksen jättämispäivä on päivä, jona toimivaltainen viranomainen vastaanottaa hakemuksen.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hakijalle, että hakemus on vastaanotettu ja vahvistettava hakemuksen vastaanottamispäivä.

65 artikla

Erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskeva tekninen tutkimus

1. Jos muotoa koskevassa tutkinnassa hakemuksen todetaan täyttävän 62 artiklassa tarkoitetut vaatimukset, 67 artiklassa tarkoitetun tutkintaviraston on alkuperäiskasvilajikkeita tai paikallisesti sopeutettuja lajikkeita lukuun ottamatta suoritettava lajikkeen tekninen tutkimus sen varmistamiseksi, että lajike täyttää 55, 56 ja 57 artiklassa säädetyt erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään tavat, joilla tutkintavirasto voi tehdä yhteistyötä muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa tämän artiklan mukaista teknistä tutkimusta varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Tekninen tutkimus on suoritettava kasvattamalla lajiketta ottaen huomioon lajikkeen käyttötarkoitus ja viljelyehdot. Teknisen tutkimuksen päätteeksi hyväksytään tutkimusraportti ja tapauksen mukaan annetaan virallinen kuvaus.

Kuitenkin jos tutkimusraportti lajikkeen erottuvuudesta, yhtenäisyydestä ja pysyvyydestä tai CPVO:n, muun toimivaltaisen viranomaisen tai 67 artiklan mukaisen tutkintaviraston laatima virallinen kuvaus on jo saatavilla, toimivaltainen viranomainen voi ottaa huomioon tai hyväksyä kyseisen raportin tulokset tai kyseisen virallisen kuvauksen kasvattamalla lajiketta.

4. Jäljempänä 67 artiklassa tarkoitettu tutkintavirasto voi käyttää muita kuin 3 kohdassa tarkoitettuja keinoja, mukaan lukien biokemialliset ja biomolekyylitekniikat tai muut tekniset menetelmät, pakollisina välineinä, kun sitä edellytetään CPVO:n protokollien mukaisesti, ja täydentävinä välineinä, kun se on teknisen tutkimuksen, kyseessä olevan lajin tai tarkastettavien ominaisuuksien kannalta aiheellista.

66 artikla

Kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa käsittelevä tekninen tutkimus

1. Kun kyseessä ovat liitteessä I olevassa 4 sarakkeessa mainittuihin sukuihin ja lajeihin kuuluvat lajikkeet, jos muotoa koskevassa tutkinnassa hakemuksen todetaan täyttävän 62 artiklassa tarkoitetut vaatimukset, toimivaltaisen viranomaisen on alkuperäiskasvilajikkeita tai paikallisesti sopeutettuja lajikkeita lukuun ottamatta suoritettava lajikkeen tekninen tutkimus sen varmistamiseksi, onko lajikkeella 59 artiklan mukaisesti kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään, miten toimivaltainen viranomainen voi tehdä yhteistyötä luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa tämän artiklan mukaista teknistä tutkimusta varten.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Tekninen tutkimus on suoritettava viljelemällä lajiketta ottaen huomioon lajikkeen käyttötarkoitus ja viljelyehdot. Teknisen tutkimuksen päätteeksi hyväksytään tutkimusraportti.

   Kuitenkin jos sellaisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa on samanlaiset maatalous- ja ympäristöolosuhteet, on laatinut tutkimusraportin kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevista vaatimuksista, toimivaltainen viranomainen voi ottaa kyseisen raportin huomioon tai hyväksyä sen viljelemättä lajiketta.

4. Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyötä muiden sellaisten jäsenvaltioiden kanssa, joilla on samanlaiset maatalous- ja ympäristöolosuhteet. Kyseiset jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön yhteisiä tiloja ja resursseja kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevan tutkimuksen suorittamiseksi kokonaisuudessaan tai osittain.

5. Toimivaltainen viranomainen voi käyttää muita kuin 3 kohdassa tarkoitettuja keinoja, mukaan lukien biokemialliset ja biomolekyylitekniikat tai muut tekniset menetelmät, pakollisina välineinä, kun sitä edellytetään sovellettavien kansallisten sääntöjen mukaisesti, ja täydentävinä välineinä, kun se on teknisen tutkimuksen, kyseessä olevan lajin tai tarkastettavien ominaisuuksien kannalta aiheellista.

67 artikla

Erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä käsitteleviä teknisiä tutkimuksia suorittavat tutkintavirastot

1. Edellä olevan 65 artiklan mukaisten lajikkeen teknisten tutkimusten on oltava sellaisten tutkintavirastojen suorittamia, jotka komissio on hyväksynyt asianomaisille lajeille tai suvuille tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen nojalla.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan tutkintavirastoille lupa suorittaa 65 artiklan mukainen lajikkeen tekninen tutkimus asianomaisen suvun tai lajin osalta.

Kyseisen luvan on perustuttava CPVO:n lausuntoon tutkintaviraston soveltuvuudesta tutkimusten suorittamiseen.

Kyseisen täytäntöönpanosäädöksen on sisällettävä CPVO:n asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti kunkin suvun tai lajin osalta valtuuttamat tutkintavirastot, jollei CPVO:n mahdollisista lisälausunnoista ja tarvittaessa muusta arvioinnista, joka koskee niiden soveltuvuutta tämän artiklan soveltamista varten, muuta johdu.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu CPVO:n lausunto annetaan asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan ja 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavien asiaankuuluvien valtuuttamista koskevien vaatimusten perusteella asianomaisen suvun tai lajin osalta.

CPVO arvioi tutkintaviraston soveltuvuuden säännöllisten tarkastusten perusteella, jotka tehdään tietyin määräajoin asianomaisesta suvusta tai lajista riippuen.

4. Jos unionin tutkintavirastoja ei ole tiettyjen sukujen tai lajien osalta todettu soveltuviksi 3 kohdan mukaisesti, kolmannen maan tutkintavirasto voi suorittaa 1 kohdassa tarkoitetun teknisen tutkimuksen. Tällöin sovelletaan 2 kohdan toista alakohtaa ja 3 kohtaa soveltuvin osin.

68 artikla

Luottamuksellisuus

1. Jos 65 artiklassa säädetyn teknisen tutkimuksen kannalta katsotaan, että genealogiset ainesosat on tarpeen tutkia, kyseisen tutkimuksen tuloksia ja kyseisten ainesosien kuvausta on käsiteltävä luottamuksellisina. Näiden tietojen luottamuksellinen käsittely ei rajoita toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta vaihtaa tietoja keskenään tai komission kanssa.

2. Tämän artiklan soveltaminen ei vaikuta asetuksen (EU) 2017/625 8 artiklan soveltamiseen.

69 artikla

Tutkimusraportti ja virallinen kuvaus

1. Toimivaltaisen viranomaisen on 65 artiklassa ja tapauksen mukaan 66 artiklassa säädetyn teknisen tutkimuksen jälkeen toimitettava tutkimusraportin luonnos hakijalle ja annettava hakijalle mahdollisuus toimittaa huomioita kohtuullisen ajan kuluessa.

2. Tarkasteltuaan 1 kohdassa tarkoitettuja hakijan huomautuksia toimivaltaisen viranomaisen on annettava

   a) lopullinen tutkimusraportti ja lopullinen virallinen kuvaus, joissa käsitellään lajikkeen erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä; ja

b) tapauksen mukaan kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa käsittelevä lopullinen tutkimusraportti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on perustellusta pyynnöstä asetettava tutkimusraportit ja virallinen kuvaus kolmansien osapuolten saataville luottamuksellisuutta ja henkilötietojen suojaa koskevien unionin tai kansallisten sääntöjen mukaisesti.

70 artikla

Alkuperäiskasvilajikkeita tai paikallisesti sopeutettuja lajikkeita käsittelevä tutkimus

Toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava, täyttääkö alkuperäiskasvilajikkeen tai paikallisesti sopeutetun lajikkeen ehdotettu kuvaus 54 artiklan 2 kohdan vaatimukset.

Kyseiseen tutkimukseen voi sisältyä viljelykoe.

Jos kyseinen vaatimustenmukaisuus todetaan, toimivaltaisen viranomaisen on virallisesti tunnustettava kyseinen kuvaus 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

71 artikla

Lajikenimen tutkiminen

1. Ennen lajikkeen rekisteröimistä kansalliseen lajikerekisteriin 72 artiklan nojalla toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös lajikenimestä kuultuaan CPVO:ta hakijan ehdottamasta nimestä. Kyseisessä päätöksessä on määritettävä nimen sopivuus niiden tosiseikkojen perusteella, jotka olivat olemassa kyseistä nimeä koskevan ehdotuksen tekohetkellä 62 artiklan 1 kohdan nojalla.

2. CPVO:n on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle suositus hakijan esittämän lajikenimen sopivuudesta 60 artiklan mukaisesti.

3. Jos CPVO antaa kielteisen suosituksen lajikenimen sopivuudesta tai jos toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen ehdotetun lajikenimen hylkäämisestä, toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle mahdollisuus ehdottaa uutta lajikenimeä kohtuullisen ajan kuluessa.

4. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa lajikkeen rekisteröinnin jälkeen, että rekisteröitäessä käytetty lajikenimi ei ollut sopiva 60 artiklassa tarkoitetulla tavalla, hakijan on toimitettava hakemus uutta lajikenimeä varten. Toimivaltaisen viranomaisen on CPVO:ta kuultuaan tehtävä hakemusta koskeva päätös.

   Toimivaltainen viranomainen voi sallia ehdotetun lajikenimen tilapäisen käytön.

72 artikla

Päätös lajikkeen rekisteröimisestä kansalliseen lajikerekisteriin

1. Jos 61–71 artiklassa vahvistetun menettelyn perusteella toimivaltainen viranomainen päättää, että lajike on 53 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, sen on rekisteröitävä lajike kansalliseen lajikerekisteriin.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröimisen hylkäämisestä, jos

   a) käy ilmi, että sovellettavat 53 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset eivät täyty;

   b) hakija ei ole noudattanut yhtä tai useampaa 61–71 artiklassa vahvistettua sovellettavaa velvoitetta;

   c) hakija ei ole maksanut mahdollista 84 artiklan mukaisesti vahvistettua maksua.

3. Päätöksissä, joissa hylätään lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin, on ilmoitettava hylkäämisen syyt.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu päätös hakijalle.

5. Hakija voi hakea muutosta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin päätöksiin asianomaisen jäsenvaltion hallinnollisten sääntöjen mukaisesti.

4 JAKSO

REKISTERÖINTIKAUSI JA LAJIKKEEN YLLÄPITÄMINEN

73 artikla

Rekisteröintikausi

1. Lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin on voimassa 10. kalenterivuoden joulukuun 31 päivään saakka rekisteröintipäivästä lukien, jäljempänä ’rekisteröintikausi’.

   Alkuperäiskasvilajikkeiden ja paikallisesti sopeutettujen lajikkeiden sekä liitteessä I lueteltujen hedelmäkasvi- ja viiniköynnössukujen ja -lajien lajikkeiden osalta rekisteröintikausi jatkuu kuitenkin 30. kalenterivuoden joulukuun 31 päivään saakka rekisteröintipäivästä lukien.

2. Kansalliseen lajikerekisteriin sisältyvän lajikkeen rekisteröintikausi voidaan uusia tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen lajikkeiden osalta uudeksi 10 vuoden kaudeksi tai 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen lajikkeiden osalta uudeksi 30 vuoden kaudeksi 74 artiklassa säädettyjen menettelyjen ja edellytysten mukaisesti.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, muuntogeenistä organismia sisältävien tai siitä koostuvien lajikkeiden alkuperäinen rekisteröintikausi ja mahdollinen uusittu rekisteröintikausi ei saa ylittää ajanjaksoa, joksi kyseiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty viljelylupa direktiivin 2001/18/EY, asetuksen (EY) N:o 1829/2003 tai asetuksen (EU) 2026/1388 III luvun nojalla.

Rekisteröintikautta ei uusita, jos viljely on kielletty asianomaisessa jäsenvaltiossa direktiivin 2001/18/EY 26 b artiklan mukaisesti.

74 artikla

Rekisteröinnin uusimista koskevat menettelyt ja edellytykset

1. Lajikkeen rekisteröinnin uusimista aikovien henkilöiden, joiden oikeutettua etua asia koskee, on toimitettava hakemus aikaisintaan 36 kuukautta ja viimeistään 24 kuukautta ennen rekisteröintikauden päättymistä.

2. Hakemus on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja siihen on liitettävä todisteet 3 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymisestä.

3. Lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin voidaan uusia ainoastaan, jos

   a) lajike täyttää edelleen 53 artiklan 1 kohdan muut kuin viljely- ja/tai käyttöarvoa kestävyyden kannalta koskevat vaatimukset; ja

b) lajikkeen ylläpitämistä koskevat vaatimukset täyttyvät 76 artiklan mukaisesti.

4. Tämän artiklan 3 kohtaa ei sovelleta 90 ja 91 artiklassa tarkoitettuihin lajikkeisiin niin kauan kuin kyseiset lajikkeet pysyvät kuvauksiensa mukaisina.

Kun kyseessä ovat 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut lajikkeet, toimivaltainen viranomainen voi suorittaa teknisen tutkimuksen 65 artiklan mukaisesti sen määrittämiseksi, onko lajike yhtenäinen ja pysyvä.

75 artikla

Lajikerekisteröinnin päättäminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä lajikkeen rekisteröinti, jos

a) se toteaa uusien todisteiden perusteella, että 53 artiklan 1 kohdan mukaiset, muut kuin kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevat rekisteröinnin edellytykset eivät enää täyty;

b) se toteaa uusien todisteiden perusteella, että 53 artiklan 1 kohdan mukaiset rekisteröinnin edellytykset eivät täyttyneet rekisteröintihetkellä;

c) hakija ei ole maksanut mahdollista 84 artiklan mukaisesti vahvistettua maksua;

d) lajiketta ei enää ylläpidetä 76 artiklan vaatimusten mukaisesti tai kyseisessä artiklassa tarkoitettu lajikkeen ylläpitämisestä vastaava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö pyytää rekisteröinnin päättämistä tai kyseinen henkilö on lakannut ylläpitämästä lajiketta eikä kukaan muu henkilö ole ottanut vastuuta sen ylläpidosta;

e) on todettu, että hakemuksen toimittamishetkellä oli annettu vääriä tai vilpillisiä tietoja, joiden perusteella rekisteröintipäätös tehtiin;

f) hakemusta rekisteröinnin uusimiseksi ei jätetty 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, ja rekisteröintikausi on päättynyt; tai

g) hakija on pyytänyt rekisteröinnin päättämistä, paitsi jos toinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on pyytänyt rekisteröinnin jatkamista ja ottanut hoitaakseen hakijan tämän luvun mukaiset velvollisuudet.

2. Sellaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön pyynnöstä, jonka oikeutettua etua asia koskee, toimivaltainen viranomainen voi sallia sellaisen lajikkeen kasvien lisäysaineiston, jonka rekisteröinti on päätetty 1 kohdan d, f tai g alakohdan mukaisesti, markkinoinnin kyseistä päättämispäivää seuraavan kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti. Tieto tällaisesta päätöksestä on merkittävä kansalliseen lajikerekisteriin.

3. Rekisteröinnin päättämisen jälkeen lajike säilyy kansallisissa ja unionin lajikerekistereissä, joissa ilmoitetaan sen liitteessä IV olevassa f alakohdassa tarkoitettu rekisteröinnin tila.

76 artikla

Lajikkeen ylläpitäminen

1. Kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityjen lajikkeiden ylläpitämisestä vastaa hakija tai toinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö unionissa tai kolmannessa maassa, johon sovelletaan 39 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä, jäljempänä ’ylläpitäjä’. Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava kyseisen toisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi ja osoite. Toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä kyseisen toisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön lajikkeen ylläpitäjäksi, jos tämä pystyy osoittamaan valmiutensa ylläpitämisen suorittamiseen.

2. Lajikkeen ylläpitäminen on toteutettava asianomaiselle suvulle, lajille tai tietyntyyppisille lajeille hyväksyttyjen käytäntöjen mukaisesti.

3. Ylläpitäjän on säilytettävä lajikkeen ylläpitämistä koskevat tiedot. Toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa tarkastaa lajikkeen ylläpitämisen kyseisten tietojen perusteella. Kyseisten tietojen on katettava myös kaikki asiaankuuluvat kasvien lisäysaineiston tuotantovaiheet, mukaan lukien asiaankuuluvat luokat.

4. Ylläpitäjän on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle standardinäyte asianomaisesta lajikkeesta. Jos kyseessä ovat kasvullisesti lisätyt lajikkeet, standardinäytteen sijasta ylläpitäjä voi osoittaa, että sillä on kyseisen lajikkeen eläviä kasveja asianmukaisia tarkastuksia ja ylläpitämistä varten.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava tarkastuksia tarkastaakseen, millä tavalla lajiketta ylläpidetään, ja se voi sitä varten ottaa näytteitä asianomaisesta lajikkeesta. Tarkastusten tiheyden on perustuttava siihen, kuinka todennäköistä on, että 1–4 kohtaa ei noudateta.

6. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että lajiketta ei ylläpidetä tämän artiklan 1–4 kohdan mukaisesti, sen on annettava ylläpitäjälle riittävästi aikaa toteuttaa korjaavia toimia tai pyytää toista henkilöä huolehtimaan ylläpitämisestä. Jos tällaisia toimia ei toteuteta kyseisessä määräajassa, toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä lajikkeen rekisteröinti 75 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

7. Jos lajikkeen ylläpitäminen tapahtuu jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalliseen lajikerekisteriin lajike on rekisteröity, molempien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on avustettava toisiaan lajikkeiden ylläpidon tarkastuksissa. Jos sen jäsenvaltioiden toimivaltainen viranomainen, jossa lajikkeen ylläpitäminen tapahtuu, ei anna tällaista apua kohtuullisessa ajassa tai jos todetaan, että lajiketta ei ylläpidetä tämän artiklan mukaisesti, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jonka kansalliseen lajikerekisteriin lajike on rekisteröity, on pyydettävä ylläpitäjää toteuttamaan korjaavia toimia. Jos korjaavia toimia ei toteuteta kohtuullisen ajan kuluessa, toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä lajikkeen rekisteröinti 75 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

8. Jos lajikkeen ylläpitäminen tapahtuu jossakin kolmannessa maassa, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jonka kansalliseen lajikerekisteriin asianomainen lajike on rekisteröity, on pyydettävä kyseisen kolmannen maan viranomaisilta apua lajikkeiden ylläpidon tarkastuksiin, jos kyseisen ylläpidon vastaavuus on tunnustettu 39 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Jos kyseisen kolmannen maan viranomaiset eivät anna tällaista apua kohtuullisessa ajassa tai jos todetaan, että lajiketta ei ylläpidetä tämän artiklan mukaisesti, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jonka kansalliseen lajikerekisteriin lajike on rekisteröity, on pyydettävä ylläpitäjää toteuttamaan korjaavia toimia. Jos korjaavia toimia ei toteuteta kohtuullisen ajan kuluessa, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä lajikkeen rekisteröinti 75 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

5 JAKSO

ASIAKIRJOJEN JA NÄYTTEIDEN SÄILYTTÄMINEN

77 artikla

Rekisteröityjä lajikkeita koskevat asiakirja-aineistot

Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä jokaisen kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröidyn lajikkeen osalta vähintään

a) lajikkeen virallinen kuvaus tai virallisesti tunnustettu kuvaus; ja

b) virallisesti tunnustettua kuvausta tukevat tutkimusraportit tai asiakirjat.

78 artikla

Standardinäytteet rekisteröidyistä lajikkeista

1. Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröidyistä lajikkeista standardinäytteet ja asetettava ne muiden toimivaltaisten viranomaisten saataville virallisiin tarkoituksiin.

   Jos kyseessä ovat kasvullisesti lisätyt lajikkeet, standardinäytteen sijasta toimivaltainen viranomainen tai ylläpitäjä voi säilyttää kyseisen lajikkeen eläviä kasveja.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään standardinäytteiden koko ja vahvistetaan säännöt niiden korvaamiseksi, jos alkuperäisen standardinäytteen määrä on liian pieni tai se ei enää ole riittävä sen vuoksi, että sitä on käytetty muissa tutkimuksissa, sekä säännöt, joiden mukaisesti näytteet on asetettava muiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V luku
Menettelysäännökset

79 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle viiden vuoden ajaksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen 2 artiklan 4 kohdassa, 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 6 kohdassa, 11 artiklan 6 kohdassa, 12 artiklan 4 kohdassa, 17 artiklan 5 kohdassa, 18 artiklan 4 kohdassa, 22 artiklan 4 kohdassa, 29 artiklan 4 kohdassa, 37 artiklan 1 kohdassa, 45 artiklan 6 kohdassa, 51 artiklan 2 kohdassa, 52 artiklan 5 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa ja 60 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

   Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä viiden vuoden pituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen ensimmäisen viiden vuoden kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 4 kohdassa, 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 6 kohdassa, 11 artiklan 6 kohdassa, 12 artiklan 4 kohdassa, 17 artiklan 5 kohdassa, 18 artiklan 4 kohdassa, 22 artiklan 4 kohdassa, 29 artiklan 4 kohdassa, 37 artiklan 1 kohdassa, 45 artiklan 6 kohdassa, 51 artiklan 2 kohdassa, 52 artiklan 5 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa ja 60 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 2 artiklan 4 kohdan, 7 artiklan 4 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 6 kohdan, 11 artiklan 6 kohdan, 12 artiklan 4 kohdan, 17 artiklan 5 kohdan, 18 artiklan 4 kohdan, 22 artiklan 4 kohdan, 29 artiklan 4 kohdan, 37 artiklan 1 kohdan, 45 artiklan 6 kohdan, 51 artiklan 2 kohdan, 52 artiklan 5 kohdan, 59 artiklan 3 kohdan tai 60 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

80 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002[31] 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

[31] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/oj).

Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

VI luku

Raportointi, seuraamukset, virallinen valvonta ja asetusten (EU) 2016/2031 ja (EU) 2017/625 muuttaminen

81 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä] ja sen jälkeen viiden vuoden välein raportti seuraavista:

   a) esiperus-, perus-, sertifioitujen ja standardisiementen sekä -aineistojen ja kauppasiementen vuotuiset tuotantomäärät;

   b) alkuperäiskasvilajikkeisiin ja paikallisesti sopeutettuihin lajikkeisiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston suku- tai lajikohtaiset vuotuiset tuotantomäärät 23 artiklan mukaisesti;

c) niiden ammattimaisten toimijoiden lukumäärä, jotka käyttävät 24 artiklan mukaisia poikkeuksia, jotka koskevat tuotantoa ja markkinointia muita kuin ammattikäyttäjiä varten, sekä näiden suku- tai lajikohtaiset vuotuiset tuotantomäärät;

d) niiden organisaatioiden ja verkostojen lukumäärä, jotka käyttävät 25 artiklan mukaista poikkeusta, joka koskee kasvien geenivarojen suojelemiseen tarkoitetun kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinointia, sekä asianomaiset suvut tai lajit;

e) 28 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti sallitun kasvien lisäysaineiston suku- tai lajikohtaiset vuotuiset määrät;

f) kasvien lisäysaineiston suku- tai lajikohtaiset vuotuiset määrät, joiden markkinointi on sallittu 30 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

g) 42 artiklan b alakohdan mukaisesti rekisteröityjen ammattimaisten toimijoiden lukumäärä; ja

h) niiden rikkomusten lukumäärä ja tyypit, joista määrättiin vuosittain seuraamuksia 83 artiklan mukaisesti.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisessa raportoinnissa käytettävät tekniset muodot.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 80 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

82 artikla

Kasvien lisäysaineisto, joka ei ole tuotantoa ja markkinointia koskevien vaatimusten mukainen

Jos toimivaltaisen viranomaisen kasvien lisäysaineiston tuotannon ja markkinoinnin aikana suorittamissa tarkastuksissa ilmenee, että tässä asetuksessa tarkoitetut asiaankuuluvat vaatimukset eivät täyty, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että ammattimainen toimija toteuttaa tarvittavat korjaavat toimet, jotka koskevat kyseistä kasvien lisäysaineistoa sekä tiloja ja tuotantomenetelmiä. Kyseisillä toimilla on oltava yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:

a) kyseinen kasvien lisäysaineisto täyttää sovellettavat vaatimukset;

b) kyseinen kasvien lisäysaineisto vedetään pois markkinoilta tai sitä käytetään muuna kuin kasvien lisäysaineistona; tai

c) tapauksen mukaan kyseinen kasvien lisäysaineisto tuotetaan tai sitä markkinoidaan alempaan luokkaan kuuluvana ja kyseiseen luokkaan sovellettavien vaatimusten mukaisesti.

83 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseiset säännöt ja kyseiset toimenpiteet komissiolle viipymättä ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että petoksesta johtuviin tämän asetuksen rikkomisiin sovellettavat taloudelliset seuraamukset vastaavat vähintään joko

   a) ammattimaisen toimijan saamaa taloudellista hyötyä; tai

   b) tiettyä prosenttiosuutta ammattimaisen toimijan liikevaihdosta.

84 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä syrjimättömällä tavalla maksuja kattaakseen tämän asetuksen nojalla toteuttamiensa toimien kustannukset.

85 artikla

Asetuksen (EU) 2016/2031 muuttaminen

Muutetaan asetuksen (EU) 2016/2031 37 artikla seuraavasti:

1) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan luettelo säännellyistä muista kuin unionikaranteenituhoojista ja 36 artiklan d alakohdassa tarkoitetuista tietyistä istutettaviksi tarkoitetuista kasveista sekä tarvittaessa viittaukset tämän artiklan 7, 7 a ja 7 b kohdassa tarkoitettuihin luokkiin, erityistapauksiin ja muihin istutettaviksi tarkoitettuihin kasveihin ja tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettuihin kynnysarvoihin.”;

2) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio antaa tapauksen mukaan täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 36 artiklan f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä säänneltyjen muiden kuin unionikaranteenituhoojien esiintymisen estämiseksi asianomaisissa istutettaviksi tarkoitetuissa kasveissa. Kyseisten toimenpiteiden on tapauksen mukaan koskettava kyseisten kasvien tuomista unioniin ja siirtämistä siellä. Kyseiset toimenpiteet hyväksytään liitteessä II olevassa 2 jaksossa vahvistettuja periaatteita noudattaen.”;

3) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos ainoastaan yksi tai useampi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) …/…*+ 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kasvien lisäysaineiston luokka täyttää 36 artiklan e alakohdan edellytyksen, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa luettelossa on ilmoitettava kyseiset erityisluokat ja mainittava, että tämän artiklan 1 kohdassa säädetty tuomis- ja siirtokielto koskee ainoastaan niitä.

7 a) Jos 36 artiklan e alakohdan edellytys täyttyy ainoastaan yhden tai useamman asetuksen (EU) …/…*++ 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tapauksen osalta, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa luettelossa on ilmoitettava kyseiset erityistapaukset ja mainittava, että tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä tuomis- ja siirtokieltoa sovelletaan ainoastaan niihin.

7 b) Jos 36 artiklan e alakohdan edellytys täyttyy ainoastaan muiden istutettaviksi tarkoitettujen kasvien osalta niihin liittyvien kasvinterveysriskien vuoksi, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa luettelossa on ilmoitettava kyseiset istutettaviksi tarkoitetut kasvit ja mainittava, että tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä tuomis- ja siirtokieltoa sovelletaan ainoastaan niihin.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) …/…, annettu … päivänä …kuuta …, kasvien lisäysaineiston tuotannosta ja markkinoinnista unionissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/2031 ja (EU) 2017/625 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY ja neuvoston päätösten 2003/17/EY ja 2005/834/EY kumoamisesta (kasvien lisäysaineistoa koskeva asetus) (EUVL L…, ELI: …).”.

+ EUVL: lisätään tämän asetuksen numero ja vastaavaan alaviitteeseen asetuksen numero, hyväksymispäivä ja julkaisuviite.

++ EUVL: lisätään tämän asetuksen numero.

86 artikla

Asetuksen (EU) 2017/625 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2017/625 seuraavasti:

1) lisätään 1 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”k) kasvien lisäysaineiston tuotanto ja kaupan pitäminen, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) …/…*[+] IV lukua (Lajikkeiden rekisteröinti).

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) …/…, annettu … päivänä …kuuta …, kasvien lisäysaineiston tuotannosta ja markkinoinnista unionissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/2031 ja (EU) 2017/625 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY, 2008/90/EY ja neuvoston päätösten 2003/17/EY ja 2005/834/EY kumoamisesta (kasvien lisäysaineistoa koskeva asetus) (EUVL: …, ELI: …).”;

2) lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

”52) ’kasvien lisäysaineistolla’ asetuksen (EU) …/…[++] 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä kasvien lisäysaineistoa”;

[+] EUVL: lisätään tämän asetuksen numero ja vastaavaan alaviitteeseen asetuksen numero, hyväksymispäivä ja julkaisuviite.

[++] EUVL: lisätään tämän asetuksen numero.

3) lisätään artikla seuraavasti:

”*22 a artikla*

Erityiset säännöt, jotka koskevat virallista valvontaa ja toimivaltaisten viranomaisten toteuttamaa toimintaa kasvien lisäysaineiston osalta

1. Viralliseen valvontaan, jolla varmennetaan 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattaminen, on sisällytettävä kasvien lisäysaineiston, ammattimaisten toimijoiden ja muiden kyseisten sääntöjen alaisten henkilöiden virallinen valvonta.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 144 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla sääntöjä, jotka koskevat virallisen valvonnan suorittamista kasvien lisäysaineiston osalta tällaisiin tavaroihin sovellettavien 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen unionin sääntöjen noudattamisen todentamiseksi sekä toimivaltaisten viranomaisten tällaisen virallisen valvonnan suorittamisen seurauksena toteuttamaa toimintaa.

   Kyseisillä delegoiduilla säädöksillä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat erityisvaatimuksia tällaisen virallisen valvonnan suorittamiseksi seuraavien osalta:

   a) tietyn kasvien lisäysaineiston tuonti unioniin ja markkinointi unionissa, joihin sovelletaan 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä, tällaisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden ja laadun osalta; ja

b) ammattimaisten toimijoiden toimet, joita toimijat toteuttavat tietyn 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisen kasvien lisäysaineiston tuotannon tai markkinoinnin aikana.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan säännöt yhdenmukaisista käytännön järjestelyistä, jotka koskevat virallisen valvonnan suorittamista kasvien lisäysaineiston osalta näihin tavaroihin sovellettavien 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen unionin sääntöjen noudattamisen todentamiseksi sekä toimivaltaisten viranomaisten tällaisen virallisen valvonnan seurauksena toteuttamia toimia seuraavilta osin:

a) tällaisen virallisen valvonnan yhdenmukainen vähimmäistiheys, jos virallisen valvonnan vähimmäistaso on tarpeen, jotta voidaan reagoida tunnistettuihin yhdenmukaisiin riskeihin siitä, että tiettyä alkuperää olevan tai tietystä lähtöpaikasta tulevaa kasvien lisäysaineistoa koskevia sääntöjä ei noudateta;

b) toimivaltaisten viranomaisten niiden toimijoiden osalta suorittaman virallisen valvonnan yhdenmukainen tiheys, joilla on lupa suorittaa sertifiointi virallisen valvonnan alaisena asetuksen (EU) …/…[+] 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

[+] EUVL: lisätään tämän asetuksen numero.

4. Sovellettaessa 30 artiklaa tiettyjä tässä artiklassa tarkoitettuja virallista valvontaa koskevia tehtäviä voidaan siirtää yhden tai useamman luonnollisen henkilön suoritettavaksi.”;

4) muutetaan 144 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle 28 päivästä huhtikuuta 2017 viiden vuoden ajaksi 18 artiklan 7 kohdassa, 21 artiklan 8 kohdassa, 41 artiklassa, 45 artiklan 4 kohdassa, 47 artiklan 3 kohdassa, 48 artiklassa, 50 artiklan 4 kohdassa, 51 artiklassa, 53 artiklan 1 kohdassa, 62 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 2 ja 5 kohdassa, 77 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 92 artiklan 4 kohdassa, 99 artiklan 2 kohdassa, 100 artiklan 6 kohdassa, 101 artiklan 2 kohdassa, 126 artiklan 1 kohdassa, 142 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 149 artiklan 2 kohdassa, 150 artiklan 3 kohdassa, 154 artiklan 3 kohdassa, 155 artiklan 3 kohdassa ja 165 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Siirretään komissiolle 28 päivästä huhtikuuta 2027 viiden vuoden ajaksi 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 18 artiklan 7 kohdassa, 21 artiklan 8 kohdassa, 41 artiklassa, 22 a artiklan 2 kohdassa, 45 artiklan 4 kohdassa, 47 artiklan 3 kohdassa, 48 artiklassa, 50 artiklan 4 kohdassa, 51 artiklassa, 53 artiklan 1 kohdassa, 62 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 2 ja 5 kohdassa, 77 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 92 artiklan 4 kohdassa, 99 artiklan 2 kohdassa, 100 artiklan 6 kohdassa, 101 artiklan 2 kohdassa, 126 artiklan 1 kohdassa, 142 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 149 artiklan 2 kohdassa, 150 artiklan 3 kohdassa, 154 artiklan 3 kohdassa, 155 artiklan 3 kohdassa ja 165 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.
Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.”;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevien 18 artiklan 7 kohdan, 21 artiklan 8 kohdan, 22 a artiklan 2 kohdan, 41 artiklan, 45 artiklan 4 kohdan, 47 artiklan 3 kohdan, 48 artiklan, 50 artiklan 4 kohdan, 51 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan 3 kohdan, 64 artiklan 2 tai 5 kohdan, 77 artiklan 1 tai 2 kohdan, 92 artiklan 4 kohdan, 99 artiklan 2 kohdan, 100 artiklan 6 kohdan, 101 artiklan 2 kohdan, 126 artiklan 1 kohdan, 142 artiklan 1 tai 2 kohdan, 149 artiklan 2 kohdan, 150 artiklan 3 kohdan, 154 artiklan 3 kohdan, 155 artiklan 3 kohdan ja 165 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”.

87 artikla

Poikkeus asetuksessa (EU) 2017/625 vahvistetuista virallista valvontaa ja muita virallisia toimia koskevista säännöistä

Asetuksen (EU) 2017/625 6 artiklaa, 37 artiklan 4 kohdan e alakohtaa ja 109–113 artiklaa ei sovelleta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan viralliseen valvontaan tai muihin virallisiin toimiin.

Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava virallisten laboratorioiden auditointeja asetuksen (EU) 2017/625 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti, paitsi jos ne pitävät näitä auditointeja tarpeettomina, koska ISTA on tarkastanut virallisen laboratorion teknisen pätevyyden suorittaa siementen testausmenettelyjä ISTA:n kansainvälisten sääntöjen mukaisesti ja sillä on ISTA-standardien vaatimukset täyttävä laadunvarmistusjärjestelmä.

VII luku
Loppu- ja siirtymäsäännökset

88 artikla

Kumoamiset

Kumotaan direktiivit 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY sekä päätökset 2003/17/EY ja 2005/834/EY.

Viittauksia kyseisiin kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VI olevien vastaavuustaulukkojen mukaisesti.

89 artikla

Kasvien lisäysaineisto, joka on tuotettu tai jota on markkinoitu ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän asetuksen soveltamispäivä]

Kasvien lisäysaineistoa, joka on tuotettu tai jota markkinoidaan ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän asetuksen soveltamispäivä] 88 artiklassa tarkoitettujen säädösten tai kansallisten sääntöjen mukaisesti, saa edelleen markkinoida varastojen loppumiseen saakka kyseisten säädösten tai kansallisten sääntöjen mukaisesti myönnetyllä asianmukaisella etiketillä varustettuna.

90 artikla

Direktiivien 68/193/ETY, 2002/53/EY, 2002/55/EY, 2008/62/EY, 2008/90/EY ja 2009/145/EY mukaisesti rekisteröidyt tai hyväksytyt lajikkeet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi rekisteröitävä kansallisiin lajikerekistereihin kaikki sellaiset lajikkeet, jotka on ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän asetuksen soveltamispäivä] virallisesti hyväksytty tai rekisteröity luetteloihin tai rekistereihin, jotka jäsenvaltiot ovat perustaneet direktiivin 68/193/ETY 5 artiklan, direktiivin 2002/53/EY 3 artiklan, direktiivin 2002/55/EY 3 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2008/90/EY 7 artiklan 4 kohdan nojalla ja joista toimitetaan tapauksen mukaan virallinen kuvaus tai virallisesti tunnustettu kuvaus, soveltamatta tämän asetuksen IV luvun 3 jaksossa säädettyä rekisteröintimenettelyä.

Lajikkeet, jotka on hyväksytty direktiivin 2008/62/EY 3 artiklan ja direktiivin 2009/145/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän asetuksen soveltamispäivä], on rekisteröitävä välittömästi kansallisiin lajikerekistereihin alkuperäiskasvilajikkeina, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus, soveltamatta tämän asetuksen IV luvun 3 jaksossa säädettyä rekisteröintimenettelyä.

Lajikkeet, jotka on hyväksytty direktiivin 2009/145/EY artiklan 21 mukaisesti, voidaan hakijan tai ylläpitäjän pyynnöstä rekisteröidä asianomaisella virallisesti tunnustetulla kuvauksella paikallisesti sopeutetuiksi lajikkeiksi, soveltamatta tämän asetuksen IV luvun 3 jaksossa säädettyä rekisteröintimenettelyä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lajikkeiden rekisteröintikausi alkaa päivänä, jona ne on rekisteröity tai hyväksytty tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen direktiivien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 73 artiklan 1 kohdan soveltamista. Viiniköynnöslajikkeiden rekisteröintikausi alkaa ... päivänä ...kuuta ... [tämän asetuksen soveltamispäivä].

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin valikoituihin klooneihin, jotka on hyväksytty direktiivin 68/193/ETY 5 artiklan mukaisesti.

4. Lajikkeiden erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä sekä niiden kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevat tekniset tutkimukset, jotka on aloitettu ennen tämän asetuksen soveltamispäivää, on saatettava päätökseen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiaa koskevien direktiivien mukaisesti. Päätös lajikkeen rekisteröinnistä tehdään tämän asetuksen 71 ja 72 artiklan mukaisesti.

91 artikla

Kansallisten sääntöjen mukaisesti rekisteröidyt lajien lajikkeet

Liitteessä I lueteltujen sukujen tai lajien lajikkeet, jotka eivät kuulu 88 artiklassa tarkoitettujen direktiivien soveltamisalaan ja jotka on rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin kansallisten sääntöjen mukaisesti ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän asetuksen soveltamispäivä], on kyseiseen päivään mennessä rekisteröitävä asiaankuuluviin kansallisiin lajikerekistereihin soveltamatta IV luvun 3 jaksossa säädettyä rekisteröintimenettelyä.

92 artikla

Ammattimaiset toimijat, jotka on rekisteröity ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän asetuksen soveltamispäivä]

Poiketen siitä, mitä 43 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä ammattimainen toimija vaatimatta rekisteröintihakemuksen toimittamista, jos kyseinen toimija on rekisteröity 88 artiklassa tarkoitettujen direktiivien mukaisesti ja jos kyseisellä toimivaltaisella viranomaisella on pääsy kaikkiin 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin. Kyseisen ammattimaisen toimijan on tarvittaessa toimitettava päivitetyt tiedot toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa.

93 artikla

Ennen ... päivää...kuuta... [tämän asetuksen voimaantulopäivä] hyväksytyt tiukemmat kansalliset säännöt

Kunkin jäsenvaltion on tarkasteltava uudelleen viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [yhden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä] toimenpiteitä, jotka se on toteuttanut direktiivin 66/401/ETY 5 artiklan, direktiivin 66/402/ETY 5 artiklan, direktiivin 2002/54/EY 7 artiklan, direktiivin 2002/55/EY 24 artiklan, direktiivin 2002/56/EY 5 artiklan ja direktiivin 2002/57/EY 7 artiklan nojalla, ja tarvittaessa joko kumottava kyseiset toimenpiteet tai muutettava niitä tämän asetuksen 8 ja 9 artiklassa säädettyjen tai niiden nojalla hyväksyttyjen tuotantoa ja markkinointia koskevien vaatimusten noudattamiseksi.

Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava näistä toimista komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

94 artikla

Komission suorittama arviointi ja raportointi

1. Komissio toimittaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 24 ja 26 artiklan soveltamisesta.

2. Kertomuksessa on tarkasteltava 24 ja 26 artiklaan sisältyvien poikkeusten vaikutusta ammattikäyttäjille toimitettavan kasvien lisäysaineiston markkinoihin. Kertomuksessa on tarkasteltava erityisesti sitä, onko poikkeusten soveltaminen johtanut tilanteisiin, joissa muille kuin ammattikäyttäjille tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa tai viljelijöiden luontoissuorituksina vaihtamaa kasvien lisäysaineistoa on myyty ammattikäyttäjille, ja jos on, missä määrin. Kyseisessä kertomuksessa on tarkasteltava myös kasvinjalostajanoikeuksien rikkomisten mahdollista esiintyvyyttä.

3. Kertomuksessa voidaan komission tarpeelliseksi katsomalla tavalla käsitellä muiden tämän asetuksen säännösten kuin 24 ja 26 artiklan soveltamista.

4. Kertomuksen on perustuttava saatavilla oleviin tietoihin, mukaan lukien jäsenvaltioiden ja ammattimaisten toimijoiden tai järjestöjen toimittamat tiedot.

5. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.

95 artikla

Tyydyttävää kestävyyden huomioon ottavaa viljely- ja käyttöarvoa koskevien säännösten tarkastelu

1. Komissio antaa … [tämän asetuksen soveltamispäivä + 10 vuotta] jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisesta kun on kyse kestävyyden huomioon ottavasta viljely- ja käyttöarvosta.

2. Kertomuksessa arvioidaan, tapauksen mukaan, tarvetta muuttaa liitteessä I olevaa 4 saraketta, joka koskee niitä sukuja tai lajeja, joiden lajikkeet rekisteröidään ainoastaan, jos niiden kestävyyden huomioon ottava viljely- ja käyttöarvo on tyydyttävää.

3. Komissio voi tarvittaessa esittää kyseisen kertomuksen perusteella lainsäädäntöehdotuksen asetuksen muuttamiseksi.

96 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [48 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Jos tällä asetuksella siirretään komissiolle siirrettyä säädös- ja täytäntöönpanovaltaa, kyseisiä säännöksiä sovelletaan kuitenkin... päivästä ...kuuta ... [tämän asetuksen voimaantulopäivä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty …ssa/ssä … päivänä …kuuta …

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE I

2, 7, 29 ja 53 artiklassa tarkoitetut suvut ja lajit

1	2	3	4
Suvut tai lajit käyttötarkoituksen mukaan	Suvut ja lajit, joiden kasvien lisäysaineistoa on määrä tuottaa ja markkinoida ainoastaan esiperus-, perus- tai sertifioituina siemeninä tai -aineistoina 7 artiklan mukaisesti	Suvut tai lajit, joiden kasvien lisäysaineistoa voidaan myös tuottaa ja markkinoida kauppasiemeninä 29 artiklan mukaisesti	Suvut tai lajit, joiden osalta VSCU on pakollinen 53 artiklan mukaisesti *Ei koske nurmikkoihin tarkoitettuja lajikkeita
Maatalouskasvit			
Agrostis canina L.	X	X	X*
Agrostis capillaris L.	X		X*
Agrostis gigantea Roth	X	X	X*
Agrostis stolonifera L.	X		X*
Alopecurus pratensis L.	X		X*
Arachis hypogaea L.	X	X	X

1	2	3	4
Arrhenatherum elatius (L.) P. Beauv. ex J. Presl & C. Presl	X		X*
Avena nuda L.	X		X
Avena sativa L.	X		X
Avena strigosa Schreb.	X		X
Beta vulgaris L. (partim)	X		X
Biserrula pelecinus L.	X	X	X
Brassica juncea (L.) Czern.	X		X
Brassica napus L. (partim)	X		X
Brassica nigra (L.) W. D. J. Koch	X	X	X
Brassica oleracea L. (partim)	X		X
Brassica rapa L. (partim)	X		X
Bromus catharticus Vahl var. *elatus* (É. Desv.) Planchuelo	X	X	X*
Bromus sitchensis Trin.	X	X	X*
Camelina sativa (L.) Crantz	X	X	X
Cannabis sativa L.	X		X

1	2	3	4
Carthamus tinctorius L.	X		X
Carum carvi L.	X		X
Chenopodium quinoa Willd.	X	X	X
Cicer arietinum L.	X	X	X
Cichorium intybus L. (partim)	X	X	X
Cynodon dactylon (L.) Pers.	X	X	X*
Dactylis glomerata L.	X		X*
Fagopyrum esculentum Moench	X	X	X
Festuca arundinacea Schreb.	X		X*
Festuca filiformis Pourr.	X	X	X*
Festuca ovina L.	X		X*
Festuca pratensis Huds.	X		X*
Festuca rubra L.	X		X*
Festuca trachyphylla (Hack.) Hack.	X	X	X*
Galega orientalis Lam.	X	X	X
Glycine max (L.) Merr. (partim)	X		X

1	2	3	4
Gossypium L.	X		X
Helianthus annuus L.	X		X
Hordeum vulgare L.	X		X
Lathyrus cicera L.	X	X	X
Lathyrus sativus L.	X	X	X
Lens culinaris Medik.	X	X	X
Linum usitatissimum L.	X		X
Lolium multiflorum Lam.	X		X*
Lolium perenne L.	X		X*
Lolium x hybridum Hausskn.	X		X*
Lotus corniculatus L.	X		X
Lupinus albus L.	X		X
Lupinus angustifolius L.	X		X
Lupinus luteus L.	X		X
Medicago doliata Carmign.	X	X	X
Medicago italica (Mill.) Fiori	X	X	X

1	2	3	4
Medicago littoralis Rohde ex Loisel.	X	X	X
Medicago lupulina L.	X	X	X
Medicago murex Willd.	X	X	X
Medicago polymorpha L.	X	X	X
Medicago rugosa Desr.	X	X	X
Medicago sativa L.	X		X
Medicago scutellata (L.) Mill.	X	X	X
Medicago truncatula Gaertn.	X	X	X
Onobrychis viciifolia Scop.	X	X	X
Ornithopus compressus L.	X	X	X
Ornithopus sativus Brot.	X	X	X
Oryza sativa L.	X		X
Panicum miliaceum L.	X	X	X
Papaver somniferum L.	X		X
Phacelia tanacetifolia Benth.	X		X

1	2	3	4
Phalaris aquatica L.	X	X	X*
Phalaris canariensis L.	X	X	X
Phleum nodosum L.	X	X	X*
Phleum pratense L.	X		X*
Pisum sativum L. (partim)	X		X
Plantago lanceolata L.	X	X	X
Poa annua L.	X	X	X*
Poa nemoralis L.	X	X	X*
Poa palustris L.	X	X	X*
Poa pratensis L.	X		X*
Poa trivialis L.	X		X*
Raphanus sativus L. (partim)	X		X
Secale cereale L.	X		X
Sinapis alba L.	X		X
Sorghum bicolor (L.) Moench	X		X

1	2	3	4
*Sulla coronaria (*L.*)* B. H. Choi & H. Ohashi	X	X	X
Trifolium alexandrinum L.	X		X
Trifolium fragiferum L.	X	X	X
Trifolium glanduliferum Boiss.	X	X	X
Trifolium hirtum All.	X	X	X
Trifolium hybridum L.	X		X
Trifolium incarnatum L.	X		X
Trifolium isthmocarpum Brot.	X	X	X
Trifolium michelianum Savi	X	X	X
Trifolium pratense L.	X		X
Trifolium repens L.	X		X
Trifolium resupinatum L.	X		X
Trifolium squarrosum L.	X	X	X
Trifolium subterraneum L.	X	X	X
Trifolium vesiculosum Savi	X	X	X
Trigonella foenum-graecum L.	X	X	X

1	2	3	4
Trisetum flavescens (L.) P. Beauv.	X		X*
Triticum aestivum L. subsp. *aestivum*	X		X
Triticum aestivum L. subsp. *spelta* (L.) Thell.	X		X
Triticum durum Desf.	X		X
Vicia benghalensis L.	X	X	X
Vicia ervilia (L.) Willd.	X	X	X
Vicia faba L. (partim)	X		X
Vicia narbonensis L.	X	X	X
Vicia pannonica Crantz	X	X	X
Vicia sativa L.	X		X
Vicia villosa Roth	X		X
x Festulolium Asch. & Graebn.	X		X*
x Triticosecale Wittm. ex A. Camus	X		X
Zea mays L. **(**partim**)**	X		X

1	2	3	4
Peruna			
Solanum tuberosum L.	X		X
Vihanneskasvit			
Allium cepa L.			
Allium fistulosum L.			
Allium porrum L.			
Allium sativum L.			
Allium schoenoprasum L.			
Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.			
Apium graveolens L.			
Asparagus officinalis L.			
Beta vulgaris L. (partim)			
Brassica napus L. (partim)			
Brassica oleracea L. (partim)			
Brassica rapa L. (partim)			
Capsicum annuum L.			

1	2	3	4
Cichorium endivia L.			
Cichorium intybus L. (partim)			
Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. et Nakai			
Cucumis melo L.			
Cucumis sativus L.			
Cucurbita maxima Duchesne			
Cucurbita moschata Duchesne			
Cucurbita pepo L.			
Cynara cardunculus L.			
Daucus carota L.			
Foeniculum vulgare Mill.			
Glycine max (L.) Merr. (partim)			
Lactuca sativa L.			
Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A. W. Hill			
Phaseolus coccineus L.			
Phaseolus vulgaris L.			

1	2	3	4
Pisum sativum L. **(**partim**)**			
Raphanus sativus L. **(**partim**)**			
Rheum rhabarbarum L.			
Scorzonera hispanica L.			
Solanum lycopersicum L.			
Solanum melongena L.			
Spinacia oleracea L.			
Valerianella locusta (L.) Laterr.			
Vicia faba L. **(**partim**)**			
Zea mays L. **(**partim**)**			
Hedelmäkasvit			
Actinidia Lindl.			
Castanea sativa Mill.			
Citrus L.			
Corylus avellana L.			

1	2	3	4
Cydonia oblonga Mill.			
Ficus carica L.			
Fragaria L.			
Juglans regia L.			
Malus Mill.			
Olea europaea L.			
Pistacia L.			
Prunus armeniaca L.			
Prunus avium (L.) L.			
Prunus cerasus L.			
Prunus domestica L.			
Prunus dulcis (Mill.) D.A. Webb			
Prunus persica (L.) Batsch			
Prunus salicina Lindl**.**			

1	2	3	4
Pyrus L.			
Ribes L.			
Rubus L.			
Vaccinium L.			
Viiniköynnökset			
Vitis L.			X

LIITE II

8 artiklassa tarkoitetut esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja -aineistojen tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

A OSA

Maatalous ja vihanneskasvien esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja varsinaisten perunansiementen tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Maatalous- ja vihanneskasvien esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja varsinaisten perunansiementen tuotantoa koskevat vaatimukset

A. Kylvö tai istutus:

a) Toimivaltaisen viranomaisen tai ammattimaisen toimijan on määritettävä kylvettyjen siementen, tapauksen mukaan myös istutettujen emokasvien, lajike ja tunnistettavuus, ja tunnistetiedot on kirjattava jäljitettävyyden varmistamiseksi.

b) Pellon edeltävä kasvusto ei ole saanut olla yhteensopimaton kasvuston lajin, lajikkeen ja luokan siementuotannon kanssa, ja pellon on oltava riittävän puhdas mahdollisista sinne edellisestä sadosta jääneistä kasveista.

c) Siemenet tai tapauksen mukaan emokasvit on kylvettävä tai istutettava siten, että on riittävä etäisyys saman suvun tai saman lajin tai saman lajin ja eri lajikkeiden, jotka määritetään kasvitieteellisten ominaisuuksien perusteella, siitepölylähteisiin, jotta voidaan varmistaa suojaaminen muulta kuin toivotulta vieraalta pölytykseltä, mukaan lukien ristipölytys muun kasvuston kanssa.

d) Siementuotannon on tarvittaessa tapahduttava erillään samaan sukuun tai lajiin kuuluvien, elintarvike- tai rehutuotantoon käytettäväksi tarkoitettujen siementen viljelystä, jotta voidaan varmistaa, että ainoastaan asianomaisiin siemeniin sovellettavat vaatimukset täyttyvät.

e) Siementuotannossa voidaan käyttää in vitro -lisäyksellä tuotettuja kasveja.

B. Peltoviljely:

a) Peltokasvustolla on oltava riittävä lajikeidentiteetti ja sen on oltava riittävän lajikepuhdas.

On varmistettava, että pellolla ei esiinny muiden lajien tai lajikkeiden yksilöitä eikä poikkeavia yksilöitä. Jos tämä on kyseisen lajin ominaisuuksien vuoksi mahdotonta, tällaisia muiden lajien yksilöitä ja poikkeavia yksilöitä on oltava mahdollisimman vähän.

Jos poikkeavia yksilöitä tai muita kasvilajeja esiintyy viljelyvaiheessa, ne on poistettava tai niille on tehtävä asianmukainen käsittely.

b) Jos testitulokset ovat positiivisia tai kasveissa havaitaan näkyviä oireita tuhoojista asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti tai niissä havaitaan vikoja, ne on käsiteltävä tai niitä ei pidä käyttää kasvien lisäysaineiston lähteenä.

c) Kaikille pellolla oleville viljelykasveille on tehtävä virallisia tai virallisen valvonnan alaisena suoritettavia tarkastuksia asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisissa kasvuvaiheissa, asianmukaisin väliajoin ja asianmukaisilla menetelmillä sen varmistamiseksi, että ne täyttävät sovellettavat vaatimukset. Jos vaatimustenvastaisia kasveja ei ole mahdollista poistaa tai erottaa muista kasveista kasvuvaiheessa, peltoa tai osaa siitä ei pidä käyttää siementuotantoon tai, jos mahdollista, sitä on käytettävä alempaan luokkaan tai sukupolveen kuuluvan siemenen tuotantoon, paitsi jos ei-toivotut siemenet voidaan erotella mekaanisesti myöhemmässä vaiheessa.

C. Korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta:

a) Siemenet on korjattava niin, että varmistetaan niiden lajikeidentiteetti, lajikepuhtaus ja jäljitettävyys.

b) Kustakin erästä on otettava virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena siemennäyte. Näytteen koon ja näytteenottotiheyden, välineiden ja menetelmien on oltava asianomaisen lajin kannalta asianmukaisia, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

c) Siemennäytteelle on tehtävä virallinen tai virallisesti valvottu laboratoriotestaus sen varmistamiseksi, että asianomaiseen lajiin sovellettavat laatuvaatimukset täyttyvät. Laboratoriotestauksessa on käytettävä kyseiselle lajille soveltuvia menetelmiä, välineitä ja kasvualustaa ja otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

2. Maatalous- ja vihanneskasvien esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen ja varsinaisten perunansiementen markkinointia koskevat vaatimukset

Siementen on täytettävä kaikki seuraavat laatuvaatimukset kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien ja kyseisen siemenluokan mukaan:

a) niiden itävyyden on oltava riittävä, mikä on vahvistettava uudelleentestauksella asianomaisen lajin kannalta asianmukaisen ajan kuluttua;

b) niissä saa olla enintään sallittu enimmäispitoisuus siemeniä, joiden katsotaan voivan itää myöhemmässä vaiheessa (kovat siemenet);

c) niiden analyyttisen puhtauden on oltava riittävä, ja tapauksen mukaan niissä saa olla enintään sallittu enimmäismäärä maa-ainesta tai vieraita aineita;

d) niiden kosteuspitoisuuden on oltava tarkoituksenmukainen;

e) niissä saa olla enintään sallittu enimmäispitoisuus muiden sukujen tai lajien siemeniä;

f) ne ovat käytännössä vapaita erityisistä vioista tai vaurioista.

B OSA

Hedelmäkasvien ja viiniköynnösten esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Hedelmäkasvien ja viiniköynnösten esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen tuotantoa koskevat vaatimukset

A. Kylvö tai istutus:

a) Toimivaltaisen viranomaisen tai ammattimaisen toimijan on määritettävä istutettujen tai kylvettyjen aineiston, emokasvien tai siementen lajike ja identiteetti, ja tunnistetiedot on kirjattava jäljitettävyyden varmistamiseksi.

b) Aineisto, emokasvit tai siemenet ja tarvittaessa pölyttäjäkasvit on istutettava tai kylvettävä siten, että on riittävä etäisyys samaan sukuun tai samaan lajiin tai eri lajikkeisiin, jotka määritetään kasvitieteellisten ominaisuuksien perusteella, jotta voidaan varmistaa suojaaminen muulta kuin toivotulta vieraalta pölytykseltä, mukaan lukien ristipölytys muun kasvuston kanssa.

c) Siementuotannon on tarvittaessa tapahduttava erillään samaan sukuun tai lajiin kuuluvien, elintarvike- tai rehutuotantoon käytettäväksi tarkoitettujen kasvien viljelystä, jotta varmistetaan, että ainoastaan asianomaiseen siemeneen sovellettavat vaatimukset täyttyvät.

d) Siementuotannossa voidaan käyttää in vitro -lisäyksellä tuotettuja kasveja.

B. Peltoviljely:

a) Poikkeavat yksilöt tai epämuodostuneet tai vaurioituneet emokasvit ja pölyttäjäkasvit on hävitettävä kaikissa viljelyn vaiheissa, jotta voidaan varmistaa, että viljellyt kasvit pysyvät ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisenä, tai lajikkeeseen kuulumattomien kasvien tapauksessa niiden lajityypillisyyden, riittävän puhtauden ja tuotannon tehokkuuden varmistamiseksi.

b) Jos testitulokset ovat positiivisia tai emokasveissa ja pölyttäjäkasveissa havaitaan näkyviä oireita tuhoojista tai vioista, ne on käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti tai niitä ei pidä käyttää kasvien lisäysaineiston lähteenä.

c) Emokasveja ja pölyttäjäkasveja ei saa käyttää siementen lähteenä, jos niissä on merkittäviä vikoja, jotka todennäköisesti heikentävät tällaisten siementen laatua.

d) Emokasveja ja pölyttäjäkasveja on kaikissa kehitysvaiheissa viljeltävä niin, että siementen tuottaminen on mahdollista ja ne voidaan tunnistaa ja todentaa lajikkeen virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta vastaaviksi. Jos emokasvit ja pölyttäjäkasvit eivät kuulu lajikkeeseen, todentamisessa käytetään sitä lajia, johon kyseiset emokasvit ja pölyttäjäkasvit kuuluvat.

e) Emokasveille ja pölyttäjäkasveille on tehtävä virallisia tai virallisen valvonnan alaisena suoritettavia tarkastuksia asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisissa kasvuvaiheissa, asianmukaisin väliajoin ja asianmukaisilla menetelmillä sen varmistamiseksi, että se ne ovat asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.

C. Korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta:

a) Siemenet on korjattava niin, että varmistetaan niiden lajikeidentiteetti, lajikepuhtaus ja jäljitettävyys.

b) Kustakin erästä on otettava virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena siemennäyte. Erästä otettavan siemennäytteen on oltava riittävän suuri, jotta asianomaiseen sukuun tai lajiin sovellettavien laatuvaatimusten täyttyminen voidaan todeta. Näytteen koon ja näytteenottotiheyden, välineiden ja menetelmien on oltava asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisia, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

c) Testauksessa on käytettävä kyseiselle suvulle tai lajille soveltuvia menetelmiä, välineitä ja kasvualustaa, jotta voidaan varmistaa, että laatuvaatimukset täyttyvät.

2. Hedelmäkasvien ja viiniköynnösten esiperus-, perus- ja sertifioitujen siementen markkinointia koskevat vaatimukset

Siementen on täytettävä kaikki seuraavat laatuvaatimukset kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien ja kyseisen luokan mukaan:

a) niiden itävyyden on oltava riittävä;

b) niiden on oltava käytännössä vapaita erityisistä vioista tai vaurioista;

c) niiden analyyttisen puhtauden on oltava riittävä, ja tapauksen mukaan niissä saa olla enintään sallittu enimmäismäärä maa-ainesta tai vieraita aineita;

d) niiden kosteuspitoisuuden on oltava tarkoituksenmukainen;

e) niissä saa olla enintään sallittu enimmäispitoisuus muiden sukujen tai lajien siemeniä.

C OSA

Maatalous-, vihannes- ja hedelmäkasvien ja viiniköynnösten esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston, mukaan lukien valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston, tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Maatalous-, vihannes- ja hedelmäkasvien ja viiniköynnösten esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston, mukaan lukien valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston, tuotantoa koskevat vaatimukset

A. Kylvö tai istutus:

a) Toimivaltaisen viranomaisen tai ammattimaisen toimijan on määritettävä istutettujen tai kylvettyjen aineiston, emokasvien tai siementen lajike ja tunnistettavuus, ja tunnistetiedot on kirjattava niiden jäljitettävyyden varmistamiseksi.

b) Aineisto, emokasvit tai siemenet on tapauksen mukaan istutettava tai kylvettävä niin, että varmistetaan niiden elinkelpoisuus ja laatu koko tuotantoprosessin ajan.

c) Aineiston viljelyn on tarvittaessa tapahduttava erillään samaan sukuun tai lajiin kuuluvan elintarvike- tai rehukäyttöön tarkoitetun aineiston viljelystä.

d) Aineiston tuotannossa voidaan käyttää in vitro -lisäyksellä tuotettuja kasveja.

B. Peltoviljely:

a) Peltokasvustolla on oltava riittävä lajikeidentiteetti ja sen on oltava riittävän lajikepuhdas.

b) Poikkeavat yksilöt tai epämuodostuneet tai vaurioituneet emokasvit ja aineisto on hävitettävä kaikissa viljelyn vaiheissa.

c) Jos testitulokset ovat positiivisia tai emokasveissa tai aineistossa havaitaan näkyviä oireita tuhoojista tai vioista, ne on käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti tai niitä ei pidä käyttää kasvien lisäysaineiston lähteenä.

d) Emokasveja ja aineistoa on kaikissa kehitysvaiheissa viljeltävä niin, että aineiston tuottaminen on mahdollista ja että ne voidaan tunnistaa ja todeta lajikkeen, valikoidun kloonin tai polyklonaalisen aineiston virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta vastaaviksi. Jos emokasvit ja aineisto eivät kuulu lajikkeeseen, todentamisessa käytetään sitä lajia, johon kyseiset emokasvit ja aineisto kuuluvat.

e) Emokasveille ja aineistolle on tehtävä virallisia tai virallisen valvonnan alaisena suoritettavia tarkastuksia asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisissa kasvuvaiheissa, asianmukaisin väliajoin ja asianmukaisilla menetelmillä sen varmistamiseksi, että ne ovat asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.

C. Korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta:

a) Aineisto on korjattava niin, että varmistetaan sen lajikeidnetiteetti, lajikepuhtaus ja jäljitettävyys.

b) Erästä virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena otettavan näytteen on oltava riittävän suuri, jotta asianomaiseen sukuun tai lajiin sovellettavien laatuvaatimusten täyttyminen voidaan todeta. Näytteenottotiheyden, välineiden ja menetelmien on oltava asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisia, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

c) Virallisessa testauksessa tai virallisen valvonnan alaisena tehtävässä testauksessa on käytettävä kyseiselle suvulle tai lajille soveltuvia menetelmiä, välineitä ja kasvualustaa, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit, jotta voidaan varmistaa, että laatuvaatimukset ovat täyttyneet.

2. Maatalous-, vihannes- ja hedelmäkasviien sekä viiniköynnösten esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston, myös valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston, markkinointia koskevat vaatimukset

Aineiston on täytettävä kaikki seuraavat laatuvaatimukset kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien ja kyseisen luokan mukaan:

a) sen elinvoiman ja tapauksen mukaan kokoluokittelun on oltava riittäviä;

b) se on käytännössä vapaa erityisistä vioista tai vaurioista.

Polyklonaalisen aineiston koostumus on yhdistettävä ennen kyseisen aineiston lopullista pakkaamista, ja siinä on oltava samassa suhteessa aineistoa kaikista genotyypeistä, joista polyklonaalinen aineisto koostuu

D OSA

Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siemenperunoiden ja muiden perunan aineistojen tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siemenperunoiden ja muiden perunan aineistojen tuotantoa koskevat vaatimukset

A. Kylvö tai istutus:

a) Toimivaltaisen viranomaisen tai ammattimaisen toimijan on määritettävä istutettujen tai kylvettyjen aineiston, emokasvien tai siementen lajike ja tunnistettavuus, ja tunnistetiedot on kirjattava niiden jäljitettävyyden varmistamiseksi.

b) Aineisto, emokasvit tai siemenet on tapauksen mukaan istutettava tai kylvettävä niin, että varmistetaan niiden elinkelpoisuus ja laatu koko tuotantoprosessin ajan.

c) Siemenperunoiden tuotannon on tarvittaessa tapahduttava erillään elintarvike- tai rehutuotantoon käytettäväksi tarkoitettujen perunoiden viljelystä.

d) Siemenperunoiden tai muun perunan aineiston tuotannossa voidaan käyttää in vitro -lisäyksellä tuotettuja kasveja.

B. Peltoviljely:

a) Peltokasvustolla on oltava riittävä lajikeidentiteetti ja sen on oltava riittävän lajikepuhdas.

b) Poikkeavat yksilöt tai epämuodostuneet tai vaurioituneet kasvit ja mukulat on hävitettävä kaikissa viljelyn vaiheissa.

c) Jos testitulokset ovat positiivisia tai emokasveissa ja aineistossa havaitaan näkyviä oireita tuhoojista tai vioista, ne on käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti tai niitä ei pidä käyttää kasvien lisäysaineiston lähteenä.

d) Emokasveja ja aineistoa on kaikissa kehitysvaiheissa viljeltävä niin, että aineiston tuottaminen on mahdollista ja ne voidaan tunnistaa ja todeta lajikkeen virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta vastaaviksi.

e) Emokasveille ja aineistolle on tehtävä virallisia tai virallisen valvonnan alaisena suoritettavia tarkastuksia asianmukaisissa kasvuvaiheissa, asianmukaisin väliajoin ja asianmukaisilla menetelmillä sen varmistamiseksi, että ne ovat asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.

C. Korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta:

a) Siemenperunat on korjattava niin, että varmistetaan niiden tunnistettavuus ja jäljitettävyys.

b) Kustakin erästä on otettava mukulanäyte virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena. Näytteen koon ja näytteenottotiheyden, laitteiden ja menetelmien on oltava asianmukaisia, jotta laatuvaatimusten täyttyminen voidaan todeta, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit. Näyte voidaan ottaa myös pellolta.

c) Mukulanäytteille on tehtävä virallinen laboratoriotestaus tai laboratoriotestaus virallisen valvonnan alaisena ja silmämääräinen tarkastus sen varmistamiseksi, että laatuvaatimukset täyttyvät. Laboratoriotestauksessa on käytettävä perunalle soveltuvia menetelmiä, välineitä ja kasvualustaa, ja siinä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

2. Esiperus-, perus- ja sertifioitujen siemenperunoiden ja muiden perunan aineistojen markkinointia koskevat vaatimukset

Siemenperunoiden ja muun perunan aineiston on täytettävä seuraavat vaatimukset kyseisen luokan ominaisuuksien mukaan:

a) niiden elinvoiman, määritellyn koon ja kokoluokittelun on oltava riittäviä;

b) niiden on oltava käytännössä vapaita erityisistä vioista tai vaurioista.

E OSA

In vitro -lisäyksellä tuotetun esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. In vitro -lisäyksellä tuotetun esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston tuotantoa koskevat vaatimukset

A. In vitro -viljely

Toimivaltaisen viranomaisen tai ammattimaisen toimijan on määritettävä in vitro- tai in vivo -aineiston lajike ja tunnistettavuus, ja tunnistetiedot on kirjattava jäljitettävyyden varmistamiseksi.

B. In vitro -tuotanto

a) A kohdassa tarkoitetusta aineistosta peräisin oleva aineisto on tuotettava in vitro -lisäyksellä.

b) In vitro -lisäystä käytettäessä peräkkäisten lisäysten määrää rajoitetaan asianomaisille suvuille tai lajeille sopivalla tavalla.

c) Aineistoa on kaikissa kehitysvaiheissa viljeltävä niin, että se voidaan tunnistaa ja todeta lajikkeen virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta vastaaviksi. Jos virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta ei voida käyttää kasvin kasvuvaiheen vuoksi, voidaan käyttää biokemiallisia ja biomolekyylitekniikoita tai muita 8 artiklan 4 kohdan i alakohdan mukaisesti tunnustettuja teknisiä menetelmiä tai näytettä in vivo -istutetusta aineistosta. Jos aineisto ei kuulu lajikkeeseen, todentamisessa käytetään sitä lajia, johon kyseinen aineisto kuuluu.

d) Aineistolle on tehtävä virallisia tai virallisen valvonnan alaisena suoritettavia tarkastuksia asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisin väliajoin ja asianmukaisilla menetelmillä tapauksen mukaan sen varmistamiseksi, että se on asiaankuuluvien vaatimusten mukaista.

e) Erästä virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena otettavan näytteen on oltava riittävän suuri, jotta asianomaiseen sukuun tai lajiin sovellettavien laatuvaatimusten täyttyminen voidaan todeta. Näytteenottotiheyden, välineiden ja menetelmien on oltava asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisia, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

f) Virallisessa testauksessa tai virallisen valvonnan alaisena suoritettavassa testauksessa on käytettävä kyseiselle suvulle tai lajille soveltuvia menetelmiä, välineitä ja kasvualustaa, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

2. In vitro -lisäyksellä tuotetun esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston markkinointia koskevat vaatimukset

In vitro -aineiston on täytettävä kaikki seuraavat laatuvaatimukset kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien ja kyseisen luokan mukaan:

a) sen on kuuluttava lajikkeeseen ja, jos kyseessä on lajikkeeseen kuulumaton aineisto, kyseiseen lajiin;

b) sen elinvoiman, määritellyn koon ja tapauksen mukaan kokoluokittelun on oltava riittäviä;

c) sen on oltava käytännössä vapaa erityisistä vioista tai vaurioista.

LIITE III

9 artiklassa tarkoitetut standardisiementen ja -aineistojen tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

A OSA

Maatalous- ja vihanneskasvien standardisiementen ja varsinaisten perunansiementen tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Maatalous- ja vihanneskasvien standardisiementen ja varsinaisten perunansiementen tuotantoa koskevat vaatimukset

A. Kylvö tai istutus:

a) Ammattimaisen toimijan on määritettävä ja kirjattava kylvettyjen siementen, tapauksen mukaan myös istutettujen emokasvien, lajike ja tunnistettavuus, jäljitettävyyden varmistamiseksi.

b) Pellon edeltävä kasvusto ei ole saanut olla yhteensopimaton sadon lajin ja lajikkeen siementuotannon kanssa, ja pellon on oltava riittävän puhdas sinne mahdollisesti edellisestä sadosta jääneistä kasveista.

c) Siemenet tai tapauksen mukaan emokasvit on kylvettävä tai istutettava siten, että on riittävä etäisyys samaan sukuun tai samaan lajiin ja eri lajikkeisiin, jotka määritetään kasvitieteellisten ominaisuuksien perusteella, jotta voidaan varmistaa suojaaminen muulta kuin toivotulta vieraalta pölytykseltä mukaan lukien ristipölytys muun kasvuston kanssa.

d) Siementuotannon on tarvittaessa tapahduttava erillään samaan sukuun tai lajiin kuuluvien, elintarvike- tai rehutuotantoon käytettäväksi tarkoitettujen siementen viljelystä, jotta varmistetaan, että ainoastaan asianomaiseen siemeneen sovellettavat vaatimukset täyttyvät.

e) Siementuotannossa voidaan käyttää in vitro -lisäyksellä tuotettuja kasveja.

B. Peltoviljely:

a) Peltokasvustolla on oltava riittävä lajikeidentiteetti ja sen on oltava riittävän lajikepuhdas.

On varmistettava, että pellolla ei esiinny muiden lajien tai lajikkeiden yksilöitä eikä poikkeavia yksilöitä. Jos tämä on kyseisen lajin ominaisuuksien vuoksi mahdotonta, tällaisia muiden lajien yksilöitä ja poikkeavia yksilöitä on oltava mahdollisimman vähän.

Jos poikkeavia yksilöitä tai muita kasvilajeja esiintyy viljelyvaiheessa, ne on poistettava tai niille on tehtävä asianmukainen käsittely.

b) Jos testitulokset ovat positiivisia tai kasveissa havaitaan näkyviä oireita tuhoojista asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti tai niissä havaitaan vikoja, ne on käsiteltävä tai niitä ei pidä käyttää kasvien lisäysaineiston lähteenä.

c) Ammattimaisen toimijan on tarkastettava kaikki pellolla olevat viljelykasvit asianomaisten sukujen tai lajien kannalta asianmukaisessa kasvuvaiheessa ja asianmukaisin väliajoin sen varmistamiseksi, että ne ovat asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.

C. Korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta:

a) Siemenet on korjattava niin, että varmistetaan niiden lajikeidentiteetti, lajikepuhtaus ja jäljitettävyys.

b) Ammattimaisen toimijan on otettava kustakin erästä siemennäyte, joka on tutkittava sen varmistamiseksi, että asianomaisen lajin laatuvaatimukset täyttyvät. Näytteen koon ja näytteenottotiheyden, välineiden ja menetelmien on oltava asianomaisen lajin kannalta asianmukaisia, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

2. Maatalous- ja vihanneskasvien standardisiementen ja varsinaisten perunansiementen markkinointia koskevat vaatimukset

Siementen on täytettävä kaikki seuraavat laatuvaatimukset asianomaisen suvun tai lajin ominaisuuksien mukaan:

a) niiden itävyyden on oltava riittävä, mikä on vahvistettava uudelleentestauksella asianomaisen lajin kannalta asianmukaisen ajan kuluttua;

b) niissä saa olla enintään sallittu enimmäispitoisuus siemeniä, joiden katsotaan voivan itää myöhemmässä vaiheessa (kovat siemenet);

c) niiden analyyttisen puhtauden on oltava riittävä, ja tapauksen mukaan niissä saa olla enintään sallittu enimmäismäärä maa-ainesta tai vieraita aineita;

d) niiden kosteuspitoisuuden on oltava tarkoituksenmukainen;

e) niissä saa olla enintään sallittu enimmäispitoisuus muiden sukujen tai lajien siemeniä;

f) niiden on oltava käytännössä vapaita erityisistä vioista tai vaurioista.

B OSA

Hedelmäkasviien ja viiniköynnösten standardisiementen tuotantoa
ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Hedelmäkasvien ja viiniköynnösten standardisiementen tuotantoa koskevat vaatimukset

A. Kylvö tai istutus:

a) Ammattimaisen toimijan on määritettävä ja kirjattava aineiston, emokasvien ja kasvatettujen siementen lajikkeet ja tunnistetiedot niiden jäljitettävyyden varmistamiseksi.

b) Aineisto, emokasvit tai siemenet ja tarvittaessa pölyttäjäkasvit on kylvettävä tai istutettava siten, että on riittävä etäisyys samaan sukuun tai samaan lajiin ja eri lajikkeisiin, joka määritetään kasvitieteellisten ominaisuuksien perusteella, kuuluviin muihin kasveihin, jotta voidaan varmistaa suojaaminen muulta kuin toivotulta vieraalta pölytykseltä, mukaan lukien ristipölytys muun kasvuston kanssa.

c) Siementuotannon on tarvittaessa tapahduttava erillään samaan sukuun tai lajiin kuuluvien, elintarvike- tai rehutuotantoon käytettäväksi tarkoitettujen kasvien viljelystä, jotta varmistetaan, että ainoastaan asianomaiseen siemeneen sovellettavat vaatimukset täyttyvät.

d) Siementuotannossa voidaan käyttää in vitro -lisäyksellä tuotettuja kasveja.

B. Peltoviljely:

a) Poikkeavat yksilöt tai epämuodostuneet tai vaurioituneet emokasvit ja pölyttäjäkasvit on hävitettävä kaikissa viljelyn vaiheissa, jotta viljelty kasvi pysyy ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisenä, tai lajikkeeseen kuulumattomien kasvien tapauksessa niiden lajityypillisyyden, riittävän puhtauden ja tuotannon tehokkuuden varmistamiseksi.

b) Jos testitulokset ovat positiivisia tai emokasvien ja pölyttäjäkasveissa havaitaan näkyviä oireita tuhoojista tai vioista, ne on käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti tai niitä ei pidä käyttää kasvien lisäysaineiston lähteenä.

c) Emokasveja ja pölyttäjäkasveja ei saa käyttää siementen lähteenä, jos niissä on merkittäviä vikoja, jotka todennäköisesti heikentävät tällaisten siementen laatua.

d) Emokasveja ja pölyttäjäkasveja on kaikissa kehitysvaiheissa viljeltävä niin, että siementen tuottaminen on mahdollista ja ne voidaan tunnistaa ja todeta lajikkeen virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta vastaaviksi. Jos emokasvit ja pölyttäjäkasvit eivät kuulu lajikkeeseen, todentamisessa käytetään sitä lajia, johon kyseiset emokasvit ja pölyttäjäkasvit kuuluvat.

e) Ammattimaisen toimijan on tarkastettava emokasvit ja pölyttäjäkasvit asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisessa kasvuvaiheessa ja asianmukaisin väliajoin sen varmistamiseksi, että ne ovat asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.

C. Korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta:

a) Siemenet on korjattava niin, että varmistetaan niiden lajikeidentiteetti, lajikepuhtaus ja jäljitettävyys.

b) Ammattimaisen toimijan on otettava kustakin erästä siemennäyte, joka on tutkittava sen varmistamiseksi, että asianomaisen suvun tai lajin laatuvaatimukset täyttyvät. Näytteen koon ja näytteenottotiheyden, välineiden ja menetelmien on oltava asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisia, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

2. Hedelmäkasvien ja viiniköynnösten standardisiementen markkinointia koskevat vaatimukset

Siementen on täytettävä kaikki seuraavat laatuvaatimukset kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien mukaan:

a) niiden itävyyden on oltava riittävä;

b) niiden on oltava käytännössä vapaita erityisistä vioista tai vaurioista;

c) niiden analyyttisen puhtauden on oltava riittävä, ja tapauksen mukaan niissä saa olla enintään sallittu enimmäismäärä maa-ainesta tai vieraita aineita;

d) niiden kosteuspitoisuuden on oltava tarkoituksenmukainen;

e) niissä saa enintään olla sallittu enimmäispitoisuus muiden sukujen tai lajien siemeniä.

C OSA

Maatalous-, vihannes- ja hedelmäkasvien ja viiniköynnösten standardiaineiston, mukaan lukien polyklonaalisen aineiston, tuotantoa ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Maatalous-, vihannes- ja hedelmäkasvien ja viiniköynnösten standardiaineiston, mukaan lukien polyklonaalisen aineiston, tuotantoa koskevat vaatimukset

A. Kylvö tai istutus:

a) Ammattimaisen toimijan on määritettävä istutettujen tai kylvettyjen aineiston, emokasvien tai siementen lajike ja tunnistettavuus niiden jäljitettävyyden varmistamiseksi.

b) Aineisto, tapauksen mukaan emokasvit tai siemenet, on istutettava tai kylvettävä niin, että varmistetaan niiden elinkelpoisuus ja laatu koko tuotantoprosessin ajan.

c) Aineiston viljelyn on tarvittaessa tapahduttava erillään samaan sukuun tai lajiin kuuluvan elintarvike- tai rehukäyttöön tarkoitetun aineiston viljelystä.

d) Aineiston tuotannossa voidaan käyttää in vitro -lisäyksellä tuotettuja kasveja.

B. Peltoviljely:

a) Peltokasvustolla on oltava riittävä lajikeidentiteetti ja sen on oltava riittävän lajikepuhdas.

b) Poikkeavat yksilöt tai epämuodostuneet tai vaurioituneet emokasvit ja aineisto on hävitettävä kaikissa viljelyn vaiheissa.

c) Emokasveja ja aineistoa on kaikissa kehitysvaiheissa viljeltävä niin, että aineiston tuottaminen on mahdollista ja että ne voidaan tunnistaa ja todeta lajikkeen tai polyklonaalisen aineiston virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta vastaaviksi. Jos emokasvit ja aineisto eivät kuulu lajikkeeseen, todentamisessa käytetään sitä lajia, johon kyseiset emokasvit ja aineisto kuuluvat.

d) Ammattimaisen toimijan on tarkastettava emokasvit ja aineisto asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisessa kasvuvaiheessa ja asianmukaisin väliajoin sen varmistamiseksi, että ne ovat asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.

e) Jos testitulokset ovat positiivisia tai emokasveissa havaitaan näkyviä oireita tuhoojista asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti tai niissä havaitaan vikoja, ne on käsiteltävä tai niitä ei pidä käyttää kasvien lisäysaineiston lähteenä.

C. Korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta:

Aineisto on korjattava niin, että varmistetaan sen lajikeidentiteetti, lajikepuhtaus ja jäljitettävyys.

2. Maatalous-, vihannes- ja hedelmäkasvien ja viiniköynnösten standardiaineiston, mukaan lukien polyklonaalisen aineiston, markkinointia koskevat vaatimukset

Aineiston on täytettävä kaikki seuraavat laatuvaatimukset kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien mukaan:

a) sen elinvoiman ja tapauksen mukaan kokoluokittelun on oltava riittäviä;

b) se on käytännössä vapaa erityisistä vioista tai vaurioista;

Polyklonaalisen aineiston koostumus on yhdistettävä ennen kyseisen aineiston lopullista pakkaamista, ja siinä on oltava samassa suhteessa aineistoa kaikista genotyypeistä, joista polyklonaalinen aineisto koostuu.

D OSA

siemenperunoiden ja muun perunan aineiston tuotantoa
ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. Siemenperunoiden ja muun perunan aineiston tuotantoa koskevat vaatimukset

A. Kylvö tai istutus:

a) Ammattimaisen toimijan on määritettävä ja kirjattava istutettujen tai kylvettyjen aineiston, emokasvien ja siementen lajikkeet ja tunnistetiedot niiden jäljitettävyyden varmistamiseksi.

b) Aineisto, tapauksen mukaan emokasvit tai siemenet, on istutettava tai kylvettävä niin, että varmistetaan niiden elinkelpoisuus ja laatu koko tuotantoprosessin ajan.

c) Siemenperunoiden tuotannon on tarvittaessa tapahduttava erillään elintarvike- tai rehutuotantoon käytettäväksi tarkoitettujen perunoiden viljelystä.

d) Siemenperunoiden tai muun perunan aineiston tuotannossa voidaan käyttää in vitro -lisäyksellä tuotettuja kasveja.

B. Peltoviljely:

a) Peltokasvustolla on oltava riittävä lajikeidentiteetti ja sen on oltava riittävän lajikepuhdas.

b) Poikkeavat yksilöt tai epämuodostuneet tai vaurioituneet kasvit tai mukulat on hävitettävä kaikissa viljelyn vaiheissa.

c) Jos testitulokset ovat positiivisia tai emokasveissa ja aineistossa havaitaan näkyviä oireita tuhoojista tai vioista, ne on käsiteltävä asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti tai niitä ei pidä käyttää kasvien lisäysaineiston lähteenä.

d) Emokasveja ja aineistoa on kaikissa kehitysvaiheissa viljeltävä niin, että aineiston tuottaminen on mahdollista ja ne voidaan tunnistaa ja todeta lajikkeen virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta vastaaviksi.

e) Emokasveille ja aineistolle on tehtävä tarkastuksia asianmukaisissa kasvuvaiheissa, asianmukaisin väliajoin ja asianmukaisilla menetelmillä sen varmistamiseksi, että ne ovat asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.

C. Korjuu ja korjuun jälkeinen toiminta:

a) Siemenperunat on korjattava niin, että varmistetaan niiden lajikeidentiteetti ja jäljitettävyys.

b) Kustakin erästä on otettava mukulanäyte. Näyte voidaan ottaa myös pellolta.

c) Mukulanäytteet on tutkittava ja tarkastettava silmämääräisesti sen varmistamiseksi, että laatuvaatimukset täyttyvät.

2. Siemenperunoiden ja muun perunan aineiston markkinointia koskevat vaatimukset

Siemenperunoiden ja muun perunan aineiston on täytettävä molemmat seuraavista vaatimuksista:

a) niiden elinvoiman, määritellyn koon ja kokoluokittelun on oltava riittäviä;

b) niiden on oltava käytännössä vapaita erityisistä vioista tai vaurioista.

E OSA

In vitro -lisäyksellä tuotetun standardiaineiston tuotantoa
ja markkinointia koskevat vaatimukset

1. In vitro -lisäyksellä tuotetun standardiaineiston tuotantoa koskevat vaatimukset

A. In vitro -viljely:

Ammattimaisen toimijan on määritettävä in vitro- tai in vivo -aineiston lajike ja tunnistettavuus, ja tunnistetiedot on kirjattava sen jäljitettävyyden varmistamiseksi.

B. In vitro -tuotanto:

a) A kohdassa tarkoitetusta aineistosta peräisin oleva aineisto on tuotettava in vitro -lisäyksellä.

b) In vitro -lisäystä käytettäessä peräkkäisten lisäysten määrää rajoitetaan asianomaisille suvuille tai lajeille sopivalla tavalla.

c) Aineistoa on kaikissa kehitysvaiheissa viljeltävä niin, että se voidaan tunnistaa ja todeta lajikkeen virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta vastaaviksi. Jos virallista kuvausta tai virallisesti tunnustettua kuvausta ei voida käyttää kasvin kasvuvaiheen vuoksi, voidaan käyttää biokemiallisia ja biomolekyylitekniikoita tai muita 9 artiklan 4 kohdan i alakohdan mukaisesti tunnustettuja teknisiä menetelmiä tai näytettä in vivo -istutetusta aineistosta. Jos aineisto ei kuulu lajikkeeseen, todentamisessa käytetään sitä lajia, johon kyseinen aineisto kuuluu.

d) Ammattimaisen toimijan on tarkastettava aineisto asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisin väliajoin sen varmistamiseksi, että se on asiaankuuluvien vaatimusten mukaista.

e) Ammattimaisen toimijan erästä ottaman näytteen on oltava riittävän suuri, jotta asianomaiseen sukuun tai lajiin sovellettavien laatuvaatimusten täyttyminen voidaan todeta. Näytteenottotiheyden, välineiden ja menetelmien on oltava asianomaisen suvun tai lajin kannalta asianmukaisia, ja niissä on otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

f) Testauksessa on käytettävä kyseiselle suvulle tai lajille soveltuvia menetelmiä, välineitä ja kasvualustaa ja otettava huomioon kaikki sovellettavat kansainväliset standardit.

2. In vitro -lisäyksellä tuotetun standardiaineiston markkinointia koskevat vaatimukset

In vitro -aineiston on täytettävä kaikki seuraavat laatuvaatimukset kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien mukaan:

a) sen on kuuluttava lajikkeeseen ja, jos kyseessä on lajikkeeseen kuulumaton aineisto, asianomaiseen lajiin;

b) sen elinvoiman, määritellyn koon ja tapauksen mukaan kokoluokittelun on oltava riittäviä;

c) se on käytännössä vapaa erityisistä vioista tai vaurioista.

LIITE IV

51 artiklassa tarkoitettu kansallisten
ja unionin lajikerekisterien sisältö

Kansallisissa lajikerekistereissä ja unionin lajikerekisterissä on oltava tapauksen mukaan kaikki seuraavat tiedot:

a) sen suvun tai lajin tieteellinen nimi, johon kyseinen lajike kuuluu;

b) ainoastaan kansallisten rekisterien tapauksessa, sen suvun tai lajin yleisnimi, johon lajike kuuluu;

c) jalostajan tunniste, lajikkeen nimi ja sen vaihtoehtoiset nimitykset;

d) hakijan nimi ja tapauksen mukaan hakijan edustajan nimi;

e) rekisteröintihakemuksen jättämispäivä;

f) lajikkeen tila, mukaan lukien tieto siitä, onko lajike rekisteröity tai onko sen rekisteröinti päätetty tai onko sen rekisteröintihakemus vireillä tai onko hakija peruuttanut hakemuksen tai toimivaltainen viranomainen hylännyt sen;

g) lajikkeen rekisteröintipäivä ja mahdolliset muutokset sen f alakohdan mukaisessa tilassa;

h) rekisteröinnin päättymispäivä ja tapauksen mukaan markkinoinnin päättymispäivä 75 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

i) linkki lajikkeen viralliseen kuvaukseen tai virallisesti tunnustettuun kuvaukseen;

j) maininta siitä, onko kyseessä alkuperäiskasvilajike vai paikallisesti sopeutettu lajike, ja jos kyseessä on paikallisesti sopeutettu lajike, sen alkuperäalue;

k) 44 artiklan a alakohdassa tarkoitetun ylläpitäjän nimi, osoite ja tapauksen mukaan virallinen rekisteröintinumero;

l) unionin rekisterin osalta niiden jäsenvaltioiden nimet, jotka ovat perustaneet asiaankuuluvat kansalliset lajikerekisterit;

m) yksilöllinen lajiketunniste, jolla lajike on rekisteröity kansallisiin lajikerekistereihin;

n) maininta siitä, että lajike on ”luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuva luonnonmukainen lajike” asetuksen (EU) 2018/848 mukaisesti;

o) maininta siitä, että lajike sisältää muuntogeenisiä organismeja tai koostuu siitä;

p) maininta siitä, että lajike on jonkin toisen rekisteröidyn lajikkeen ainesosalajike;

q) maininta siitä, että kyseiseen lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa tuotetaan ja markkinoidaan ainoastaan perusrunkoina;

r) maininta lajikkeen lisääntymismenetelmästä, mukaan lukien tieto siitä, onko kyseessä

i) hybridi,

ii) synteettinen lajike tai

iii) kasvullisesti lisätty lajike tai siemenlisäyslajike, kun on kyse lajeista, joita voidaan lisätä kummallakin tavalla;

s) maininta siitä, sisältääkö lajike asetuksen (EU) 2026/1388 3 artiklan 13 alakohdassa vahvistetun määritelmän mukaisia ryhmän 1 NGT-kasveja tai koostuu niistä, sekä kyseisen asetuksen 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut tunnistenumerot niiden ryhmän 1 NGT-kasvien osalta, joista lajike on peräisin;

t) jos kyseessä on lajike, joka sietää rikkakasvien torjunta-aineita, maininta tästä seikasta, sekä tehoaine, jota lajike sietää;

u) lajikkeen tyypit, käyttötarkoitukset ja tekniset ominaisuudet, mukaan lukien talvi- tai kevätlajike, nurmikkokäyttö, käyttö teollisuudessa ja elintarvike- tai rehukäyttö.

LIITE V

Valikoitujen kloonien ja polyklonaalisen aineiston rekisteröintiä koskevat tekniset vaatimukset

A. Jotta valikoitu klooni voidaan sisällyttää 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) se on valittava sellaisten lajikkeen sisäisten fenotyyppisten erityisominaisuuksien ja sellaisen kasvinterveydellisen aseman vuoksi, joiden ansiosta valikoitu klooni on muita tuottavampi, kansainvälisesti hyväksyttyjen menetelmien mukaisesti, ja viiniköynnösten tapauksessa Kansainvälisen viinijärjestön vahvistamien menetelmien perusteella;

b) sen on oltava sille lajikkeelle tyypillinen, johon se kuuluu, ja tämä on varmistettava fenotyyppisten ominaisuuksien havainnoinnilla ja soveltuvissa tapauksissa kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaisella molekyylianalyysillä;

c) sitä on ylläpidettävä kansainvälisesti hyväksyttyjen käytäntöjen mukaisesti.

B. Jotta polyklonaalinen aineisto voidaan sisällyttää 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) se on valittava yhdellä peltokokeella, joka kattaa edustavan otoksen lajikkeen yleisestä geneettisestä monimuotoisuudesta kansainvälisesti hyväksyttyihin menetelmiin perustuvan tilastollisesti pätevän suunnitelman mukaisesti, ja viiniköynnöksen tapauksessa Kansainvälisen viinijärjestön vahvistamien menetelmien perusteella;

b) viiniköynnöksen lisäysaineiston tapauksessa sen polyklonaalisen aineiston on koostuttava 7–20 erillisestä genotyypistä;

c) sen polyklonaalisen materiaalin kunkin genotyypin on oltava sille lajikkeelle tyypillinen, johon se kuuluu, mikä on varmistettava fenotyyppisten ominaisuuksien havainnoinnilla ja tarvittaessa kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaisella molekyylianalyysillä;

d) sitä on ylläpidettävä kansainvälisesti hyväksyttyjen käytäntöjen mukaisesti.

LIITE VI

Vastaavuustaulukot

Neuvoston direktiivi 66/401/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
1 a artikla	2 artiklan 2 ja 5 kohta, 3 artiklan 3 alakohta, 35 artikla
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	2 artiklan 1 kohta, 3 ja 8 artikla, liite I
2 artiklan 1 kohdan B.1 alakohta	3 artiklan 9 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan 2 alakohta	23 artikla
2 artiklan 1 kohdan C alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan C a alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan C b alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan D alakohta	29 artikla
2 artiklan 1 kohdan E alakohta	–
2 artiklan 1 kohdan F alakohta	21 artiklan 9 kohta
2 artiklan 1 kohdan G alakohta	21 artiklan 9 kohta
2 artiklan 1 a kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 b kohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 d kohta	34 artikla
2 artiklan 2 kohta	–
2 artiklan 3 kohta	12 artikla
2 artiklan 4 kohta	12 artikla
3 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 a kohta	–
3 artiklan 2 kohta	6 ja 29 artikla
3 artiklan 3 kohta	7 artiklan 4 kohta
3 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta ja 86 artikla

Neuvoston direktiivi 66/401/EY	Tämä asetus
3 a artikla	8, 27 ja 32 artikla
4 artikla	30 ja 31 artikla
4 a artikla	2 artiklan 4 kohta, 27 ja 28 artikla
5 artikla	33 artikla
5 a artikla	8 artiklan 4 kohta, 33 artikla
6 artikla	68 artikla
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 4 kohta, 10 artikla
7 artiklan 1 a kohta	12, 13 ja 14 artikla
7 artiklan 1 b kohta	12, 13 ja 14 artikla
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta
8 artiklan 1 kohta	15 ja 16 artikla
8 artiklan 2 kohta	24 artikla
9 artiklan 1 kohta	16 artikla
9 artiklan 2 kohta	20 artikla
9 artiklan 3 kohta	16 ja 20 artikla
10 artiklan 1 kohdan a alakohta	17 artikla, 19 artiklan 6 kohta
10 artiklan 1 kohdan b alakohta	–
10 a artikla	17 artikla
10 b artikla	17 artikla
10 c artikla	17 ja 20 artikla
10 d artikla	16 artiklan 4 kohta
11 artikla	–
11 a artikla	19 artikla
12 artikla	19 artikla
13 artikla	21 ja 22 artikla
13 a artikla	37 artikla

Neuvoston direktiivi 66/401/EY	Tämä asetus
14 artiklan 1 kohta	–
14 artiklan 1 a kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
14 a artikla	8, 17 ja 19 artikla
15 artiklan 1 kohta	32 ja 38 artikla
15 artiklan 2 kohta	32 artikla
15 artiklan 3 kohta	32 ja 38 artikla
16 artiklan 1 kohta	39 artikla
16 artiklan 2 kohta	–
16 artiklan 3 kohta	–
16 artiklan 4 kohta	–
17 artikla	30 artikla
18 artikla	2 artiklan 5 kohdan c alakohta
19 artiklan 1 kohta	10 ja 86 artikla
19 artiklan 2 kohta	41 artikla
20 artikla	–
21 artikla	80 artikla
21 a artikla	79 ja 80 artikla
22 artikla	–
22 a artikla	22 ja 23 artikla
23 artikla	–
23 a artikla	34 artikla
24 artikla	–
Liite I	8 artiklan 4 kohta
Liite II	8 artiklan 4 kohta
Liite III	15 artiklan 4 kohta
Liite IV	19 artiklan 6 kohta
Liite V	32 artiklan 5 kohta

Neuvoston direktiivi 66/402/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
1 a artikla	2 artiklan 2 ja 5 kohta, 3 artiklan 3 alakohta, 35 artikla
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	2 artiklan 1 kohta, 3 ja 8 artikla, liite I
2 artiklan 1 kohdan B alakohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohta	3 artiklan 9 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan C a alakohta	3 artiklan 9 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan D alakohta	3 artiklan 9 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan E alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan F alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan G alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan H alakohta	–
2 artiklan 1 a alakohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 b alakohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 c kohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 e kohta	–
2 artiklan 2 kohta	–
2 artiklan 3 kohta	12 artikla
2 artiklan 4 kohta	12 artikla
3 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta
3 artiklan 3 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta ja 86 artikla
3 a artikla	8, 27 ja 32 artikla
4 artikla	30 ja 31 artikla
4 a artikla	2 artiklan 4 kohta, 27 ja 28 artikla
5 artikla	33 artikla
5 a artikla	8 artiklan 4 kohta, 33 artikla

Neuvoston direktiivi 66/402/EY	Tämä asetus
6 artikla	68 artikla
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 4 kohta, 10 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 a kohta	12, 13 ja 14 artikla
7 artiklan 1 b kohta	12, 13 ja 14 artikla
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta
8 artiklan 1 kohta	15 ja 16 artikla
8 artiklan 2 kohta	24 artikla
9 artiklan 1 kohta	16 artikla
9 artiklan 2 kohta	20 artikla
9 artiklan 3 kohta	16 ja 24 artikla
10 artiklan 1 kohdan a alakohta	17 artikla, 19 artiklan 6 kohta
10 artiklan 1 kohdan b alakohta	–
10 artiklan 2 kohta	16 ja 24 artikla
10 artiklan 3 kohta	–
10 a artikla	16 artiklan 4 kohta
11 artiklan 1 kohta	–
11 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
11 a artikla	19 artikla
12 artikla	19 artikla
13 artikla	21 artikla
13 a artikla	37 artikla
14 artiklan 1 kohta	–
14 artiklan 1 a kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
14 a artikla	8, 17 ja 19 artikla
15 artiklan 1 kohta	32 ja 38 artikla
15 artiklan 2 kohta	32 artikla

Neuvoston direktiivi 66/402/EY	Tämä asetus
15 artiklan 3 kohta	32 ja 38 artikla
16 artiklan 1 kohta	39 artikla
16 artiklan 2 kohta	–
16 artiklan 3 kohta	–
16 artiklan 4 kohta	–
17 artikla	30 artikla
18 artikla	2 artiklan 5 kohdan c alakohta
19 artiklan 1 kohta	10 ja 86 artikla
19 artiklan 2 kohta	41 artikla
20 artikla	–
21 artikla	80 artikla
21 a artikla	79 ja 80 artikla
21 b artikla	8 artiklan 4 kohta
22 artikla	–
22 a artikla	22 ja 23 artikla
23 artikla	–
23 a artikla	34 artikla
24 artikla	–
Liite I	8 artiklan 4 kohta
Liite II	8 artiklan 4 kohta
Liite III	15 artiklan 4 kohta
Liite IV	19 artiklan 6 kohta
Liite V	32 artiklan 5 kohta

Neuvoston direktiivi 68/193/ETY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	3 artiklan 1 alakohta
2 artiklan 1 kohdan A AA alakohta	3 artiklan 24 alakohta
2 artiklan 1 kohdan A AB alakohta	3 artiklan 20 alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan D DA alakohta	3 artiklan 12 alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohta	3 artiklan 13 alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohta	3 artiklan 14 alakohta
2 artiklan 1 kohdan G alakohta	3 artiklan 15 alakohta
2 artiklan 1 kohdan H alakohta	–
2 artiklan 1 kohdan I alakohta	3 artiklan 3 alakohta
2 artiklan 2 kohta	–
3 artiklan 1 kohta	7 artikla
3 artiklan 2 kohta	–
3 artiklan 3 kohta	–
3 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohdan b alakohta, 9 artiklan 4 kohdan b alakohta
3 artiklan 5 kohta	7 artiklan 4 kohta
4 artikla	33 artikla
5 artikla	49 ja 52 artikla
5 a artikla	53 artiklan 1 kohta
5 b artiklan 1 kohta	55 artikla
5 b artiklan 2 kohta	57 artikla
5 b artiklan 3 kohta	56 artikla
5 b a artiklan 1 kohta	–

Neuvoston direktiivi 68/193/ETY	Tämä asetus
5 b a artiklan 2 kohta	–
5 b a artiklan 3 kohta	53 artiklan 1 kohdan d alakohta
5 c artikla	–
5 d artiklan 1 kohta	65 artikla
5 d artiklan 2 kohta	54 artiklan 4 kohta
5 e artiklan 1 kohta	75 artiklan 1 kohta
5 e artiklan 2 kohta	49 artiklan 4 kohta
5 f artikla	51 artiklan 1 kohdan liitteessä IV oleva o alakohta
5 g artikla	76 artikla
7 artikla	15 artikla
8 artiklan 1 kohta	15 ja 16 artikla
8 artiklan 2 kohta	24 artikla
9 artikla	16 artikla
10 artikla	17 artikla
10 a artikla	19 artikla
11 artiklan 1 kohta	86 artikla
11 artiklan 2 kohta	41 artikla
12 artikla	–
12 a artikla	–
13 artikla	32 artikla
14 artikla	30 artikla
14 a artikla	37 arviointi
15 artiklan 1 kohta	2 artiklan 5 kohdan c alakohta
15 artiklan 2 kohta	39 artikla
16 artikla	–
16 a artikla	–

Neuvoston direktiivi 68/193/ETY	Tämä asetus
16 b artikla	–
17 artikla	79 ja 80 artikla
17 a artikla	–
18 artikla	–
18 a artikla	34 artikla
18 b artikla	–
19 artikla	–
20 artikla	–
Liite I	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
Liite II	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
Liite III	16 artiklan 5 alakohta
Liite IV	19 artiklan 5 kohta

Neuvoston direktiivi 2002/53/EY	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla, 2 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	50 artiklan 2 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 5 kohdan c alakohta
2 artikla	–
3 artiklan 1 kohta	49 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	49 artiklan 5 kohta
3 artiklan 3 kohta	49 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	53 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohta	55 artikla
5 artiklan 2 kohta	57 artikla
5 artiklan 3 kohta	56 artikla
5 artiklan 4 kohta	59 artikla
6 artikla	49 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 kohta	65 artikla
7 artiklan 2 kohta	54 artiklan 4 kohta, 59 artiklan 3 kohta
7 artiklan 3 kohta	68 artikla
7 artiklan 4 kohta	53 artiklan 1 kohta
7 artiklan 5 kohta	–
8 artikla	62 artiklan 1 a kohta
9 artiklan 1 kohta	49, 51 ja 76 artikla, liite IV
9 artiklan 2 ja 3 kohta	53 artiklan 1 kohdan b alakohta, 60 artikla
9 artiklan 4 kohta	53 artiklan 1 kohdan a alakohta, liite IV
9 artiklan 5 kohta	51 artikla, liite IV
9 artiklan 6 kohta	60 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/53/EY	Tämä asetus
10 artikla	49 artiklan 4 kohta, 50 artikla, 51 artiklan 1 kohta, liite IV
11 artikla	76 artikla
12 artiklan 1 kohta	73 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	73 artiklan 2 kohta
13 artikla	71 artikla, 75 artiklan 1 kohdan b alakohta
14 artikla	75 artikla
15 artikla	75 artikla
16 artiklan 1 kohta	49 artiklan 3 kohta
16 artiklan 2 kohta	36 artikla
17 artikla	50 artikla
18 artikla	36 artikla
19 artikla	49 ja 76 artikla
20 artiklan 1 kohta	–
20 artiklan 2 ja 3 kohta	23 artikla, 54 artiklan 4 kohdan b alakohta
21 artikla	–
22 artikla	39 artikla
23 artikla	80 artikla
24 artikla	–
25 artikla	–
26 artikla	–
27 artikla	96 artikla
28 artikla	–

Neuvoston direktiivi 2002/54/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla, 2 artiklan 5 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 5 kohta, 3 artiklan 3 alakohta ja 35 artikla
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohta, liite I
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	3 artiklan 9 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan d alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohdan g alakohta	–
2 artiklan 1 kohdan h alakohta	–
2 artiklan 2 kohta	8 artikla
2 artiklan 3 ja 4 kohta	12, 13 ja 14 artikla
3 artiklan 1 kohta	6 artikla
3 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta ja 86 artikla
4 artikla	8, 27 ja 32 artikla
5 artikla	30 ja 31 artikla
6 artikla	2 artiklan 4 kohta, 27 ja 28 artikla
7 artikla	33 artikla
8 artikla	68 artikla
9 artiklan 1 kohta	8 artiklan 4 kohta, 10 artiklan 3 kohta
9 artiklan 1 a kohta	12, 13 ja 14 artikla
9 artiklan 1 b kohta	12, 13 ja 14 artikla
9 kohdan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta
10 artiklan 1 kohta	15 ja 16 artikla
10 artiklan 2 kohta	24 artikla
11 artikla	16 artikla
12 artiklan a alakohta	17 artikla, 19 artiklan 6 kohta
12 artiklan b alakohta	–

Neuvoston direktiivi 2002/54/EY	Tämä asetus
13 artikla	–
14 artikla	–
15 artikla	20 artikla
16 artikla	–
17 artikla	19 artikla
18 artikla	19 artikla
19 artikla	37 artikla
20 artikla	–
21 artikla	8, 17 ja 19 artikla
22 artiklan 1 kohta	32 ja 38 artikla
22 artiklan 2 kohta	32 artikla
22 artiklan 3 kohta	32 ja 38 artikla
23 artiklan 1 kohta	39 artikla
23 artiklan 2 kohta	–
24 artikla	30 artikla
25 artiklan 1 kohta	10 ja 86 artikla
25 artiklan 2 kohta	41 artikla
26 artikla	–
27 artikla	79 ja 80 artikla
28 artikla	80 artikla
29 artikla	–
30 artikla	22 ja 23 artikla
30 a artikla	34 artikla
31 artikla	–
32 artikla	–
33 artikla	–

Neuvoston direktiivi 2002/54/EY	Tämä asetus
34 artikla	96 artikla
35 artikla	–
Liitteessä I	8 artiklan 4 kohta
Liitteessä II	8 artiklan 4 kohta
Liite III	19 artiklan 6 kohta
Liite IV	19 artiklan 6 kohta, 32 artikla
Liite V	–
Liite VI	–

Neuvoston direktiivi 2002/55/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla, 2 artiklan 5 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 5 kohta, 3 artiklan 3 alakohta ja 35 artikla
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohta, liite I
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	3 artiklan 9 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan d alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan e alakohta	3 artiklan 11 alakohta, 9 artikla
2 artiklan 1 kohdan f alakohta	–
2 artiklan 1 kohdan g alakohta	–
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 3 kohta	8 ja 9 artikla
2 artiklan 4 kohta	12, 13 ja 14 artikla
3 artiklan 1 kohta	5 artikla
3 artiklan 2 kohta	49 artikla
3 artiklan 3 kohta	50 artikla
3 artiklan 4 kohta	49 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohta	53 artiklan 1 kohdan d alakohta
4 artiklan 3 kohta	–
4 artiklan 4 kohta	23 artikla, 54 artiklan 4 kohdan d alakohta
5 artiklan 1 kohta	55 artikla
5 artiklan 2 kohta	57 artikla
5 artiklan 3 kohta	56 artikla
6 artikla	49 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 kohta	65 artikla
7 artiklan 2 kohta	54 artiklan 4 kohta
7 artiklan 3 kohta	68 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/55/EY	Tämä asetus
7 artiklan 4 kohta	53 artiklan 1 kohdan d alakohta
8 artikla	62 artiklan 1 kohdan f alakohta
9 artiklan 1 kohta	49, 51 ja 76 artikla, liite IV
9 artiklan 2 ja 3 kohta	53 artiklan 1 kohdan b alakohta, 60 artikla
9 artiklan 4 kohta	53 artiklan 1 kohdan a alakohta, liite IV
9 artiklan 5 kohta	51 artikla, liite IV
9 artiklan 6 kohta	60 artikla
10 artikla	49 artiklan 4 kohta, 50 artikla, 51 artiklan 1 kohta, liite IV
11 artikla	76 artikla
12 artiklan 1 kohta	73 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	73 artiklan 2 kohta
13 artikla	71 artikla, 75 artiklan 1 kohdan b alakohta
14 artikla	75 artikla
15 artikla	75 artikla
16 artiklan 1 kohta	49 artiklan 3 kohta
16 artiklan 2 kohta	36 artikla
17 artikla	50 artikla
18 artikla	36 artikla
19 artikla	49 ja 76 artikla
20 artiklan 1 ja 2 kohta	6 ja 7 artikla
20 artiklan 3 kohta	8 artiklan 4 kohta, 33 artikla
20 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta ja 86 artikla
21 artikla	8 ja 27 artikla, 38 artiklan 3 kohta
22 artikla	30 ja 31 artikla
23 artikla	2 artiklan 4 kohta, 27 ja 28 artikla
24 artikla	33 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/55/EY	Tämä asetus
25 artiklan 1 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta, 10 ja 11 artikla
25 artiklan 1 a kohta	12, 13 ja 14 artikla
25 artiklan 1 b kohta	12, 13 ja 14 artikla
25 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta
26 artiklan 1 kohta	15 artikla
26 artiklan 2 kohta	24 artikla
26 artiklan 3 kohta	21 artikla
27 artikla	16 ja 20 artikla
28 artikla	17 ja 18 artikla, 19 artiklan 6 kohta
29 artikla	20 artikla
30 artikla	–
31 artikla	19 artikla
32 artikla	19 artikla
33 artikla	37 artikla
34 artiklan 1 kohta	–
34 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta, 33 artikla
35 artikla	8, 17 ja 19 artikla
36 artiklan 1 kohta	32 ja 38 artikla
36 artiklan 2 kohta	32 artikla
36 artiklan 3 kohta	32 ja 38 artikla
37 artiklan 1 kohta	39 artikla
37 artiklan 2 kohta	–
38 artikla	30 artikla
39 artiklan 1 kohta	10, 11 ja 86 artikla
39 artiklan 2 kohta	41 artikla
40 artikla	10 ja11 artikla
41 artikla	11 ja 42 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/55/EY	Tämä asetus
42 artikla	82 artikla
43 artikla	–
44 artiklan 1 kohta	–
44 artiklan 2 ja 3 kohta	23 artikla
45 artikla	79 ja 80 artikla
46 artikla	80 artikla
47 artikla	–
48 artikla	22 ja 23 artikla
49 artikla	34 artikla
50 artikla	–
51 artikla	–
52 artikla	96 artikla
53 artikla	–
Liite I	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
Liite II	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
Liite III	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
Liite IV	19 artiklan 6 kohta
Liite V	19 artiklan 6 kohta
Liite VI	–
Liite VII	–

Neuvoston direktiivi 2002/56/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla, 2 artiklan 5 kohdan c alakohta
2 artiklan a alakohta	2 artiklan 5 kohta, 3 artiklan 3 alakohta ja 35 artikla
2 artiklan b alakohta	3 artiklan 13 alakohta, 8 artikla
2 artiklan c alakohta	3 artiklan 14 alakohta, 8 artikla
2 artiklan d alakohta	–
3 artiklan 1 kohta	6 artikla
3 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta
3 artiklan 3 kohta	8 artiklan 4 kohta
3 artiklan 4 kohta	8 artiklan 3 kohta
4 artikla	8, 27 ja 28 artikla
5 artikla	33 artikla
6 artikla	2 artiklan 4 kohta, 27 ja 32 artikla
7 artikla	8 artiklan 4 kohta
8 artikla	8 artiklan 4 kohta
9 artikla	8 artiklan 4 kohta
10 artikla	8 artiklan 4 kohta
11 artiklan 1 kohta	15 artikla
11 artiklan 2 kohta	–
12 artikla	16 artikla
13 artiklan 1 kohdan a alakohta	17 artikla, 19 artiklan 6 kohta
13 artiklan 1 kohdan b alakohta	–
13 artiklan 2 alakohta	–
14 artikla	–
15 artikla	19 artikla
16 artikla	19 artikla
17 artiklan 1 kohta	–

Neuvoston direktiivi 2002/56/EY	Tämä asetus
17 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta
18 artikla	8, 17 ja 19 artikla
19 artikla	37 artikla
20 artikla	–
21 artiklan 1 kohta	39 artikla
21 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	–
22 artikla	30 artikla
23 artiklan 1 kohta	86 artikla
23 artiklan 2 kohta	41 artikla
24 artikla	79 ja 80 artikla
25 artikla	80 artikla
26 artikla	–
27 artikla	23 artikla
28 artikla	–
29 artikla	–
30 artikla	96 artikla
31 artikla	–
Liite I	8 artiklan 4 kohta
Liite II	8 artiklan 4 kohta
Liite III	19 artiklan 6 kohta
Liite IV	–
Liite V	–

Neuvoston direktiivi 2002/57/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla, 2 artiklan 5 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 5 kohta, 3 artiklan 3 alakohta ja 35 artikla
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohta, liite I
2 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta	3 artiklan 9 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan e, f, g, h ja i alakohta	3 artiklan 10 alakohta, 8 artikla
2 artiklan 1 kohdan j alakohta	29 artikla
2 artiklan 1 kohdan k alakohta	–
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 3 kohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 3 a kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 5 ja 6 kohta	12, 13 ja 14 artikla
3 artiklan 1 kohta	6 artikla
3 artiklan 2 kohta	6 ja 29 artikla
3 artiklan 3 kohta	7 artikla
3 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta ja 86 artikla
4 artikla	8, 27 ja 32 artikla
5 artikla	30 ja 31 artikla
6 artikla	2 artiklan 4 kohta, 27 ja 28 artikla
7 artikla	33 artikla
8 artikla	68 artikla
9 artiklan 1 kohta	8 artiklan 4 kohta
9 artiklan 1 a kohta	12, 13 ja 14 artikla
9 artiklan 1 b kohta	12, 13 ja 14 artikla
9 artiklan 2 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
10 artiklan 1 kohta	15 ja 16 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/57/EY	Tämä asetus
10 artiklan 2 kohta	24 artikla
11 artikla	16 artikla
12 artiklan 1 kohdan a alakohta	17 artikla, 19 artiklan 6 kohta
12 artiklan 1 kohdan b alakohta	–
12 artiklan 2 kohta	–
12 artiklan 3 kohta	–
13 artikla	–
14 artikla	19 artikla
15 artikla	19 artikla
16 artikla	37 artikla
17 artikla	–
18 artikla	8, 17 ja 19 artikla
19 artiklan 1 kohta	32 ja 38 artikla
19 artiklan 2 kohta	32 artikla
19 artiklan 3 kohta	32 ja 38 artikla
19 a artikla	21 artikla
20 artiklan 1 kohta	39 artikla
20 artiklan 2 kohta	–
21 artikla	30 artikla
22 artiklan 1 kohta	10 ja 86 artikla
22 artiklan 2 kohta	41 artikla
23 artikla	–
24 artikla	79 ja 80 artikla
25 artikla	80 artikla
26 artikla	–
27 artikla	22 ja 23 artikla

Neuvoston direktiivi 2002/57/EY	Tämä asetus
28 artikla	34 artikla
29 artikla	–
30 artikla	–
31 artikla	–
32 artikla	96 artikla
33 artikla	–
Liite I	8 artiklan 4 kohta
Liite II	8 artiklan 4 kohta
Liite III	8 artiklan 4 kohta
Liite IV	19 artiklan 6 kohta, 21 artiklan 9 kohta, 29 artiklan 5 kohta
Liite V	19 artiklan 6 kohta, 32 artikla
Liite VI	–
Liite VII	–

Neuvoston direktiivi 2008/72/EY	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artikla	2 artiklan 5 kohdan c alakohta
3 artiklan a ja b alakohta	3 artiklan 1 alakohta
3 artiklan c alakohta	3 artiklan 4 alakohta
3 artiklan d alakohta	3 artiklan 3 alakohta
3 artiklan e alakohta	3 artiklan 6 alakohta
3 artiklan f, g ja h alakohta	–
3 artiklan i alakohta	3 artiklan 32 alakohta
3 artiklan j alakohta	–
4 artikla	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
5 artiklan 1 ja 2 kohta	42 ja 47 artikla
5 artiklan 3 kohta	–
5 artiklan 4 kohta	–
6 artikla	12 ja 13 artikla
7 artikla	–
8 artiklan 1 kohta	42 artikla
8 artiklan 2 ja 3 kohta	2 artiklan 4 kohta, 27 ja 28 artikla
9 artiklan 1 ja 2 kohta	5 artikla
9 artiklan 3 kohta	50 artikla
10 artiklan 1 kohta	15 artikla
10 artiklan 2 kohta	20 artikla
11 artiklan 1 kohta	15 artikla
11 artiklan 2 kohta	24 artikla
12 artikla	2 artiklan 5 kohta

Neuvoston direktiivi 2008/72/EY	Tämä asetus
13 artikla	30 artikla
14 artiklan 1 kohta	–
14 artiklan 2 kohta	–
15 artikla	–
16 artiklan 1 kohta	39 artikla
16 artiklan 2 kohta	–
17 artikla	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta ja 86 artikla
18 artikla	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta ja 86 artikla
19 artikla	82 artikla
20 artikla	–
21 artikla	80 artikla
22 artikla	79 ja 80 artikla
23 artiklan 1 kohta	86 artikla
23 artiklan 2 kohta	4 ja 86 artikla
24 artikla	–
25 artikla	–
26 artikla	96 artikla
27 artikla	–
Liite I	Liitteet II ja III
Liite II	Liite I
Liite III	–

Neuvoston direktiivi 2008/90/EY	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
1 artiklan 3 kohta	4 artikla
1 artiklan 4 kohta	2 artiklan 5 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 ja 2 alakohta	3 artiklan 1 alakohta
2 artiklan 3 alakohta	3 artiklan 24 alakohta
2 artiklan 4 alakohta	3 artiklan 19 ja 20 alakohta
2 artiklan 5 alakohta	3 artiklan 12 alakohta
2 artiklan 6 alakohta	3 artiklan 13 alakohta
2 artiklan 7 alakohta	3 artiklan 14 alakohta
2 artiklan 8 alakohta	3 artiklan 15 alakohta
2 artiklan 9 alakohta	3 artiklan 4 alakohta
2 artiklan 10 alakohta	3 artiklan 3 alakohta
2 artiklan 11 alakohta	3 artiklan 6 alakohta
2 artiklan 12 alakohta	–
2 artiklan 13 alakohta	3 artiklan 32 alakohta
3 artiklan 1 kohta	6 artikla
3 artiklan 2 kohta	51 artiklan 1 kohdan d alakohta
3 artiklan 3 kohta	–
3 artiklan 4 kohta	–
4 artikla	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta
5 artiklan 1 kohta	42 artiklan b alakohta
5 artiklan 2 kohta	45 artiklan 1 kohta
5 artiklan 3 kohta	45 artiklan 6 kohta
6 artiklan 1 kohta	42 artikla
6 artiklan 2 kohta	4 artikla
6 artiklan 3 kohta	47 artikla

Neuvoston direktiivi 2008/90/EY	Tämä asetus
6 artiklan 4 kohta	–
7 artiklan 1 kohta	5 artikla
7 artiklan 2 kohta	53 artiklan 1 kohta
7 kohdan 3 kohta	53 artiklan 1 kohta, 60 artikla
7 artiklan 4 kohta	53 artikla 1 kohta
7 artiklan 5 kohta	54 artiklan 4 kohta
7 artiklan 6 kohta	50 artikla
8 artiklan 1 kohta	15 artikla
8 artiklan 2 kohta	15 artikla, 20 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohta	15, 17, 18 ja 19 artikla
9 artiklan 2 kohta	24 artikla
9 artiklan 3 kohta	19 artiklan 4 kohta
10 artikla	2 artiklan 5 kohta, 24 artikla
11 artikla	30 artikla
12 artiklan 1 kohta	39 artikla
12 artiklan 2 kohta	–
13 artikla 1 kohta	8 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 4 kohta ja 86 artikla
13 artiklan 2 kohta	12 artikla
14 artikla	–
15 artikla	86 artikla
16 artikla	82 artikla
17 artikla	–
18 artikla	79 ja 80 artikla
19 artikla	80 artikla
20 artikla	–

Neuvoston direktiivi 2008/90/EY	Tämä asetus
21 artikla	89 artikla
22 artikla	–
23 artikla	96 artikla
24 artikla	–
Liite I	Liite I
Liite II	–
Liite III	–

Neuvoston päätös 2003/17/EY	Tämä asetus
1, 2 ja 3 artikla, liitteet I ja II	38 ja 39 artikla
6 artikla	96 artikla
7 artikla	–

Neuvoston päätös 2005/834/EY	Tämä asetus
1, 2 ja 3 artikla, liite	39 artiklan 7 kohta
4 artikla	–
5 artikla	96 artikla
6 artikla	–